

05

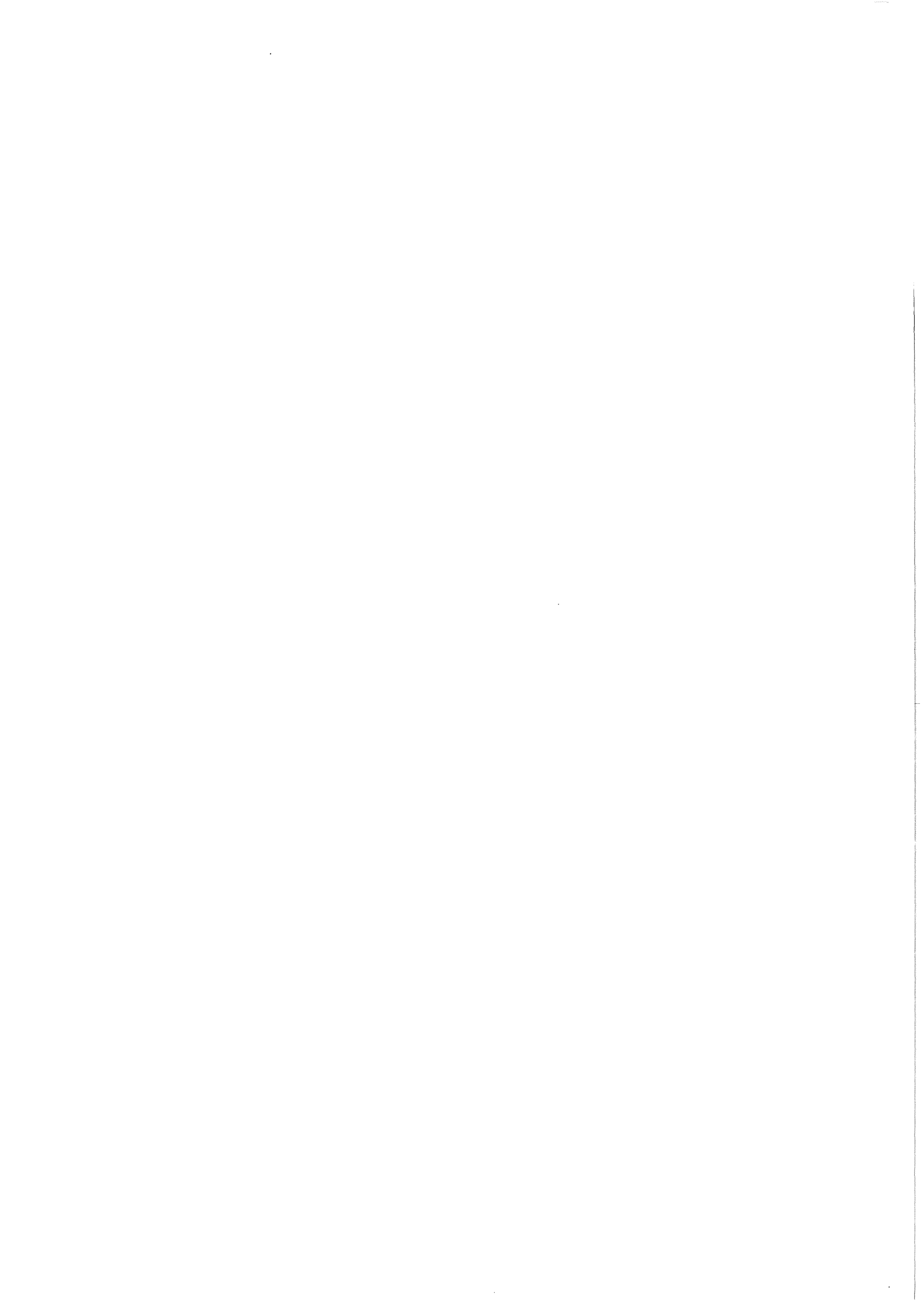
ERIKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

REFERAT

FRA

REGULERINGSUTVALGET

1973 - 74

Ark. Nr. 17. § 2. 50

Original-referater.

23 SEPT. 1993

Reguleringsutvalget.

	møtedag		sted
A.	26/2	1973	Trondheim
B.	6/4	"	"
C.	1/6	"	"
D.	25/6	"	Oslo
E.	14/8	"	Trondheim
F.	9/10	"	Oslo
H.	23/11	"	Bergen
I	26/3	1974	"
K.	21/5	"	Oslo
L.	27.9	"	Bergen
M.	10.12	"	Oslo
N.	13. og 14.3	1975	Bergen

2488

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 26.2.1973 ble det første møte avholdt i Bergen i utvalget for behandling av regulerings saker i fiske - oppnevnt av Fiskeridepartementet den 12.2.1973.

Utvalget har følgende sammensetning:

Administrasjonens representanter:

Fiskeridirektør Klaus Sunnanå, formann.

Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet.

Direktør Gunnar Setersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Underdirektør Olav Lund, Fiskeridirektoratet

Byråsjef Kjell Raasok, Fiskeridepartementet.

Norges Fiskarlags representanter:

Arnljot Eidnes, Leirvåg, varamann Einar Ytterstad.

Harald Birkeland, Storebø, " Olav Nakken.

Roald Olsen, Tromsø, " Birger Olsen

Leidulf Grønnevedt, Vartdal, " Per Vartdal.

Arnulv Midtgaard, Trondheim, " Steinar Sandvik.

En representant fra Norsk Sjømannsforbund.

Som utvalgets sekretær er oppnevnt kontorsjef Aslak Aasbø.

Utvalgets mandat er følgende:

1. På grunnlag av de redegjørelser og prognoser som Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt avgir angående våre fiskebestander og disses beskatning, skal utvalget ta stilling til hvilke reguleringer av fisket som må anses påkrevet og hvorledes de mest hensiktsmessig kan bli gjennomført. Herunder skal det overveies hvilke tiltak som bør søkes gjennomført i de internasjonale kommisjoner (NEAFC og ICNAF).
2. Så langt det er mulig skal utvalget ta stilling til reguleringer på årsbasis og når det gjelder reguleringer som skal søkes gjennomført på internasjonal basis skal disse være drøftet og tatt stilling til i god tid før vedkommende kommisjons årsmøte.
3. Foruten å avgi uttalelse angående reguleringer på lengre sikt kan utvalget bli forelagt til behandling regulerings spørsmål som til enhver tid oppstår.

4. Utvalget avgir sin innstilling til Fiskeridirektøren som sender denne med sine kommentarer til Norges Fiskarlag og Norsk Sjømannsforbund til uttalelse. På grunnlag av disse uttalelser forelegger så Fiskeridirektøren saken for Fiskeridepartementet til avgjørelse, eventuelt etter en foregående konferanse.

Følgende var til stede på møtet:

Arnulv Midtgaard,	Norges Fiskarlag
Steinar Sandvik	" "
Roald Olsen	" "
Per Vartdal	" "
Arnljot Eidnes	" "
Harald Birkeland	" "
Kjell Raasok	Fiskeridepartementet
Klaus Sunnanå	Fiskeridirektoratet
Olav Lund	"
Aslak Aasbø	"
Th. Nygård	"
Per L. Mietle	"
Gunnar Sætersdal	Fiskeridirektoratets havgforskningsinstitutt
Johs. Hamre	"
Arvid Hysten	"
Olav Dragesund	"
Ole J. Østvedt	"
Øyvind Ulltang	"

Møtet ble åpnet med en redegjørelse av formannen for formålet med møtet som i første rekke er å drøfte den norske delegasjons holdning på møtet i NEAFC i mai d.å. Dagsordenen for NEAFC-møtet ble fremlagt og det ble enighet om å drøfte følgende saker:

1. Regulering av fisket av makrell.
2. " " " " nordsjø-sild.
3. " " " " atlanto-skandisk sild.
4. " " " " arktisk torsk.
5. Øvrige saker.

1. Regulering av fisket av makrell.

Dette fisket har hittil vært regulert bare ved nasjonale bestemmelser. Det er imidlertid fra fiskernes organisasjoner fremmet krav om at det også for dette fiske må gjennomføres regulering gjennom NEAFC. Et alternativ er å ta saken opp med Færøyane, Danmark og Island på først-kommende møte i Nordisk Kontaktutvalg for fiskerispørsmål.

Det ble gitt en redegjørelse for den aktuelle situasjon på grunnlag av ressursoversikten for 1973. Den kjønnsmodne makrellbestand var betydelig større i 1972 enn i de to foregående år. Dette skyldes en relativt sterk 1969-årsklasse. En har fått den kjønnsmodne bestanden til det optimalnivå som er satt opp, dvs. nivået for å holde en optimal rekruttering som er beregnet til 1.2 - 1.5 mill. tonn. Ordinær fangst på dette nivå er begrenset til ca. 30% eller ca. 300.000 - 400.000 tonn pr. år. Da årsklassene 1970 og 1971 er svake, bør det tas sikte på en noe lavere fangst i 1973. Norges andel av fangsten har vært 80-90% de senere år, i 1972 81%. Det må regnes med en andel på ca. 80% for 1973. I den tid det er urasjonelt å fiske makrell, dvs. tiden desember-juni, bør ringnotfiske etter makrell være forbudt i hele Nordsjøen. I den tid fisket er tillatt, må overbeskatning unngås ved å kvoteregulere fisket.

Utvalget drøftet spørsmålet om det fra norsk side bør fremmes noe forslag til regulering av makrellfisket i 1974 for NEAFC. Etter en del diskusjon ble utvalget enig om at kommisjonen gis melding om den regulering av makrellfisket som Norge har gjennomført. Videre bør det opplyses at Norge vil ta spørsmålet om regulering av makrellfisket opp med Færøyane m.fl. og eventuelt vil komme tilbake til saken i NEAFC.

2. Regulering av fisket av nordsjøssild.

Det ble redegjort for den någjeldende regulering av nordsjøssild.

Videre ble det gitt en redegjørelse for den bestandsmessige situasjon for nordsjøssilden. Fangsten i 1972 kom dårlig ut når den fordeles på individer idet

65-70% av fangsten var småsild (0- og I-gruppen). Denne småsilden var vesentlig fanget av danskene til industriformål, et fiske som nå foregår både i Blødenområdet og ved Shetland. For det danske fiske har nordsjøsilereguleringen hatt liten regulerings effekt. Norge fisker praktisk talt intet i 0- og I-gruppen. Det må søkes etablert en mer rasjonell utnyttelse av gytebestanden. Dersom fisket nok et par år fortsetter som nå med så sterk beskatning av ungsilden, kan hele nordsjøsildebstanden stå i fare for å bringes ned på et slikt lavt nivå at fisket blir ulønnsomt.

Det ble enighet om at en på norsk side bør gå inn for forbud mot fiske av nordsjøsilde i tiden 1.2. - 30.6. - bortsett fra små kvanta til konsum og agn. Formannen antydte at det i tillegg hertil bør gjennomføres en nedtrapping av anvendelsen til oppmaling slik at det etter tre år ikke skal fiskes for oppmaling. I 1973 reduseres det norske kvantum for oppmaling til halvparten (40-50.000 tonn).

Spørsmålet om regulering av nordsjøsildefisket tas opp på møte i Nordisk Kontaktutvalg om fiskerispørsmål. Norges stilling til saken på NEAFC's årsmøte drøftes når resultatet av behandlingen av saken på kontaktutvalgets møte foreligger.

3. Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild.

De någjeldende norske bestemmelser ble referert. Det er for 1973 fastsatt totalforbud nord for 62° n.br. med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere for et nærmere bestemt kvantum feitsild og småsild til konsum og agn. Denne regulering er basert på prolongering av avtalen med USSR og Island med den endring at kvantumet feitsild og småsild er redusert til 26% av kvantumet fanget i 1969, og dette utgjør for Norge 100.000 hl. Begge land har meddelt at de er enig i dette.

Det ble enighet om at en for 1974 burde få reguleringer av dette fisket inn under NEAFC og at det fra norsk side blir fremmet forslag herom. Forslaget bør gå ut på et totalforbud mot fangst av atlanto-skandisk sild

i 1974, men med adgang for de enkelte land å dispensere for et mindre kvantum for konsum og agn fanget innenfor fiskerigrensen.

Det ble en del diskusjon om størrelsen av dette unntakskvantum og tidsrommet for dispensasjonsadgangen. Fra fiskernes representanter ble det fremholdt at kvantumet ikke bør ligge under 100.000 hl.

Utvalget ble enig om følgende forslag:

1. Totalforbud mot fangst av sild nord for 62° n.br.
2. Adgang til å dispensere for anvendelse til konsum og agn for fiske innenfor fiskerigrensen i tiden 15.7.-30.11. for et mindre kvantum, begrenset oppad til maksimum 100.000 hl.

4. Regulering av fisket av arktisk torsk.

Det ble gitt en kort redegjørelse på basis av det fremlagte notat om forhandlingene med USSR og UK om en kvoteregulering for torskefisket. De to land har inntatt en negativ holdning til spørsmålet om kyststatpreferanse for Norge. Norge har avslått å drøfte noen regulering for 1973, men er villig til å drøfte en regulering for 1974 hvis det fra de to andre parter fremlegges et forslag som imøtekommer de norske interesser i større grad enn tidligere.

Det ble fremholdt at vurderingen av bestandens størrelse og det kommende fangstkvantum er avhengig av dataene for siste år. Det totale fangstkvantum norsk-arktisk torsk i 1972 kan anslås til 643.000 tonn (1971: 682.000 tonn), herav Norge 393.000 tonn (1971: 407.000 tonn). Det kan regnes med et totalkvantum i 1973 på 500.000 tonn og i 1974 på 650.000 tonn forutsatt at fangsttinningsgraden blir noenlunde som i 1971 og 1972.

Etter en kort diskusjon ble det enighet om ikke å fremme noe forslag til kommisjonen på møte i NEAFC i år. Saken tas opp på nytt møte i utvalget en av dagene i uken 2.-6.4. hvor en også påny går igjennom saklisten for NEAFC møte, hvis det foreligger nye opplysninger av betydning. Videre tas sikte på at en på dette møte drøfter nødvendige norske reguleringer i 1973.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 6.4.1973 ble det avholdt møte i Bergen i utvalget for behandling av regulerings saker i fiske.

Som representant i utvalget for Norsk Sjømannsforbund er oppnevnt advokat Ivar Nes ved forbundets hovedkontor i Oslo med sekretær Olav Bjørklund ved forbundets avdelingskontor i Tromsø som varamann.

Følgende var til stede på møtet:

Harald Birkeland	Norges Fiskarlag
Arnljot Eidnes	" "
Birger Olsen	" "
Steinar Sandvik	" "
Ivar Nes	Norsk Sjømannsforbund
G.H. Gundersen	Fiskeridepartementet
Kjell Raasok	"
Klaus Sunnanå	Fiskeridirektoratet
Olav Lund	"
Aslak Aasbø	"
A. Holm	"
Th. Nygård	"
Gunnar Sætersdal	Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Olav Dragesund	"
Arvid Hylén	"
Øyvind Ulltang	"

Møtet ble ledet av utvalgets formann. Det ble enighet om å drøfte følgende saker:

1. Regulering av fisket av makrell.
2. " " " " nordsjø-sild.
3. " " " " arktisk torsk.
4. Øvrige saker.

1. Regulering av fisket av makrell.

På utvalgets møte den 26.2.d.å. ble en enig om å ta spørsmålet om regulering av makrellfisket opp i det nordiske kontaktutvalg i fiskerispørsmål som hadde møte i Stockholm den 27.3.d.å.

Det ble gitt en redegjørelse om sakens behandling i kontaktutvalget. Fra norsk side ble det da referert de reguleringer en har gjennomført for dette fiske. Videre opplyste en at en i Norge tar sikte på å fastsette forbud mot fiske med ringnot for oppmaling i tiden desember-juni og at kvantumet for oppmaling vil bli begrenset antydningssvis til 200.000 tonn i 1973. En gjorde også oppmerksom på det norske minstemål for makrell til oppmaling på 30 cm. Det ble opplyst at det foruten Norge bare er Færøyane som driver dette fiske og at det i 1972 hadde deltatt to færøyske fartøyer som hadde en samlet fangst på 7.000-8.000 tonn. Færøyanes representant på møtet uttalte at en vanskelig kunne gå inn for noen regulering av dette fiske, spesielt fordi forbudsperioden ville falle sammen med fredningsperioden for nordsjøsild.

Utvalget drøftet om en fra norsk side skulle ta opp spørsmålet om kvantumsregulering av makrellfisket på NEAFCs årsmøte i år. En ble enig om at dette f.t. ikke ville være hensiktsmessig, men at en i forbindelse med den redegjørelse som forutsettes gitt til NEAFC fra norsk side om makrellreguleringen rettes en henstilling til de øvrige medlemsland som driver dette fiske å begrense sitt fiske i den tid det norske forbud gjelder. Det burde imidlertid overveies å få etablert et internasjonalt minstemål på 30 cm for makrell til oppmaling.

Når det gjelder den norske regulering av makrellfisket, er det tidligere antydnet en opphevelse av forbudet mot ringnotfiske for oppmaling fra 9.7. nord for 60° og fra 17.9. sør for denne breddegrad. Videre forutsettes fastsatt et maksimalt kvantum på 200.000 tonn for oppmaling.

Det ble gjort oppmerksom på at ifølge ressursoversikten skulle det være muligheter for et noe høyere kvantum. En ble enig om at en skulle se nærmere på spørsmålet om et noe høyere kvantum, eksempelvis 250.000 tonn.

Denne kvantumsbegrensning gjelder nordsjømakrellbestanden.

2. Regulering av fisket av nordsjøsilde.

Regulering av dette fiske ble også drøftet på nevnte kontaktutvalgs møte. En opplyste at Norge ville gå inn for fredning i tiden 1.2.-30.6., et minstemål (20-22 cm) for oppmaling, en kvantumsbegrensning (50.000-100.000 tonn) eventuelt allerede i 1973 og eventuelt en snarlig nedtrapping av fisket for oppmaling.

Det ble fra dansk side uttalt at de danske fiskerne var mot ytterligere regulering av fisket av nordsjøsilde. De anså også den någjeldende regulering for streng. På anmodning lovet en fra dansk side å meddele sitt standpunkt til de reguleringer som var antydnet fra norsk side.

Det ble på møtet presisert at situasjonen for bestanden av nordsjøsilde er meget alvorlig. Det foregår en for sterk beskatning av småsilden. Danskene tar 80% av denne småsilden. Dersom den sterke beskatning av ungsilden fortsetter, kan nordsjøsilden komme i samme situasjon som den atlanto-skandiske silde. Ifølge Havforskningsinstituttets prognoser bør det overhodet ikke fiskes nordsjøsilde for oppmaling i 1974.

Det var enighet om at strenge reguleringstiltak nå er nødvendige for å bygge opp igjen bestanden av nordsjøsilde. Det ble på den annen side av fiskernes representanter fremhevet at de ikke kan gå med på strengere restriksjoner i det norske fiske etter nordsjøsilde dersom de øvrige land ikke i samme utstrekning begrenser sitt fiske.

Det var enighet om å meddele NEAFC på møtet i mai d.å. at det norske fiske av nordsjøsilde for oppmaling i 1973 vil bli begrenset til høyst 50.000 tonn dersom danskene foretar tilsvarende reduksjon av sitt fiske for oppmaling i 1973. Det var videre enighet om å foreslå forbud mot fiske av nordsjøsilde i tiden 1.2.-30.6. (15.6.) 1974 bortsett fra mindre kvanta til konsum og agn, totalforbud mot fiske til oppmaling i 1974 og eventuelt et minstemål på 20-22 cm for oppmaling. Dette kvantum til konsum og agn forutsettes likt for alle medlemsland, f.eks. 5.000 tonn.

3. Regulering av fisket av arktisk torsk.

Det ble vist til redegjørelse gitt på forrige møte om forhandlingene med U.K. og U.S.S.R. og meddelt at U.K. har invitert til konferanse de tre land imellom 7.5.d.å. umiddelbart før NEAFCs årsmøte. En er kjent med at U.S.S.R. har erklært seg villig til å delta. På norsk side har en meddelt at en er villig til å delta, men at noen substansiell diskusjon kan en vanskelig se er mulig hvis det ikke før møtet skulle foreligge noe nytt forslag som imøtekommer den norske innstilling.

./.

Det ble gitt en orientering om situasjonen for bestanden av arktisk torsk. Det vises til vedlagte resymé av 1.3.1973 av rapport fra North-East-Arctic Fisheries Working Group, København 1973. Etter havforskernes prognoser vil gytebestanden av torsk avta sterkt i de nærmeste årene. Den er ventet å bli svært liten i 1975/76, men kan økes betydelig dersom fisket på ungfisken (årsklassene 1969-71) reduseres de nærmeste årene. Det var enighet om at en på årsmøtet i NEAFC i mai d.å. tar opp igjen det norske forslag om økning av maskevidden fra 130 (120) mm til 145 (135) mm kombinert med en økning av minstemålet fra 34 cm til 43-45 cm.

./.

Det ble redegjort for de forskjellige alternativer for kvoteregulering. Så lenge en ikke kjenner til om det foreligger noe forslag fra U.K. og U.S.S.R. er det ikke mulig å utarbeide fyldestgjørende instruks for den norske delegasjon. En ble enig om at det utarbeides retningslinjer for den norske delegasjon på grunnlag av vedlagte diskusjonsutkast datert 23.2.d.å. Utkastet er i det vesentligste i samsvar med det tidligere norske standpunkt. Totalkvoten for 1974 bør ikke overstige 500.000 tonn.

4. Øvrige saker.

I anledning av meldingene om det omfattende fiske av småtorsk som f.t. foregår utenfor Nord-Norge, drøftet utvalget forskjellige tiltak som det kan bli aktuelt å gjennomføre for å begrense dette fiske. Det ble bl.a. fremlagt et forslag for fastsetting av et minstemål på 45 cm.

Det ble pekt på at et slikt minstemål ikke ville være hensiktsmessig med mindre det også foretas økning av maskevidden i trålredskapen.

Utvalget ble enig om å be Fiskeridirektøren om å utarbeide alternative forslag til reguleringstiltak, bl.a. begrensning av flytetrålfisket.

Tidspunktet for neste møte i utvalget vil en senere komme tilbake til.

Det vil på neste møte bli gitt referat fra årsmøtet i NEAFC, og en tar sikte på å drøfte de norske reguleringer i 1973 for fiske av makrell, lodde, nordsjøsild og atlantiskandisk sild, herunder spørsmålet om å dispensere for mindre kvanta til agn og eventuelt til konsum.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 1. juni 1973 ble det avholdt møte i Bergen i utvalget for behandling av reguleringsaker i fiske.

Følgende var til stede på møtet:

H. Birkeland	Norges Fiskarlag
Arnljot Eidnes	" "
Arnulv Midtgaard	" "
Per Vartdal	" "
G. H. Gundersen	Fiskeridepartementet
Kjell Raasok	"
Klaus Sunnanå	Fiskeridirektoratet
Olav Lund	"
Per L. Mietle	"
Aslak Aasbø	"
A. Holm	"
V. Dahl	"
Th. Nygård	"
G. Sætersdal	Havforskningsinstituttet
Olav Dragesund	"
Johs. Hamre	"

Møtet ble ledet av utvalgets formann. Det ble enighet om å drøfte følgende saker:

1. Regulering av fisket av makrell.
2. Regulering av fisket av nordsjø-sild.
3. Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild.

Sakene ble drøftet på grunnlag av fremlagte utkast til reguleringer.

1. Regulering av fisket av makrell.

I det fremlagte utkast var fisket av makrell til oppmaling foreslått åpnet 9.7.d.å. nord for 60° n.br. og 17.9.d.å. sør for 60° n.br. - i begge tilfeller øst av 4° v.l. - med fangstkvanta begrenset til 100.000 tonn i perioden 9.7.-17.9. og 100.000 tonn fra 17.9., i alt 200.000 tonn, eksklusiv irsk makrell og eksklusiv makrell for konsum. Fiskeridirektøren bemyndiges til å øke disse kvanta når dette anses forsvarlig av vernemessige hensyn.

Totalkvantumet forutsettes øket med det kvantum som fanges av irsk makrell.

Fiskernes representanter fremholdt at det er uheldig at fiskerne ikke på forhånd kjenner totalkvantumet. Det ble foreslått et totalkvantum på 250.000 tonn, herav 150.000 tonn fra 9.7. til 17.9. Dette kvantum skulle eventuelt kunne fiskes uavhengig av fangsten av irsk makrell.

Fra Havforskningsinstituttets side ble det uttalt at et kvantum på 250.000 tonn nordsjømakrell vil være i overkant av det som bør fiskes i år av hensyn til bestanden.

En ble imidlertid enig om å begrense totalkvantumet til 250.000 tonn, idet en forutsatte at endel av totalkvantumet, ca. 50.000 tonn, kunne bestå av irsk makrell. Dersom det fiskes mer enn dette kvantum irsk makrell, forutsettes det at totalkvoten skal kunne økes tilsvarende.

Utvalget tilrår etter dette følgende regulering av fisket av makrell i 1973:

1. Fra og med 9. juli 1973 er det tillatt å fiske makrell for oppmaling i området nord for 60° n.b.r og øst av 4° v.l. og fra og med 17. september 1973 sør for 60° n.b.r og øst av 4° v.l.
2. Fangstkvantumet begrenses til 250.000 tonn hvorav 150.000 tonn kan fiskes i perioden 9. juli til 17. september og 100.000 tonn fra og med 17. september.
3. Fiskeridirektøren bemyndiges til å øke disse kvanta når dette anses forsvarlig av vernemessige hensyn.

2. Regulering av fisket av nordsjøsild.

I det fremlagte utkast var fisket av nordsjøsild for oppmaling foreslått åpnet 15.6.d.å. og totalkvantumet satt til 50.000 tonn, alternativt 100.000 tonn, fordelt på fire perioder. Fiskeridirektøren skulle kunne øke disse kvanta når det anses forsvarlig av vernemessige grunner.

Det ble fra Havforskningsinstituttets side igjen presisert at fangstgrunnlaget for nordsjøsild er sterkt redusert og at det må gjennomføres omfattende reguleringer til vern av bestanden. I betraktning av at en ikke har

kunnet komme fram til ytterligere internasjonal regulering av nordsjøsildefisket ble det gitt uttrykk for at ensidige norske beskyttelsestiltak ikke ville være hensiktsmessige. Norge burde likevel foreta en vesentlig begrensning av sitt fiske av nordsjøsilde for oppmaling og at totalkvantumet ikke bør overskride 50.000 tonn i 1973. Det ble sterkt understreket at spørsmålet om begrensning av nordsjøsildefisket må søkes løst på internasjonalt plan og at det i den anledning kan være nødvendig å ta sakene opp på politisk plan, i første omgang med de øvrige nordiske land.

Etter endel drøftelser ble en enig om at et totalkvantum på 60.000 tonn som bare skal omfatte silde for oppmaling og at dette fiske først skal åpnes 9.7.d.å. Fiskeridirektøren gis adgang til å dispensere for oppmaling av overskuddsilde under fiske for konsum, idet det med ringnøter vanskelig kan fiskes til konsum uten at en del av fangstene vil måtte gå til oppmaling.

Utvalget ble etter dette enig om å tilrå følgende regulering av fisket av nordsjøsilde:

1. Det er forbudt å fiske nordsjøsilde for oppmaling fra 16.6. til 8.7.1973.
2. Fangstkvantumet for oppmaling begrenses slik:
 - a. I tiden 9.7.-13.8. inntil 40.000 tonn.
 - b. I tiden 14.8.-17.9. inntil 10.000 tonn.
 - c. Fra 18.9. ut året inntil 10.000 tonn.
3. Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon for oppmaling av overskuddsilde under fiske for konsum.
4. Fiskeridirektøren bemyndiges til å øke de nevnte fangstkvanta for oppmaling når det anses forsvarlig av vermessige hensyn.

Når det gjelder reguleringen av nordsjøsildefisket i 1974 ble det i utvalget pekt på at det bør overveies om Norge bør protestere mot NEAFC-møtets vedtak om å prolongere 1973-avtalen slik at den vil gjelde også i 1974. Utvalget drøftet også spørsmålet om en protest kan gjøres betinget, f.eks. ved at Norge protesterer med mindre Norges unntakskvot for konsum økes.

3. Regulering av fisket av atlanto-skandisk silde.

Det ble vist til avtale mellom Norge, USSR og

Island om adgang til å fange i 1973 26% av fangstkvantumet av feitsild og småsild i 1969, tilsvarende ca. 100.000 hl.

I det fremlagte utkast var fangsten i 1973 begrenset til 80.000 hl av sild over 20 cm fanget for konsum og agn, herav 20.000 hl 1.7.-15.8. og resten fra 15.8. og året ut.

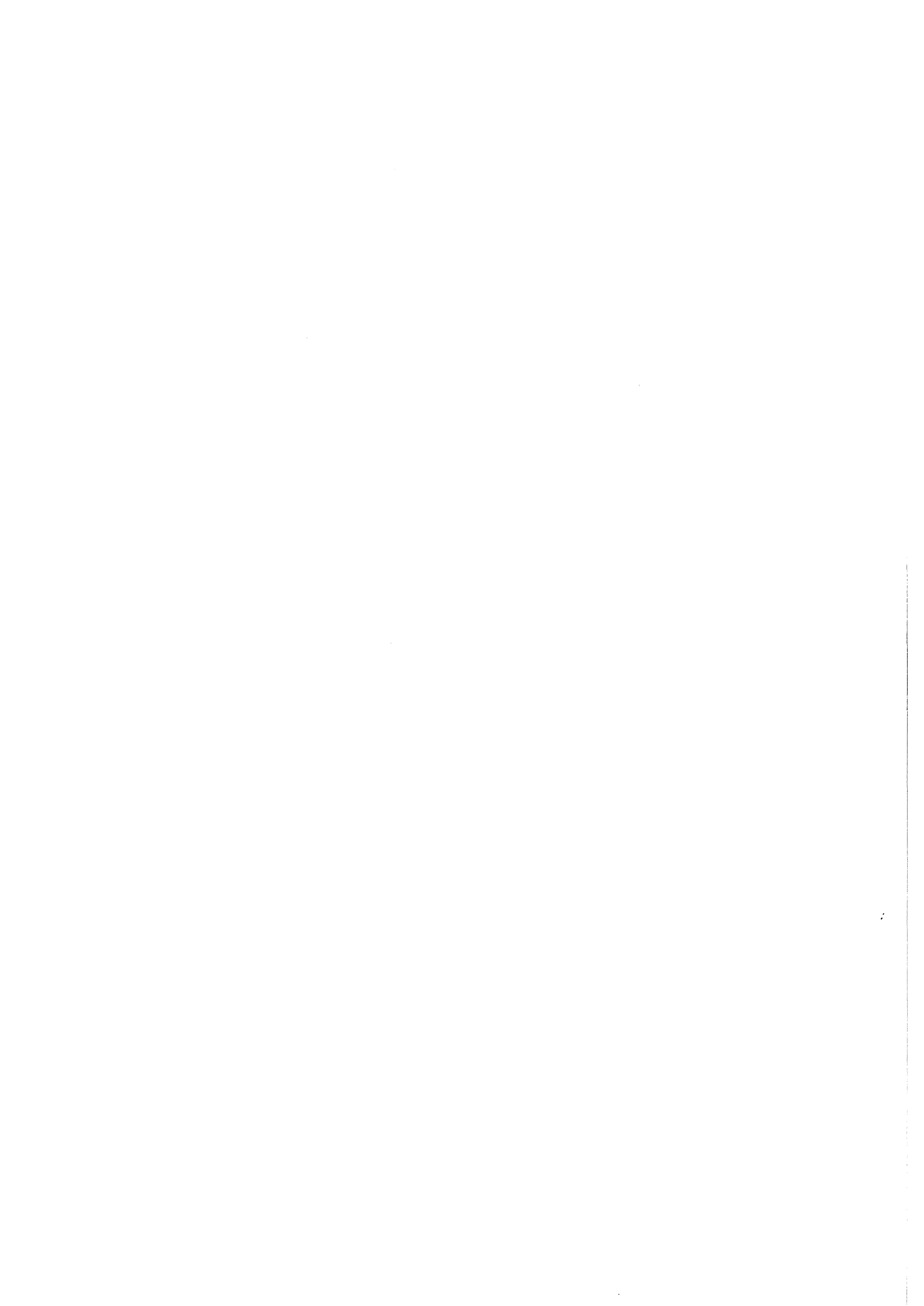
Det ble vist til brev av 30.5.d.å. til Fiskeridirektøren fra Havforskningsinstituttet som anbefaler totalforbud i 1973 mot fangst av atlanto-skandisk sild, også for feitsild og små-sild. En kopi av brevet vedlegges. ./. Det ble for øvrig fra instituttets side pekt på at en for tiden hovedsakelig fisker på én årsklasse (1969) og at et kvantum på 80.000 hl vil gjøre et stort inngrep i bestanden.

Fiskeridirektøren vil i likhet med instituttet gå inn for totalforbud i 1973.

Fiskernes representanter fant ikke å kunne gå med på totalforbud. De var imidlertid enig i at det er fare for den atlanto-skandiske sildestammen. De foreslo følgende regulering for 1973:

1. Fiskeridirektøren gir følgende dispensasjon fra forbudet mot fangst av atlanto-skandisk sild over 20 cm til konsum og agn:
 - a. I tiden 15.6.-15.8. 20.000 hl.
 - b. I tiden 16.8.-15.10 40.000 hl.
 - c. Fra 16.10. ut året 20.000 hl.
2. Fiske av atlanto-skandisk sild til agn for eget forbruk tillates hele året.

Neste møte i utvalget for drøftelse av bl.a. reguleringen av fisket av lodde ble fastsatt til 26.6.1973 kl. 10.00 i Bergen.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 25.juni 1973 ble det avholdt møte i Oslo i utvalget for behandling av reguleringsaker i fiske.

Følgende var til stede:

H. Birkeland	Norges Fiskarlag
Arnljot Eidnes	" "
Steinar Sandvik	" "
Einar Ytterstad	" "
Ivar Nes	Norsk Sjømannsforbund
Kjell Raasok	Fiskeridepartementet
Klaus Sunnanå	Fiskeridirektoratet
Aslak Aasbø	"
Th. Nygård	"
Gunnar Sætersdal	Havforskningsinstituttet
Olav Dragesund	"

Møtet ble ledet av utvalgets formann. En ble enig om å drøfte følgende saker:

1. Regulering av fisket av lodde.
2. Regulering av snurpenotfisket etter torsk.

1. Regulering av fisket av lodde.

Det ble fremlagt brev av 20.juni d.å. fra Havforskningsinstituttet om situasjonen for sommerloddefisket i Barentshavet 1973 med forslag til regulering av fisket. Kopi av brevet vedlegges. Instituttets representanter ga en nærmere redegjørelse for loddeundersøkelsene som foregikk med "G.O. Sars" i tiden 25.mai - 9.juni d.å. Etter resultatet av undersøkelsene fant instituttet at en bør være noe reservert når det gjelder fangsten av sommerlodde i 1973. Med et minstemål på 14 cm mente instituttet at det skulle være forsvarlig å fange 2-3 mill. hl forutsatt at dette kvantum tas i betraktning når reguleringen av vinterloddefisket 1974 fastsettes. For å utnytte loddens vekstpotensial best mulig bør fisket ikke åpnes før 1.august. Dersom innblandingen av unglodde i løpet av sesongen i et område blir for stor, kan det bli nødvendig å forby fiske av lodde i angjeldende område.

Det ble under diskusjonen pekt på at skal sommerlodde tillates fisket, må flåten ha et bestemt kvantum å fiske på, og fiskernes representanter foreslo et kvantum på 3 mill. hl med åpning av fisket senest 1. august. Det var enighet om å opprettholde minstemålet på 14 cm. Avgrensning av området for fisket på grunn av for stor innblanding av smålodde bør kunne gjennomføres når det anses nødvendig av hensyn til bestanden. Viser loddeundersøkelsene at fangst av 3 mill. hl vil være for stor belastning, reduseres tillatt fangstkvantum av vinterlodde i 1974 tilsvarende.

Utvalget ble enig om å tilrå følgende regulering av fisket av sommerlodde i 1973:

1. Fisket åpnes 1. august.
2. Fangstkvantumet begrenses til 3 mill. hl.
3. Minstemålet på 14 cm opprettholdes.
4. Området for fisket forutsettes regulert på grunnlag av undersøkelsene av innblanding av unglodde.
5. Oppfisket kvantum sommerlodde tas eventuelt i betraktning når fangstkvantumet for vinterloddefisket i 1974 fastsettes.

2. Regulering av snurpenotfisket etter torsk.

De gjeldende områdebegrensede forbud mot å drive fiske med snurpenot etter skrei ble referert, nemlig på innsiden av Lofoten i oppsynstiden og på yttersiden av Lofoten og i Vesterålen hele året. Spørsmålet om generelt forbud mot fiske etter skrei med not ble i juli måned 1972 av Fiskeridirektøren forelagt Norges Fiskarlag og Havforskningsinstituttet. Uttalelsene fra disse ved brev av henholdsvis 3.1. og 4.6.d.å. ble fremlagt.

Norges Fiskarlag foreslår generelt forbud i gytetiden og når skreien er på vandring til og fra gytefeltene - unntatt gottfisket i fjordene i Finnmark. Instituttet viser til at det kan bli kvoteordning for torsk i 1974 og at et notfiske av noe omfang da vil være uheldig. Alle forhold tatt i betraktning tilsier at utviklingen av et notfiske etter torsk bør hindres. Det er vanskelig av hensyn til kontrollen å unnta visse fjorder i Finnmark. Et generelt forbud hele året bør etter instituttets oppfatning eventuelt omfatte området fra Stad og nordover, herunder områdene

ved Bjørnøya, Spitsbergen og Barentshavet.

Saken ble drøftet, men det ble ikke gitt noen tilråding. Det ble bl.a. fremholdt at saken bør utstå for nærmere overveielse av spørsmålet om det bør etableres et generelt forbud, eventuelt begrenset til tidsrommet fra februar til utgangen av april.

Nytt møte i reguleringsutvalget ble ikke berammet.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 14. august 1973 ble det avholdt møte i Bergen i utvalget for behandling av reguleringssaker i fiske.

Følgende var til stede:

Arnulv Midtgaard	Norges Fiskarlag
Harald Birkeland	" "
Arnljot Eidnes	" "
Roald Olsen	" "
Per Vartdal	" "
Ivar Nes	Norsk Sjømannsforbund
G. H. Gundersen	Fiskeridepartementet
Kjell Raasok	" "
Hallstein Rasmussen	Fiskeridirektoratet
Aslak Aasbø	" "
A. Holm	" "
Per L. Mietle	" "
Th. Nygård	" "
G. Sætersdal	Havforskningsinstituttet
Olav Dragesund	" "
Johs. Hamre	" "
Terje Monstad	" "
Øyvind Ulltang	" "
Ole J. Østvedt	" "

Møtet ble ledet av fung. fiskeridirektør Hallstein Rasmussen.

En ble enig om å drøfte følgende saker:

1. Regulering av fisket av sommerlodde.
2. Regulering av fisket av nordsjøsilde 1973.
3. Regulering av fisket av nordsjøsilde i 1974.
4. Regulering av fisket av atlanto-skandisk silde.
5. Regulering av fisket av makrell.
6. Reguleringer av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF).
7. Regulering av loddefisket i områdene 2 og 3 (Labrador og New Foundland).

1. Regulering av fisket av sommerlodde.

Fiskeridirektørens forskrift av 10.8.d.å. om begrensning av området for sommerloddefisket ble fremlagt. Likeledes brev av 9.8.d.å. til Fiskeridirektøren fra Havforskningsinstituttet om reguleringstiltak i sommerloddefisket. Instituttets representanter ga en redegjørelse for loddeundersøkelsene m.v. Undersøkelsene viste at det pågikk en meget betydelig slipping av loddefangster på grunn av minstemålbestemmelsen for lodde. Den foretatte begrensning refererer seg til de områder hvor smålodde dominerer. Etter styrkefordelingen av de aktuelle årsklasser er det tvilsomt om en i år vil finne rene forekomster av storlodde. Instituttet anbefalte under henvisning til den betydelige neddreping av undermåls lodde at et begrenset kvantum tillates fisket uten hensyn til minstemålbestemmelsene i de områder hvor innslaget av storlodde er størst. Det som fiskes under minstemålet er hovedsakelig av 1971-årsklassen som anses for å være meget sterk, og instituttet antar at den kan tåle en viss beskatning på det nåværende stadium uten at det vil ha merkbare virkninger i fremtiden.

Utvalget drøftet forskjellige alternative ordninger, bl.a. spørsmålet om nedsettelse av minstemålet og økning av tillatt innblanding av smålodde. En fant det uheldig å etablere en slik ordning. En dispensasjonsordning er å foretrekke. Instituttet opplyset at 1971-årsklassens størrelsessammensetning viser lodde på gjennomgående 12 cm (10-14 cm).

Utvalget fant å kunne anbefale fangst av lodde uten hensyn til minstemålet i de områder hvor innslaget av smålodde er minst og at dette gjennomføres straks i de områder hvor loddefiske nå er tillatt. Det kan bli aktuelt å foreta endringer i fangstområdene på grunnlag av instituttets fortsatte undersøkelser av loddens størrelsessammensetning. Det var i utvalget videre enighet om å oppretteholde det tidligere fastsatte totale fangstkvantum på 3 mill. hl. sommerlodde.

2. Regulering av fisket av nordsjø-sild 1973.

I forskriftene om regulering av fisket av nordsjø-sild i 1973 er det fastsatt en kvote for oppmaling på

40.000 tonn for perioden 2.7.-13.8. Da fisket ble stoppet 15.7.d.å. kl. 00.00 var det oppfisket 56.209 tonn, dvs. ca. 16.000 tonn mer enn fastsatt.

Det ble referert uttalelse fra Havforskningsinstituttet som etter undersøkelser av fisket i nevnte periode ikke finner grunnlag for økning av årskvoten.

Utvalget drøftet spørsmålet om regulering av totalkvoten til oppmaling på grunn av nevnte overskridelse. Utvalget ble etter endel diskusjon enig om å opprettholde kvoten på 10.000 tonn for annen periode mens kvoten på 10.000 tonn for tredje periode går ut.

Det ble innen utvalget gitt uttrykk for betenkeligheter med omsyn til den store overskridelse i første periode. Brev fra Noregs Sildesalslag om grunnene til dette ble referert.

3. Regulering av fisket av nordsjø-sild i 1974.

Det ble redegjort for forhandlingene under møtet i år i NEAFC om reguleringen av nordsjø-sildfisket i 1974 og om de fremsatte norske forslag. Danmark var ikke villig til å akseptere noe annet enn forlengelse til 1974 av ordningen som gjelder for 1973, og dette ble vedtatt mot Norges stemme.

Utvalget drøftet om Norge bør protestere i henhold til konvensjonens art. 8 mot dette vedtak. Utvalget ble enig om å anbefale at det leveres en betinget protest, dvs. at det protesteres mot vedtaket, men at det meddeles at Norge kan godta vedtaket dersom unntakskvantummet til konsum og agn fastsettes likt for alle land. Kommisjonen informeres samtidig om den norske regulering av nordsjø-sildfisket.

Det ble opplyst at saken forutsettes tatt opp på det kommende møte i det nordiske kontaktorganet for fiskerispørsmål som forutsettes avholdt på ministerplan. Protesten kan trekkes tilbake dersom det da finnes en løsning. Det skal for øvrig holdes et ekstraordinært møte i NEAFC i desember d.å. for å drøfte mulige ytterligere reguleringstiltak for nordsjø-sildfisket i 1974. En arbeidsgruppe møter i oktober d.å. for å drøfte alternative reguleringstiltak.

4. Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild.

Da det er fremmet en rekke krav om å utvide adgangen til å fiske atlanto-skandisk sild drøftet utvalget spørsmålet om å lempe på den gjeldende regulering.

Havforskerne viste til instituttets tidligere uttalelse i saken og presiserte at det nå fiskes vesentlig på 1969-årsklassen som for det meste er kjønnsmoden og som det derfor i henhold til avtale med Sovjet og Island er forbudt å fiske. Instituttet finner det ikke forsvarlig å endre de någjeldende kvotebestemmelser. Fiskernes representanter pekte på at det ikke ville bli større kvanta hvis fisket begrenses til garnfiske til eget forbruk, eventuelt et visst antall garn pr. båt eller pr. mann. Det ble på den annen side fremholdt at en slik regulering vil skape kontrollproblemer.

Flertallet i utvalget kom fram til at den någjeldende reguleringsordning bør opprettholdes. Fiskernes representanter tok forbehold om å komme tilbake til saken.

Det ble opplyst at det i første periode (2.7. - 15.8.) var tatt 13.593 hl. sild mot fastsatt kvote 10.000 hl. Overskridelsen forutsettes å gå til fradrag i totalkvoten (50.000 hl).

5. Regulering av fisket av makrell.

Det er fastsatt en totalkvote på 250.000 tonn makrell til oppmaling i 1973, herav 150.000 tonn som kan fiskes nord for 60° n.br. i tiden 9.7.-17.9. En regner med at dette kvantum vil nås før 17.9. idet det pr. 13.8. kl. 08.00 var fisket 126.000 tonn. Utvalget drøftet spørsmålet om økning av kvoten for første periode idet en tar i betraktning at fangstene inneholder betydelige mengder irsk makrell.

Havforskerne opplyste at instituttet ennå ikke har tilstrekkelig materiale for å vurdere fangtmengden av irsk makrell i 1973. Det ble imidlertid antydnet et fangstforhold 50-50 av de to makrellarter.

Utvalget ble enig om å anbefale at kvoten for første periode økes med 50.000 tonn til 200.000 tonn. Dersom anslaget for irsk makrell viser seg å være for høyt, tas det forbehold om forholdsmessig reduksjon av kvoten for annen periode. Fiskerne informeres om grunnen til økning av kvoten.

6. Regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF).

Det ble redegjort for forhandlingene på møtet i 1973 i ICNAF. Kvoteordningene for 1974 ble utvidet i forhold til de tidligere ordninger slik at hele avtaleområdet nå er kvoteregulert. Kvotene for de enkelte land ble fordelt etter inngående drøftelser, særlig om fordelingsnøkkelen. Norge ble tildelt følgende kvoter for torsk i 1974: I område I Vest-Grønland 8.000 tonn. I område 2 og 3 til sammen 24.600 tonn, hvorav kvantummet i området ved Labrador og New Foundland utgjør 18.100 tonn.

Utvalget drøftet spørsmålet om Norge bør protestere mot dette vedtak. Det ble innen utvalget gitt uttrykk for forskjellige syn på dette spørsmål. Utvalget fant å måtte utsette saken, slik at fiskernes organisasjoner kunne få anledning til å vurdere saken nærmere.

7. Regulering av loddefisket i områdene 2 og 3 (Labrador og New Foundland).

På siste årsmøte i ICNAF ble det vedtatt en totalkvote på 250.000 tonn i ovennevnte områder. Spørsmålet om allokering av dette kvantum vil bli behandlet på et ekstraordinært møte i januar 1974.

Utvalget utsatte behandlingen av denne sak.

Møtet begynte kl. 11.30 og sluttet kl. 15.30.

Det ble ikke fastsatt dato for nytt møte i utvalget.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 9.10.1973 ble det holdt møte i Oslo i utvalget for behandling av regulerings saker i fiske.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann.

Underdirektør Olav Lund

Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen

Byråsjef Kjell Raasok

Kontorsjef Aslak Aasbø (sekretær for utvalget).

Representanter fra fiskernes organisasjoner:

Generalsekretær Arnulf Midtgaard

Fiskeskipper Leidulf Grønnevet

Fiskeskipper Harald Birkeland

Fiskeskipper Einar Ytterstad

Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund.

Dessuten møtte:

Statsråd Trygve Olsen

Ass.direktør Hallstein Rasmussen

Havforsker Ole J. Østvedt

" Øivind Ulltang

Underdirektør Per Mietle

Kontorsjef Arthur Holm.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som fremla følgende sakliste for møtet:

- 1) Regulering av nordsjøsildefisket.
- 2) Vedtakene om kvotereguleringer i ICNAF. Spørsmål om protest.
- 3) Orientering om det ekstraordinære møte i ICNAF 15-19.10.1973.
- 4) Eventuelt.

1. Regulering av fisket av nordsjøsildefisket

Det ble av havforsker Østvedt gitt en redegjørelse om behandlingen av dette spørsmål på møtet 3.-7.9.1973 i København i "North Sea herring Assessment Group" og på møtet i ICES i oktober 1973. Det ble opplyst at ca. 80% av hele Nordsjøsildefangsten 1971/72 besto av umoden sild og at fangstdataene viser at fiskedødeligheten på ungsild har

øket ytterligere og nå er større eller like stor som for voksen sild. Fisket er nå hovedsakelig basert på fangst av innkommende årsklasser. En svak årsklasse vil føre til en drastisk nedgang i fangst og gytebestand. Nedgang i gytebestanden under det lave nivå en har i dag kan få fatale konsekvenser for fremtidig rekruttering. Det vil således være en fordel om fisket blir basert på en større bestand og en høyere gjennomsnittlig alder. Det ble av nevnte arbeidsgruppe sterkt anbefalt å ta sikte på en økning av nåværende bestand med minst 100% i løpet av 3-4 år. Den beskatningsform vi nå har er urasjonell. Den mest lønnsomme reguleringsform er å sette forbud mot fangst av ungsild. En hensiktsmessig reguleringsform kan være å gjennomføre områdefredninger for å redusere ungsildfisket. Det ble framholdt at det vil være fordelaktig å regulere fisket i begynnelsen av året, idet den beste vekstperiode for silda er i tiden april-mai-juni.

Det ble opplyst at Norge har protestert mot NEAFC's vedtak om forlengelse til 15.6.1974 av reguleringene for nordsjøsilde som gjaldt i 1973, men at protesten ville bli trukket tilbake hvis Norge får anledning til å fiske 6.000 tonn for konsum og agn i fredningsperioden.

Fra fiskernes representanter ble det sterkt framholdt at dersom en på det ekstraordinære møte i NEAFC i desember ikke kan få vedtatt en regulering som også omfatter oppmaling, må en fra norsk side overveie å oppheve alle nasjonale reguleringer av nordsjøsildefisket.

Etter at utvalget hadde drøftet de forskjellige former for regulering ble en enig om at en fra norsk side på de forestående møter i Det nordiske kontaktutvalg og i NEAFC bør gjenoppta det prinsipale forslag som en framsette på årsmøte i NEAFC om forbud mot oppmaling og at en går inn for fastsettelse av et minstemål. En burde også fra norsk side reise spørsmålet om å få overveiet gjennomføring av en hensiktsmessig områdefredning. Norge bør subsidiært gå inn for en kvoteordning basert på en totalkvote på 340.000 tonn fordelt på landene på grunnlag av gjennom-

snittsfangst i en tiårsperiode, alternativt på grunnlag av gjennomsnittsfangster i 10-årsperioden og i de 3 siste år. Dette vil gi Norge en andel av totalkvoten på henholdsvis 26% og 25%. Totalkvoten forutsettes oppdelt med 230.000 tonn voksen sild og 110.000 tonn ungsild.

Det var enighet om at en under de forestående forhandlinger også må vurdere andre løsninger for å finne fram til en mest mulig effektiv regulering for å beskytte ungsildbestanden.

2. Vedtakene om kvotereguleringer i ICNAF. Spørsmål om protest.

Det ble vist til behandlingen av dette spørsmål under sak 6 på møtet i utvalget 14.8.d.å. Fiskeridirektørens brev av 18.9.d.å. var sendt utvalgets medlemmer på forhånd. Brev av 2.10.d.å. fra Norges Fiskarlag til Fiskeridepartementet ble referert.

Utvalget kom til at det ikke forelå et forsvarlig grunnlag for å protestere mot avtalen for så vidt angår den norske kvote på 8.000 tonn torsk i underområde 1. Det er heller ikke mulig å protestere på formelt grunnlag slik som antydnet av Norges Fiskarlag.

Leidulv Grønnevet pekte på at den norske kvoten var altfor liten, og at man derfor burde protestere.

3. Orientering om det ekstraordinære møtet i ICNAF 15.-19.10.1973.

Møtet som nå skal avholdes i Ottawa er et ekstraordinært møte som ble vedtatt holdt på siste årsmøte for å forsøke å oppnå enighet om reguleringer i underområde 5 og statistikkområde 6.

Underområde 5 er det sørligste av de områder som avtaleområdet er oppdelt i. Område 6 ligger utenfor selve avtalen. Norge er ikke medlem av utvalget for dette område og vi driver heller ikke noe regulert fiske der. Medlemmer er Canada, Polen, Romania, Sovjeunionen og U.S.A.

Møtets oppgave er eventuelt å anbefale reguleringer for hovedforsamlingen i kommisjonen. Da vi som nevnt ikke er medlem, deltok vi ikke i debatten i utvalget.

Konflikten her er faktisk en konflikt mellom U.S.A og U.S.S.R. U.S.A. fremsatte et forslag om innsatsregulering - effortregulering - som har vært behandlet på flere forberedende møter. Etter U.S.A.'s oppfatning er det ikke tilstrekkelig med en kvoteordning overfor den effektive utenlandske flåten som opererer her og mente det var nødvendig å begrense selve innsatsen. Den foreslåtte metode for innsatsregulering er imidlertid så komplisert og reiser så mange spørsmål at noen egentlig diskusjon ikke kom i stand.

U.S.A.'s subsidiære forslag var at summen av de enkeltkvoter som en kom frem til, skulle reduseres med en viss prosent. Selve prinsippet var det ikke noen motstand mot, men størrelsen på reduksjonen var det ikke mulig å enes om.

Spørsmålet er nå om det skal lykkes på dette møte. Så lenge saken behandles i utvalget er det ikke behov for noe innlegg fra den norske delegasjon. Men hvis saken kommer fram for selve kommisjonen, kan det bli nødvendig for den norske delegasjon å ta et standpunkt.

4. Eventuelt.

Det ble gitt en orientering om makrellreguleringene. Da fangstkvoten ble nådd i helgen 6.-7.10. ble fisket stoppet 8.10.kl. 24.00. I forbindelse med fisket etter makrell for konsum vil Makrellaget som tidligere få andgang til å levere til oppmaling mindre overskuddsfangster.

Det ble ikke bestemt tidspunkt for neste møte i utvalget, men det ble antydnet at dette bør holdes ved månedsskiftet november/desember. Følgende saker forutsettes drøftet på dette møte:

- 1) Regulering av loddefisket i 1974.
- 2) Nordsjøsildreguleringen. Ekstraordinært møte i NEAFC i desember.
- 3) Regulering av norsk fiske i underområde 1 i ICNAF etter innføringen av kvoteordning.
- 4) Ekstraordinært møte i ICNAF i januar 1974.

Møtet begynte kl. 10.00 og sluttet kl. 13.00.

Referat fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 27.11.1973 ble det holdt møte i Bergen i utvalget for behandling av saker vedrørende regulering av fiske:

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Underdirektør Olav Lund

Ekspedisjonssjef Gunnar H. Gundersen

Byråsjef Kjell Raasok

Direktør Gunnar Setersdal, Havforskningsinstituttet

Representanter fra fiskernes organisasjoner

Avdelingsleder Steinar Sandvik, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Per Vartdal, " "

Fiskeskipper Arnljot Eidnes, " "

" Harald Birkeland, " "

" Birger Olsen, " "

Sekretær Bernt Midtbø, Norsk Sjømannsforbund

Kontorsjef Aslak Aasbø (sekretær for utvalget)

Dessuten møtte:

Assisterende direktør Hallstein Rasmussen

Kontorsjef Arthur Holm

Konsulent Bjørn Myklebust

Avdelingsingeniør Brynjulf Hundven

Havforsker Terje Monstad

" Øyvind Ulltang

" Olav Dragesund

" Arvid Hylén

" Ole J. Østvedt.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som frem-
la følgende sakliste for møtet:

- 2 -
1. Regulering av vinterloddefisket 1974.
 2. Regulering av nordsjøsildefisket 1974.
 3. Kvotordning for norsk/arktisk torsk - avtale mellom Norge, Storbritannia og Sovjet.
 4. Regulering av norsk fiske i underområde 1 i ICNAF-området etter innføring av kvotordning for torsk
 5. Ekstraordinært møte i ICNAF i januar 1974. Regulering av fisket i underområde 5 og statistikkområde 6. Regulering av fisket etter lodde m.v. i underområdene 2 og 3.
 6. Andre reguleringsaker.

Sak 1.

Regulering av vinterloddefisket 1974.

Utvalget drøftet spørsmålet om regulering av vinterloddefisket 1974 på grunnlag av en redegjørelse fra Havforskningsinstituttet datert 22.11.1973. Instituttet foreslo i denne redegjørelse at totalkvoten for 1974 ble fastsatt til 7 mill. hl vinterlodde. Det vises for øvrig til vedlagte kopi av instituttets brev.

Det ble en inngående drøfting av instituttets forslag. Fiskerne ga uttrykk for at en i tillegg til kvoten på 7 mill.hl. også burde kunne ta et kvantum av den gode 1971-årsklassen. Havforskningsinstituttets representanter var av den oppfatning at det vil bli vanskelig å skille mellom 1971 og 1972-årsklassen, og at 1972-årsklassen måtte vernes på det nåværende tidspunkt, til tross for at den er rik.

Følgende medlemmer, Knut Vartdal, Gunnar Gundersen, Gunnar Sætersdal og Kjell Raasok, gikk inn for å følge Havforskningsinstituttets forslag om en totalkvote på 7 mill. hl vinterlodde for 1974.

Følgende representanter: Steinar Sandvik, Arnljot Eidnes, Harald Birkeland, Birger Olsen, Per Vartdal og Bernt Midtbø gikk inn for en totalkvote på 10 mill. hl med den begrunnelse at man i tillegg til totalkvoten på 7 mill.hl som fastsettes på grunnlag av 1970-årsklassen også kunne ta et kvantum av den rike 1971-årsklassen.

Olav Lund ba om å få følgende tilført

protokollen:

"På grunnlag av at havforskernes prognoser er basert på en rekke mindre kjente faktorer og da fiskernes representanter mener at det er vernemessig forsvarlig å basere seg på et høyere maksimalkvantum, finner jeg som medlem av Reguleringsutvalget å burde gå inn for en fastsettelse av et totalkvantum på 8,5 mill. hl."

Utvalget var enig om å tilrå at det settes en åpningsdato for vinterloddefisket og at denne fastsettes til 15.1.1974.

Videre var det enighet om å tilrå forbud mot fiske i områdene nord og øst for rette linjer gjennom følgende punkter:

73°00' N 00°00'E, 73°00' N 30°00'E, 70°30' N 39°00' E
70°30' N 50°00'E.

Utvalget forutsatte at denne grensen måtte kunne endres hvis innblandingen av smålodde i fangstene tilsier dette.

Det var enighet om at en i likhet med 1972- og 1973-sesongen etter tilråding fra Havforskningsinstituttet tar sikte på å frede gytefeltet etter at gyting er konstatert.

På grunn av forslaget om den sterke begrensning av vinterloddefisket drøftet utvalget spørsmålet om en fordeling av totalkvoten enten mellom de to redskapsgruppene snurp og trål eller en individuell oppdeling med kvote på hvert enkelt fartøy.

Det var delte meninger i utvalget om en burde tilrå en oppdeling av totalkvoten på hvert enkelt fartøy. Birger Olsen ba om å få tilført protokollen: "Da Spørsmålet om kvote pr. enhet ikke på langt nær er nok utredet og da en rekke vidt forskjellige faktorer må gjøres til gjenstand for grundige vurderinger for å få en rettferdig fordeling av totalkvoten, er jeg i prinsippet imot en forhastet iverksettelse av ordningen. En slik utredning må få en grundig behandling i fiskernes organisasjoner før kvote pr. enhet kan komme på tale."

Representantene for administrasjonen ga uttrykk for at dette måtte være et spørsmål som fiskernes organisasjoner i første rekke burde ta standpunkt til. Utvalget gikk ut fra at myndighetene ville følge de tilrådingene som fiskernes organisasjoner kom fram til, og eventuelt søke å få gjennomført en slik ordning for 1974.

I forbindelse med behandlingen av dette spørsmål ble det opplyst at Justisdepartementet er av den oppfatning at en kvotedeling på hvert enkelt fartøy

og håndhevingen av denne må ha hjemmel i lov hvis den skal administreres av salgslagene. Justisdepartementet er av den oppfatning at slik hjemmel mangler. En eventuell individuell kvotedeling for 1974 må derfor fastsettes i detalj av Fiskeridepartementet i medhold av Lov om regulering av deltakelsen i fisket.

Utvalget var av den oppfatning at myndighetene burde avvente behandlingen av dette spørsmål i fiskernes organisasjoner før standpunkt blir tatt om en kvotefordeling på hvert enkelt fartøy. Det ble pekt på at det kunne bli knapp tid for å få gjennomført en slik kvotedeling for 1974 da saken også måtte behandles i Konesjonsutvalget.

Utvalget var enig i at hvis det ikke blir individuelle kvoter for vinterloddefisket 1974, bør en foreta en oppdeling av totalkvoten mellom snurpere og trålere for å sikre en rimelig fordeling av det begrensede totalkvantum mellom de ulike bruksarter og å sikre det nødvendige kvantum lodde til konsumproduksjon. I denne forbindelse ble det pekt på at de aller minste snurperne på mange måter var i samme stilling som trålerne og utvalget var enig om at en eventuelt kunne rette opp skjevheter for denne gruppen under fisket, f.eks. ved at disse fartøyene fikk fortsette fisket noe lenger enn de større snurperne.

Sak 2. Regulering av nordsjøsildefisket.

Som opplyst på forrige møte i Reguleringsutvalget har Norge protestert mot NEAFC' vedtak om forlengelse til 15. juni 1974 av reguleringene for nordsjøsilde som gjaldt i 1973, men at protesten vil bli trukket tilbake hvis Norge får anledning til å fiske 6000 tonn for konsum og agn i fredningsperioden.

På møtet ble opplyst at arbeidsgruppen i NEAFC for regulering av nordsjøsilde og celtic silde avholdt et møte i London 23. - 25. oktober. Ifølge den rapport som foreligger fra møtet fremsatte Norge et konkret

forslag til en totalkvote i 1974 på 340.000 tonn nordsjøsildd og med en like stor reduksjon i dødeligheten på voksen og ung sild. Dette vil gi en kvote på ungsild på 110.000 tonn og voksen sild 230.000 tonn. Den norske delegasjonen foreslo en gradvis reduksjon av kvoten for ung sild slik at en kunne få et maksimalt varig utbytte av bestanden.

Det ble opplyst at Danmark ikke kunne akseptere dette forslaget.

Det ble videre opplyst på møtet at det fra norsk side ville bli tatt kontakt med danske embetsmenn den 6.12.d.å. i anledning av saken. Men man regnet med at det er lite sannsynlig at en vil komme fram til enighet med Danmark om tilfredsstillende regulerings-tiltak.

Utvalget drøftet spørsmålet om hvorledes den norske delegasjonen til det ekstraordinære møtet skulle forholde seg, og det ble enighet om at den norske delegasjonen burde gjenta sitt forslag om en kvote på 340.000 tonn.

Når det gjaldt spørsmålet om å opprettholde den norske protesten mot reguleringen av nordsjøsilddfisket i tiden 1.februar - 15. juni 1974, ble man enige om at den norske delegasjonen burde avvende eventuell reaksjon fra de andre medlemsland. Dersom det norske standpunkt ikke aksepteres og dette kan føre til at den vedtatte regulering i tiden 1.2.-15.6. faller bort i sin helhet bør Norge kunne trekke protesten tilbake.

Sak 3. Kvoteordningen for norsk-arktisk torsk. -
Avtalen mellom Norge, Storbritannia og Sovjet.

Det ble på møtet redegjort for utkastet til avtalen mellom Norge, Storbritannia og Sovjet om regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk i 1974.

Avtalen er ennå ikke godkjent av de tre lands myndigheter.

Etter avtalen er det fastsatt følgende kvoter:

Norge	242.850 tonn
USSR	179.500 tonn
UK	77.650 tonn.

I tillegg til kvoten vil Norge kunne fiske inntil 40.000 tonn som svarer til et anslått kvantum av kysttorsk.

Dersom tredje lands fiske vil overstige 50.000 tonn kan hver av partene etter konsultasjon med de andre, anse seg løst fra avtalen. Dersom kvoten overskrides før årets utgang kan partene fortsette å fiske med garn, line og håndsnøre.

Med i de bestandsmessige vurderinger som ligger til grunn for den foreslåtte avtalen inngår forventningene av en sterk reduksjon av de norske skreifangster i 1974.

Under denne forutsetning er det ikke sannsynlig at Norge vil overskride sin kvote i løpet av 1974, og en forutsetter derfor at en ikke vil kunne få noe problem med det norske trålfisket.

Utvalget drøftet spørsmålet om det ville bli nødvendig å foreta en fordeling på de forskjellige redskapsgrupper av den norske totalkvote, men Utvalget fant at dette ikke ville være nødvendig på det nåværende tidspunkt.

Det ble imidlertid av havforsker Hysten opplyst at etter den situasjon som torskefiskeriene nå befinner seg i vil det kanskje være nødvendig å foreta en regulering av fisket av hensyn til gytebestanden. Utvalget fant ikke å kunne drøfte nærmere dette spørsmål idet denne side av saken ikke var tilstrekkelig utredet. Men Utvalget understreket at Havforskningsinstituttet snarest mulig burde fremskaffe nødvendige redegjørelser om dette spørsmål slik at Utvalget senere kan ta denne saken opp til behandling.

Sak 4. Regulering av norsk fiske i underområde 1 i ICNAF' område etter innføringen av kvoteordning for torsk.

Ved vedtak av Kommisjonen for fiske i det nordvestlige Atlanterhav er det for 1974 fastsatt kvotereguleringer for en rekke fiskesorter i hele ICNAF-området. De reguleringer som vesentlig interesserer Norge er kvotebestemmelsene for den nordlige delen av avtaleområdet, og særlig underområde 1, hvor den norske kvoten er fastsatt til 8000 tonn.

Utvalget drøftet spørsmålet om fordelingen av denne kvote på redskapene line/garn og trål. Det ble i denne forbindelse opplyst at for 10-års perioden 1964 - 1973 er fordelingen :

trål ca. 40 % og
garn/line " 60 %.

Denne basis vil gi trålerne ca. 3.200 tonn og line/garn ca. 4.800 tonn av totalkvoten. For perioden 1962 - 1971 er fordelingen:

trål 29 %
line/garn 71%.

Dette vil gi trålerne ca. 2.300 tonn og line/garn ca. 5.700 tonn.

Etter en inngående drøftelse av spørsmålet ble Utvalget enig om at man skulle legge til grunnen historisk fordeling for årene 1962 - 1971, som vil gi en fordeling som nevnt på 29 % til trål og 71 % til line/garn.

Arnljot Eidnes ønsket å få tilført protokollen at han er betenkt når det gjelder fordelingsnøkkelen idet et så lite kvantum på trålredskaper kunne medføre et øket press på trålfisket i Barentshavet.

Når det gjaldt trålkvoten var Utvalget enig om at trålfiskernes egen organisasjon burde kunne løse spørsmålet om fordeling på de enkelte fartøyer.

Utvalget var enig om at fisket med de forskjellige redskapsgrupper ville bli stoppet når kvoten ble nådd. Under drøftelse av saken ble det nevnt at de kvoter som var fastsatt i underområdene 2 og 3 er såvidt store at de vil kunne gi grunnlag for en større deltakelse enn tidligere fra norsk side.

Sak 5.

Ekstraordinært møte i ICNAF i januar 1974. -
Regulering av fisket i underområde 5 og statistikk-
område 6. -
Regulering av fiske etter lodde m.v. i underområ-
dene 2 og 3.-----

Det ble på Utvalgsmøtet kort redegjort for sakslisten til det ekstraordinære møte i ICNAF i januar 1974, hvor bl.a. spørsmålet om regulering av de forskjellige fiskerier i underområde 5 og statistikkområde 6 skal behandles.

Om regulering av fiske etter lodde i ICNAF-området ble det opplyst at det på årsmøte i ICNAF 5. - 16. juni d.å. ble vedtatt en totalkvote for dette fisket i underområdene 2 og 3 (Labrador og Newfoundland) på 250.000 tonn. Spørsmålet om fordelingen av dette kvantum vil bli behandlet på ekstraordinært møte i Kommisjonen i sluttet av januar 1974. Det ble opplyst at den norske snurpeflåten som fisket lodde for Norglobal i 1973 i ICNAF-området tok et samlet kvantum på 41.293 tonn.

Det ble nevnt at det kanskje kunne bli aktuelt med ytterligere norsk deltakelse i dette fisket i 1974.

Utvalget drøftet spørsmålet om hvilket standpunkt den norske delegasjonen til møtet i Kommisjonen skulle ta når det gjaldt en fordeling av totalkvoten. Utvalget var enig i at delegasjonen bør gå inn for at det ikke foretas noen oppdeling av denne kvoten, men at det kan fiskes fritt inntil kvoten er nådd. Dersom det skulle bli aktuelt å foreta en fordeling bør delegasjonen vurdere saken og eventuelt ta kontakt med de norske myndigheter dersom det skulle oppstå tvil om hvilket standpunkt delegasjonen bør innta.

Sak 6. Andre reguleringsaker.

Reguleringen av fiske etter atlanto-skandisk sild i 1974.

Det ble opplyst at avtalen mellom Norge, Island og Sovjet nå er avløst av et NEAFC-vedtak i 1973 hvoretter tillatt kvantum sild for konsum og agn er redusert fra 26 % til 20 % av oppfisket kvantum i 1969. Det tillatte kvantum er etter dette vedtak ikke begrenset til feitsild og småsild. Norge kan således i 1974 fiske inntil ca. 77.000 hl atlanto-skandisk sild for agn- og konsumformål.

Det ble videre opplyst at det snarest må utferdiges forskrifter om regulering av dette fisket og forskriftene vil måtte gå ut på følgende:

1. Fangst av atlanto-skandisk sild er forbudt, unntatt sild fanget innenfor grunnlinjen med faststående garn for eget bruk til agn.
2. Fiskeridirektøren kan dispensere for et mindre kvantum til agn og konsum.

Utvalget tok disse opplysninger til etterretning og det forutsettes at spørsmålet om adgangen til å fiske de nevnte 77.000 ~~tonn~~ hl. skulle behandles på et senere møte i Utvalget.

Regulering av makrellfisket.

at

Det ble opplyst/på årsmøtet i NEAFC i 1973 tok de norske forhandlere ikke opp spørsmålet om kvantumsregulering av makrellfisket.

I en redegjørelse til NEAFC ble det imidlertid rettet en henstilling til de øvrige medlemsland som driver makrellfiske å begrense sitt fiske i den tid det norske forbud mot fangst av makrell til oppmaling gjelder (desember - juni).

På årsmøtet ble det forøvrig etter norsk forslag vedtatt forbud mot å fiske for oppmaling av makrell som er mindre enn 30 cm. Det ble tillatt 20 % undermålsfisk i makrellfangstene.

Det ble av havforsker Johs. Hamre gitt følgende redegjørelse om de foreløpige resultater av årets makrellundersøkelser:

- "1. Det er blitt fisket ialt 360.000 tonn makrell. Om lag 210.000 tonn er tatt nordenfor 60°N og ca. halvparten av dette kvantum er irsk makrell. Tallene må korrigeres med aldersmaterialet som ennå ikke er opparbeidet. Sannsynlig utslag $\pm 10\%$.
2. Foreløpige beregninger av størrelsen av den voksne bestand basert på merkeforsøk er 1.1 mill. tonn da fisket var slutt i høst. Alle data er ennå ikke opparbeidet, men det er lite sannsynlig at utslagene i sluttresultatet blir større enn ± 100.000 tonn.
3. Nordsjøbestanden består nå hovedsakelig av en årsklasse, 1969-årsklassen. Den utgjør henimot 70% av den voksne bestand i antall. Rekrutteringen av yngre årsklasser er meget dårlig. 1970 og 1971 årsklassene mangler nesten helt i bestanden, og 1972-årsklassen er også sannsynligvis svak. Utfallet av årets gyting er ennå helt uvisst. Både i 1972 og i 1973 var gytebestanden stor nok til å gi en god årsklasse, dvs. av samme størrelse som i 1969. I 1970 og 1971 var gytebestanden ekstremt liten."

På Utvalgsmøtet ble det framlagt utkast til forskrifter om regulering av makrellfisket med følgende innhold:

1. I området Skagerak, Nordsjøen og Norskehavet øst av 4° vestlig lengde er fangst av makrell for oppmaling forbudt inntil videre.
2. Det forutsettes senere tillatt begrensede fangstkvanta for oppmaling.

Det er i norske bestemmelser fastsatt et minstemål på 30 cm for makrell som skal nyttes til annet enn konsum og agn som er i overensstemmelse med vedtaket i NEAFC.

Møtet ble åpnet kl. 09.00 og varte til kl. 16.30. Det ble ikke fastsatt tid for neste møte i Utvalget.

Fiskeridirektøren vil utarbeide pressemelding vedrørende møtet.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 2906 - 5011 BERGEN - NORDNES

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, NORWAY

BERGEN, 22. november 1974

SENTRALBORD 21 77 60

J. NR. Utg./73/GS/ES

(BES OPPGITT VED SVAR)

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN.

Reguleringer av vinterloddefisket 1974.

1. Reguleringer under de foregående års vinterloddefiske.

De senere års oppfiskete kvanta i vinter- og sommersesongen er vist i tabell 1. En regulering av vinterloddefisket ble første gang foretatt i 1972, da en stoppet fisket i gytesesongen med en tidsmessig fordeling av fangststoppen på to kyststrøk, vest og øst for Nordkapp. For sesongen 1973 var det forventet et stort gyteinnsig, og det ble ikke ansett påkrevd å begrense totalkvantumet for å sikre en tilstrekkelig gyting. Derimot ble det forsøkt, ved en geografisk begrensning mot nord, å forhindre beskatning av unglodde tidlig i sesongen. Denne grensen ble imidlertid tidlig forskjøvet nordover, fordi innsiget denne sesongen var betydelig forsinket sammenliknet med de nærmest foregående år, og det tok lengere tid før fisket kom igang. Fisket i begynnelsen av sesongen omfattet betydelige kvanta unglodde. I januar ble det registrert lodde over et forholdsvis stort område fra den nord-østlige del av Skolpenbanken langs midtryggen nordover mot Sentralbanken. Det ble fisket ialt 3,2 mill. hl på forekomstene i den sydlige delen av dette området. Av dette var anslagsvis 1,5 mill. hl umoden lodde av størrelse 12-14 cm.

Også innsiget av lodde til Finnmarkskysten ble anderledes enn i de nærmest foregående år. Det ble intet vestlig innsig, loddene kom inn til Øst-Finnmark, langs Murmanskysten og fra Skolpenbanken. Det er trolig at en betydelig del av innsiget stoppet ved Murmanskysten.

For å beskytte loddas gytefelt ble fisket forbudt innenfor kjente gyteområder ved kysten etter at gyting var konstatert.

2. Loddebestandens tilstand sommeren og høsten 1973.

-En skal kort gjenta de relevante biologiske karakterer hos lodda:

Størrelse (vinter) : 1 år (1973): 5-8 cm, 2 år (1972) : 7-11 cm,
 3 år (1971): 14-15 cm, 4 år (1970): 14-19 cm,
 5 år (1969): 15-19 cm

Gytebestanden består hovedsakelig av 4 års lodde, men med mindre innslag også av 3 og 5 års fisk, avhengig av tallrikhetsforholdet mellom årsklassene som representerer disse aldersgruppene.

Et første anslag for loddeårsklassenes størrelse har en fått fra O-gruppe undersøkelsene. De er som følger: 1965 - svak, 1966 - middels, 1967 - middels, 1968 - middels, 1969 - middels, 1970 - svak, 1971 - rik, 1972 - rik, 1973 - middels. Dette anslaget er bare et første grovt inntrykk av den relative årsklassestyrken. Undersøkelser på senere alderstrinn og utbvttet av fisket i de forskjellige sesonger gir oss bedre holdepunkter for beregninger av variasjonene i bestandsstørrelse. Sammenholdt en disse senere estimatene med anslagene fra O-gruppeundersøkelsene, så har det vist seg at de siste stort sett har vært riktige bedømmelser innenfor den grove skala som blir brukt.

Det fremgår av oppstillingen ovenfor at 1970-årsklassen ble anslått som svak på O-gruppe stadiet, mens 1969-årsklassen var middels og 1971-årsklassen rik. Disse anslagene er blitt bekreftet av senere undersøkelser. Det er disse årsklassene som vil danne gytebestanden i 1974, og særlig er det 1970-årsklassen som vil være utslagsgivende for den totale bestandsstørrelse.

I likhet med tidligere år har vi også i år foretatt beregninger av loddebestanden basert på akustiske mengdemålinger av den totale biomasse av lodde, og en atskillelse i størrelse, alder og kjønnsmodningskategorier basert på en prøvetaking av fangster. Dette arbeidet er utført med fartøylene "G.O.Sars" og "Johan Hjort".

Vi har også foretatt beregninger av den forventete gytebestand for 1974 basert på det relative forhold mellom de relevante årsklassenes styrke

i fangster i de forskjellige sesonger og på en viss antatt størrelse for gytebestanden i 1973. Begge disse typer beregninger gir relativt lave mål for den kommende gytebestanden, og det beste anslag vi kan gi er et gyteinnsig på 1.5 - 2.0 mill. tonn lodde.

Undersøkelsene basert på akustikk og fangstprøver gir også anslag for den yngre lodda av årsklassene 1971 og 1972. De bekrefter at disse årsklassene er tallrike, særlig den fra 1972. Dette vil trolig føre til problemer dersom en tillater fisket ute i havet i begynnelsen av årets vintersesong, når ennå stor- og smålodde vil opptre samlet.

Vårt anslag på 1.5 - 2.0 mill. tonn gytelodde i 1974 ligger noe under det anslag vi presenterte i sommer, basert på en undersøkelse i juni. Dette var på 1.8 - 2.4 mill. tonn. Men som en ser er det nye estimat innenfor den sannsynlige variasjonsgrense som var gitt i sommer.

3. Forslag til reguleringer.

3.1 Totalkvote

Formålet med en regulering av vinterloddefisket er i første rekke å sikre at en tilstrekkelig del av loddebestanden får anledning til å gyte til at en har sikret at bestanden av gyttede egg er stor nok til å få en "normal" rekruttering. Hvor stor denne gytebestanden bør være vet vi forholdsvis lite konkret om. Et holdepunkt kan være forholdet mellom tidligere gytinger og den resulterende rekruttering. 1972-bestanden ble således anslått til litt over 1 mill. tonn, som ga en meget rik årsklasse. Vi har også tidligere uttalt at inntil det er brakt videre klarhet i dette spørsmålet bør en sikre at gytebestanden ikke kommer stort lavere enn 1 mill. tonn. En vil derfor foreslå at fangsten i vintersesongen 1974 begrenses til 7 mill. hl. En mindre del av den lodde som fanges i vinterfisket er lodde som har gytt. Selv ved den laveste grensen for estimatet skulle en være sikret en gytebestand som vil ligge nær opp til 1 mill. tonn.

Beregningene er bygget på forutsetninger om en normal kjønnsmodningsutvikling og atferd hos lodda. Dersom forholdene skulle vise seg å bli

unormale under årets innsig, kan det være tilrådelig å redusere kvoten. En vil anbefale at myndighetene reserverer seg en slik rett.

3.2 Forhindring av fisket på og neddreping av smålodde.

Som nevnt er bestanden av unglodde (årsklassene 1971 og 1972) tallrik, og en må derfor forvente at gytelodda på feltene ute i Barentshavet som ved nordlige Skolpen og kanten av Nordkappbanken kan være sterkt oppblandet med småfallen lodde. Særlig må en vente at årsklassen 1972 (som til denne tida vil ha en størrelse på 8-11 cm) vil være tallrik til stede i disse områdene. Enhver fiskedødelighet på denne unglodda bør unngåes. En har erfaring for at minstemålsbestemmelsene ikke har den tilsiktete virkning når stor fiskbar lodde er sterkt oppblandet med smålodde, idet det kan medføre en betydelig beskatning av undermåls lodde ved kasting og slepping. En vil derfor anbefale at det under den kommende sesongen taes sikte på geografiske avgrensninger av havfisket etter lodde som effektivt vil forhindre fiskevirkninger på ungloddebestanden. De aktuelle avgrensningene av fredningsområdene må fastlegges senere, og baseres på løpende undersøkelser av loddas utbredelse og størrelsesfordeling.

3.3 Beskyttete gytefelt.

En vil anbefale at det i tillegg til de reguleringer som er nevnt ovenfor også blir iverksatt fangststopp på loddas mer betydelige gytefelt fra en dato hvor gyting blir konstatert. Den ordning som ble praktisert i sesongen 1973 synes å virke tilfredsstillende og bør anvendes også i kommende sesong.

En håper at de ovenfor nevnte reguleringstiltak kan gjennomføres, og en er beredt til videre diskusjoner om de praktiske problemer som kan melde seg.

Gunnar Sætersdal

Tabell 1. Årlig fangst av lodde fra Barentshavet (i hl) i årene 1962-1973.

År	NORGE			USSR
	Vinter	Sommer	Total	
1962	1 123		1 123	35 052
1963	292 146		292 146	65 979
1964	202 328		202 328	515
1965	2 240 454		2 240 454	74 227
1966	3 913 673		3 913 673	96 907
1967	4 152 776		4 152 776	58 763
1968	4 977 149	406 065	5 383 214	158 763
1969	4 492 947	2 506 381	6 999 328	5 155
1970	9 986 272	3 424 639	13 410 911	134 608
1971	13 430 077	711 232	14 141 309	214 763
1972	12 449 447	3 577 437	16 026 884	250 000 ⁺
1973	11 192 793	2 135 957	13 328 750	

Kilde:

Norge: Feitsildfiskernes Salgslag.

USSR: Bulletin Statistique des Pêches Maritimes.

+ Tallet for 1972 foreløpig.

N O T A T
*****Regulering av fisket etter norsk-arktisk torske.

Når det gjelder regulering av dette fiske i 1975, må en overveie hvilke forslag en skal fremme på NEAFCs årsmøte.

Det er aktuelt her å drøfte følgende tiltak:

1. Forhøyelse av maskevidden.
2. Forbud mot beskyttelsesnot.
3. Forbud mot flytetrål.
4. Endring i inspeksjonsbestemmelsene.
5. Kvoteordning.

Alle disse tiltak bør vurderes under ett idet betydningen av de enkelte tiltak i vesentlig grad er avhengig av hvilke andre tiltak en kan få gjennomført.

Når det gjelder de norske tiltak skal en bemerke:

1 og 2. Maskevidde og beskyttelsesnot.

Norge tok opp på forrige møte i NEAFC forslag om en økning av maskevidden til henholdsvis 135 og 145 mm. Vi møtte liten eller ingen forståelse. Russerne hevdet at det ville føre til et urimelig offer for russiske fiskere. Britene hevdet bl.a. at en økning av maskevidden var stort sett overflødig idet de tre land som var mest berørte sannsynligvis med det første ville bli enig om en avtale om fangstbegrensning. Vi fant det uten hensikt å få satt forslaget under avstemning. Men det bør overveies å ta forslaget opp på kommende årsmøt

Vi hadde i samme forbindelse fremmet forslag om forbud mot beskyttelsesnot subsidiært bare å tillate den såkalte polske type. Denne type består av et stykke nett med dobbelt så stor maskevidde som sekken og feste til fiskeposen maske for maske rundt alle fire sider og langs midtlinjen. En annen type som er godkjent av NEAFC består av et nett som har minst samme dimensjoner på maskene som trålposen og festet til forreste kant og

sidekantene og dets bredde er minst en og en halv ganger bredden av den del av sekken som er dekket av det. En tredje type består av nettstykker med nærmere bestemteelse av dimensjoner og hvorledes de skal være festet til trålposen.

Forslaget fikk ikke noen tilslutning. Den vesttyske delegasjon pekte bl.a. på at den gjeldende bestemmelse om beskyttelsesnot utløp i 1975 og at det derfor ikke var grunn til å ta saken opp på dette møte.

Det skulle ikke være noe problem for oss å ta opp våre forslag igjen på basis av en tilfredsstillende biologisk begrunnelse. Spørsmålet om maskevidde og beskyttelsesnot vil bli drøftet på et møte 18. - 23.3. i en arbeidsgruppe under ICES og rapporten fra dette møte vil foreligge før NEAFCs årsmøte.

3. Fiskeridirektøren er av Fiskeridepartementet anmodet om å utarbeide et utkast til forslag om forbud mot flytetrålfiske etter torsk, hyse m.v. som forutsettes sendt NEAFC.

Det skulle for så vidt være i norsk interesse av hensyn til vern av småfisken å begrense eller forby fiske med flytetrål.

Her melder seg to hovedspørsmål, hvor realistisk er det å vente at et forbud vil bli vedtatt i NEAFC og hva skal forbudet eventuelt gå ut på.

Skal et forbud mot flytetrål ha noen virkning, er det neppe tilstrekkelig tilfredsstillende bare å forby selve fiskemetoden idet det vil reise vesentlige kontrollproblemer. En burde også ha bestemmelser om hvilke typer trål som det er tillatt å ha om bord og dette måtte kunne kontrolleres.

1/. Som det vil fremgå av vedlagte notat angående forskjellige tråltyper er den flytetrål som er i bruk slik innrettet at den kan slepes i en ønsket avstand fra bunnen eller havoverflaten avhengig av hvor fisken står og kan operere fra et par meter over bunn til like under havoverflaten.

Med den utvikling som har skjedd i trålfiske kan Fiskeridirektøren vanskelig peke på hvilke tekniske kriterier som skulle være bestemmende for den utrustning som det er tillatt å ha om bord.

Hvis en derfor skal fremme et forslag på dette felt, kan en neppe komme lenger enn rent generelt å forby flytetrålfiske. Det blir da i første rekke et kontrollspørsmål og kontrollen må utøves av sakkyndige på trålfiske.

Flytetrålen anvendes nå praktisk talt av alle trålere, og et forbud vil vesentlig begrense tralerens fangstmuligheter. Det er derfor lite realistisk å regne med å få et NEAFC-vedtak for et slikt forbud. Men det er selvsagt ikke noe til hinder for at det fra norsk side gjøres et forsøk på et slikt vedtak.

4. Den gjeldende internasjonale gjensidige inspeksjonsordning som er etablert fra 1970 ved et NEAFC-vedtak i 1967 har bestemmelser om at bording av fiskefartøyer kan foretas etter at trålen er halt inn. For å kunne gjennomføre en effektiv kontroll av redskapene, spesielt beskyttelsesnoten, vil det være nødvendig å få adgang til bording for inspeksjon umiddelbart før trålen hales inn.

5. Kvotordning.

Etter de siste opplysninger synes det å være utsikt til at kvoteavtalen mellom Norge, Storbritannia og Sovjetunionen vil bli undertegnet også av Sovjetunionen i løpet av mars. Denne avtale går som kjent ut på en totalkvote på 550.000 tonn hvorav 50.000 tonn er beregnet tatt av andre lands fiskere. Kvoten på 500.000 er fordelt slik:

Norge	242.850 tonn
Sovjetunionen	179.500 "
Storbritannia	72.650 "

Denne kvote gjelder for den norsk-arktiske torsk. I tillegg til denne kvote er Norge tillagt 40.000 tonn som representerer gjennomsnittlig

årsfangst av kysttorsk. Videre er det akseptert at den fastsatte kvote kan overskrides når det gjelder fangst med garn, line og håndsnøre.

I selve avtalen er det ikke uttalt noe om beregningsgrunnlaget for de tre lands kvoter. Beregningene tok imidlertid utgangspunkt i en 10-års periode oppdelt i en 4 og en 6-års periode. Norsk kyststatspreferanse ble tilgodesett ved en 10% reduksjon av de to andre lands fiske i perioden slik at Norge i tillegg til den beregnede historiske andel fikk et tillegg på ca. 28.600 tonn. I tillegg her til må en anse adgangen til ikke å begrense fisket med konvensjonelle redskaper som en kyststatspreferanse.

Spørsmålet er nå om en skal gå inn for et vedtak i NEAFC for 1975 istedenfor en eventuell ny trepartsavtale.

Nå er det ennå ikke klart om NEAFC til kommende møte vil ha noe mandat til å vedta kvoterreguleringer idet hittil har ikke Belgia godkjent en slik utvidelse av kommisjonens mandat.

Det har imidlertid vært nevnt fra Belgias side at en slik godkjenning påregnes å bli gitt med det første.

Fordelen med et NEAFC-vedtak er her at det binder alle medlemsland. En må imidlertid regne med at å få samtlige medlemsland til å godkjenne en tilfredsstillende kvoteordning kan komplisere drøftelsene.

Videre melder seg spørsmålet om Norge skal gå inn for en sterkere kyststatspreferanse enn den trepartsavtalen er basert på. I den forbindelse må det kunne sies at en kyststatspreferanse i den senere tid er til en viss grad anerkjent innen de to kommisjoner uten at her foreligger klare regler om dens omfang.

Bergen, 18.3.1974

N O T A T
|||||

Forskjellige tråltyper m.v.

1. Bunntål

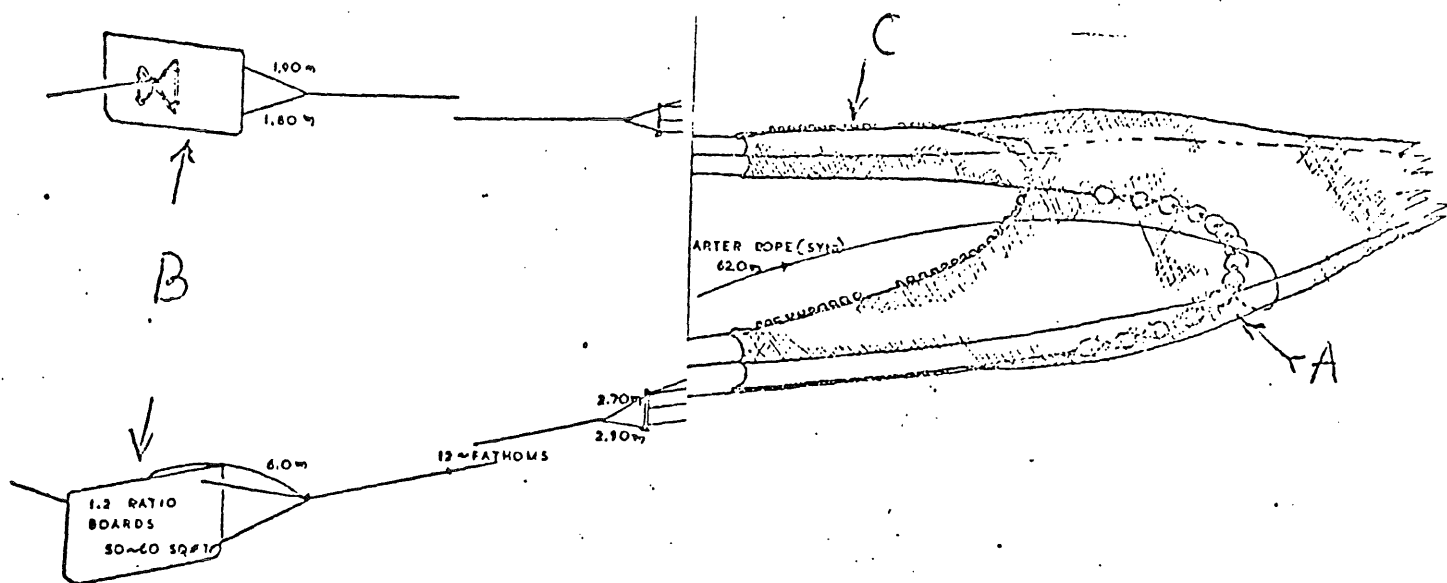

Fig. 1. Bunntål.

Fig. 1 viser en moderne bunntål. Dette redskapet slepes på bunnen! Figuren viser bobbinene - A - store kuler som gjør at trålen kan trekkes over forholdsvis hard bunn uten å huke seg fast. Men det finnes også bunntåler uten bobbiner, f.eks. industritåler. Slike bunntåler uten bobbiner kan bare trekkes over bløt bunn.

B - viser tråldørene

Tråldørene sørger for trålens spredning eller horisontale åpning, mens kulene på overtelna (headlina) - C - hjelper til å gi trålen dens vertikale åpning.

Flytetrål.

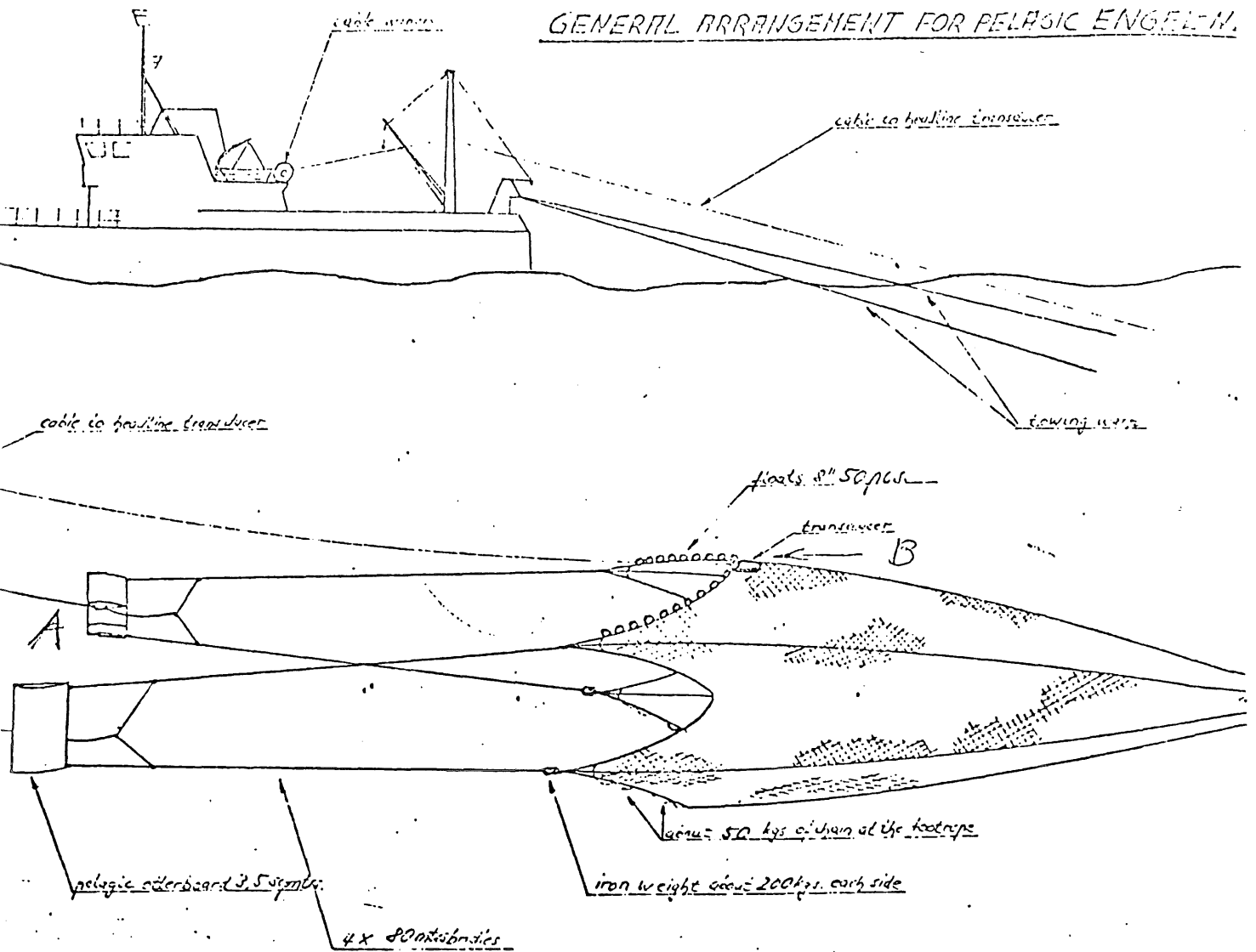

Fig. 2. Flytetrål.

Fig. 2 viser en en-båts flytetrål med süberkrüb-dører (pelagic otterboards) - A -, og netsonde - B - med kabeloverføring til fartøyet.

Dette redskapet slepes pelagisk, d.v.s. det kan slepes i en ønsket avstand fra bunnen eller overflaten avhengig av hvor fisken står. Skipets akustiske instrumenter (ekkolodd og asdic) og netsonden (trålløye) hjelper til å finne ut hvor fisken står i forhold til trålens åpning. Dessuten

kan en ved hjelp av netsonden registrere når fisken går inn gjennom trållåpningen.

Avhengig av flere forhold kan denne trållen opereres fra et par meter over bunn til like under havoverflaten.

Semipelagisk trål.

En semipelagisk trål er en trål som både kan nyttes som bunntrawl og flytetrål. Til dette kreves bl.a. spesielle trålldører. I denne forbindelse kan nevnes at en norsk oppfinner har konstruert semipelagiske trålldører, Waco-dørene, som synes å virke tilfredsstillende.

To-båts trål

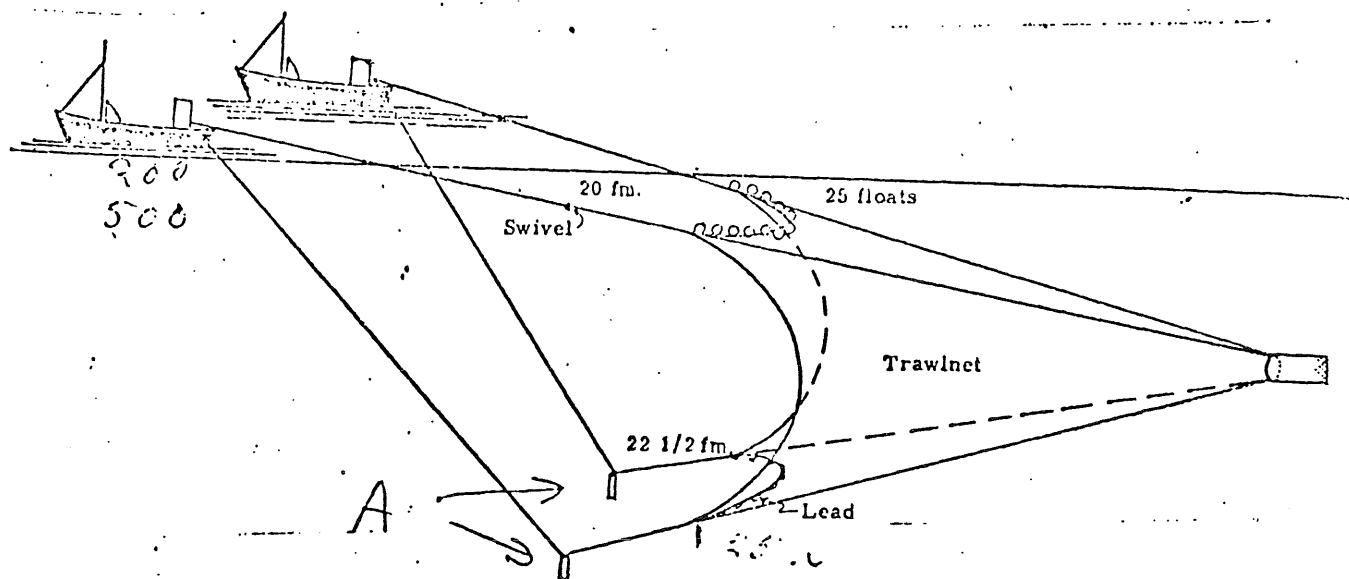

Fig. 3. To-båts flytetrål.

Fig. 3 viser en to-båts flytetrål. Som figuren viser nyttes det to fartøyer til å trekke dette redskapet samtidig som disse to fartøyene sørger for den horisontale spredning i stedet for trålldører, som nyttes på enbåts tråler.

Tunge lodd - A - holder redskapet nede og sørger for redskapetets vertikale åpning. De brukes også to-båts bunntråder.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste for møtet:

1. Regulering av nordsjøsildefisket.
2. Fisket etter atlanto-skandisk sild i 1974.
3. Regulering av makrellfisket i 1974.
4. Orientering om forberedelsene til møtet i NEAFC i 1974.
5. Regulering av loddefisket i ICNAF-området 1974.

Generalsekretær A. Midtgaard opplyste at fiskebåtreder A. Eidnes hadde erklært seg villig til å fortsette som medlem av reguleringsutvalget.

Sak. 1. Regulering av nordsjøsildefisket.

Det ble framlagt et notat av 25.3.1974 angående det forslag til kvoteregulering som presidenten i NEAFC utarbeidet på det ekstraordinære møte i kommisjonen 11.-13. mars 1974. Likeledes ble det framlagt rapport fra den norske delegasjon til dette møte.

Formannen for delegasjonen ekspedisjonssjef Gundersen redegjorde om møtet. Utgangspunktet for drøftelsen var et forslag som et flertall av landene stemte for på møtet i kommisjonen i desember 1973. Dette forslag var basert på en totalkvote på 414.000 tonn og en allokering på medlemslandene med bl.a. 135.000 tonn til Danmark og 100.000 tonn til Norge. Det var videre forutsetningen at ikke noe lands kvote skulle kunne økes med mer enn 10.000 tonn. Fra norsk side ga en på kommisjonsmøtet uttrykk for at en gikk inn for dette forslag fra desembermøtet og en stilte seg også positiv til et dansk forslag om å fastlegge kvoteperioden til tidsrommet 1.7.-30.6. . Møtet ble imidlertid ikke enig om et forslag som alle land kunne akseptere. Presidenten for kommisjonen framla etter bilaterale drøftelser med enkelte lands delegasjonsledere et nytt forslag til kvoteordning som innebærer en totalkvote på 494.000 tonn med en begrensning av ungsildefisket til 107.000 tonn. Ved allokeringen ble Norge etter dette forslag tildelt 100.000 tonn og Danmark 170.000 tonn. I tillegg til kvotene skulle alle land kunne øke sin kvoteandel med 5% og 23% av det kvantum sild som er fanget av henholdsvis voksen- og ungsild i perioden (1.7.-30.6.) fram til 1. februar 1975. Presidenten ba om at forslaget ble drøftet av de respektive lands myndigheter og at eventuelle kommentarer til det ble gitt innen 1. april d.å.

På grunnlag av kommentarene ville presidenten sirkulere et revidert forslag, som ville bli gjenstand for skriftlig avstemning.

Saken ble inngående drøftet og det var enighet om at Norge ikke kunne akseptere det nye forslaget fra presidenten. Det ble framholdt at forslaget vil innebære en vesentlig økning av totalkvoten og at den konserverende effekt dermed innskrenker seg til at ungsildfisket vil bli noe begrenset.

I forbindelse med underretningen om dette må det gis klart uttrykk for at en kvoteordning må ha en allokering basert på et historisk fiske eventuelt med en viss kyststatpreferanse. Videre må det understrekes at Norge har gjennomført strenge nasjonale reguleringer av dette fisket i de siste 2 år.

Utvalget var også enig om at det kan meddeles at Norge er villig til å akseptere en totalkvote på 460.000 tonn hvorav 100.000 tonn ungsild og at Norge blir tildelt 110.000 tonn. Dette forslag forutsettes ikke å ta med passussen om at medlemslandets fangstkvoter kan økes før 1.2.1975 med henholdsvis 5% og 23% voksen sild og ungsild. Videre forutsettes det at bifangster skal inkluderes i landenes kvoter. Utvalget var videre enig om at en kunne underrette kommisjonen om at Norge vil begrense sitt fiske i perioden 16.-30.6.1974 til konsumformål.

Utvalget var også enig om at en bør vente med å ta standpunkt til spørsmålet om en eventuell nasjonal regulering av nordsjøsildefisket etter 15. juni, til det endelige forslag fra NEAFC's president foreligger.

Sak 2. Fisket etter atlanto-skandisk sild.

Avtalen mellom Norge, Island og Sovjet om regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild ble forlenget for 1973. Etter denne avtalen kunne Norge fiske inntil 26% av det kvantum små- og feitsild som Norge tok i 1969. På grunnlag av denne avtalen ble det fra norsk side fastsatt totalforbud mot fangst av atlanto-skandisk sild nord for 62° N og øst for 4° V med adgang til dispensasjon for et mindre kvantum til konsum og agn. Denne dispensasjonsadgangen ble senere benyttet slik at det ble tillatt å fiske 50.000 hl fordelt på 3 perioder fra 2. juli og ut året. Senere ble det

dispensert for i alt 8.000 hl tatt med settegarn. Avtalen er for 1974 avløst av et NEAFC-vedtak, hvorefter tillatt kvantum sild for konsum og agn er redusert til 20% av oppfisket kvantum i 1969. Norge kan således i 1974 fiske inn til ca. 77.000 hl atlanto-skandisk sild.

Norges Fiskarlags representanter gjorde oppmerksom på at det foreligger sterke krav fra forskjellige av lagets underorganisasjoner om at Norge må nytte adgangen til å dispensere fra forbudet.

Det ble av havforskerne gitt en redegjørelse vedrørende vinterens undersøkelser og det ble opplyst at en først til høsten vil kunne konstatere hvor god gytingen i år har vært. Det var trolig noe mer sild som gytt i vinter enn i fjor, men undersøkelsene bekrefter at bestanden nå vesentlig består av 1969-årgangen. Årsklassene 1970, 1971 og 1972 er meget svake. 1973-årsklassen synes å være noe sterkere, men er også en svak årsklasse sammenlignet med tidligere årsklasser, eksempelvis 1959- og 1960-årsklassene. Det ble understreket at en må regne med at det vil ta lang tid å bygge opp igjen bestanden, idet gytebestanden for tiden er altfor lav. På grunn av at de årsklasser som skal rekruttere gytebestanden er så svake og fordi 1969-årsklassen nå er fullt rekruttert til bestanden, kan en selv uten noe fiske i 1974 ikke regne med noen økning i gytebestanden fra 1974 til 1975. Med en beskatning på f.eks. 50.000 hl må en regne med en nedgang i gytebestanden fra 1974 til 1975.

Etter at disse opplysningene var fremkommet anmodet Norges Fiskarlags representanter om at saken ble utsatt til neste møte i utvalget. I mellomtiden ønsket laget å drøfte spørsmålet i landsstyret. Det ble anmodet om at en eller flere havforskere blir til stede under landsstyremøte i april og redegjør for bestandssituasjonen.

Utvalget var enig om at Norge bør gjenta forslaget i NEAFC om samme regulering av dette fisket for 1975 som for 1974. Norge vil i den forbindelse ta opp forslag om å få etablert et hensiktsmessig rapporteringssystem om det prøvefisket som iverksettes i de forskjellige land.

Sak 3. Regulering av makrellfisket 1974.

Det forelå til behandling disse to spørsmål:

1. Skal en fra norsk side fremme forslag om internasjonal regulering av makrellfisket?
2. Nasjonal regulering av makrellfisket i 1974?

Ad. spørsmål 1.

Under drøftelsene av dette spørsmål ble det hevdet at en fra norsk side bør gå inn for å få etablert et internasjonalt forbud mot makrellfisket for industriformål. (oppmaling) i første halvdel av året. Dette er nødvendig for å unngå at andre lands fiskefartøyer driver oppmalingsfiske i den del av året Norge anser det nødvendig å sette forbud mot slikt fiske.

Enkelte utvalgsmedlemmer anførte imidlertid at en ved å reise spørsmålet om regulering av fisket vil en risikere at spørsmålet om internasjonal kvoteordning for makrellfisket blir tatt opp, noe som kan være ugunstig for Norge.

Utvalget ble imidlertid enig om at saken tas opp i NEAFC på førstkommende årsmøte og at det utarbeides et memorandum herom i samsvar med en foreliggende utredning av 4.3.1974 fra havforsker Johs. Hamre.

Ad. spørsmål 2.

Det forelå forslag fra Havforskningsinstituttet om at makrellfisket for oppmaling i 1974 åpnes nord for 60° n.br. den 8. juli uten fangstbegrensning og at fisket sør for denne breddegrad åpnes den 16. september og at det da settes en tillatt fangstkvote på 1 mill.hl. (ca. 90.000 tonn) for hele området.

Utvalget var enig i den foreslåtte regulering. Det bør imidlertid tas forbehold om at det kunne bli aktuelt å redusere totalkvoten dersom innblandingen av nordsjømakrell tatt i området nord for 60° n.br. er større enn den var i 1973 (ca. 70.000 tonn).

Midtgaard måtte nå forlate møtet.

Sak 4. Orientering om forberedelsene til møtene i NEAFC og ICNAF i 1974.

Som grunnlag for drøftelsene om spørsmålet om regulering i 1975 av fisket etter norsk-arktisk torsk forelås det et notat av 18.3.1974 som vedlegges.

I dette notat ble følgende spørsmål tatt opp:

1. Forhøyelse av maskevidden.
2. Forbud mot beskyttelsesnot.
3. Forbud mot flytetral.
4. Endring i inspeksjonsbestemmelsene.
5. Kvoteordning.

Ad. punkt 1 og 2.

Utvalget var enig i at Norge på det kommende NEAFC-møte igjen skal fremme forslag om økning av maskevidden.

Utvalgets medlemmer Eidnes, Grønnevet og Midtbø er av den oppfatning at Norge først og fremst bør gå inn for å effektivisere kontrollen med de gjeldende maskeviddebestemmelser. Dessuten mener disse medlemmer at Norge bør prioritere et forslag om forbud mot bruk av flytetral og mer effektiv kontroll før man fremmer forslag om en ytterligere økning av maskevidden.

Utvalget var også enig om at Norge bør gå inn for forbud mot beskyttelsesnot, subsidiert at bare den såkalte polske type, som er fastsatt for norske trålere, blir tillatt anvendt.

Ad. punkt 3.

Utvalget var enig om at en bør gå inn for et internasjonalt forbud mot flytetralfiske. Norges Fiskerilags representanter nevnte i denne sammenheng at spørsmålet om forbud mot flytetralfiske innenfor fiskerigrensen bør vurderes. De øvrige medlemmer av utvalget mente imidlertid at et slikt forbud må baseres på internasjonal avtale og dermed gjort gjeldende både utenfor og innenfor fiskerigrensen.

Ad. punkt 4.

Utvalget var enig i at spørsmålet om endring av de internasjonale bestemmelser om inspeksjonsordningen blir tatt opp i NEAFC slik at bording av fartøyer kan foretas før trålen hales.

Ad. punkt 5.

Utvalget drøftet inngående denne saken og ble enig om at en skulle reise spørsmålet i NEAFC om en kvoteordning for norsk-arktisk torsk og i forbindelse hermed nevne den gjeldende trelands-avtale som nå er gjort gjeldende. I memorandumet forutsettes det at en stiller åpent spørsmålet om i hvilken regi en eventuell avtale bør være. Utvalget fant at spørsmålet om hvilken totalkvote for 1975 en i tilfelle bør basere seg på må utstå til det foreligger tilråding fra Liasonkomiteen i NEAFC.

Sak 5. Regulering av loddefisket i ICNAF-området 1974.

Totalkvantumet for norsk fangst av lodde er nå fastsatt til 43.000 tonn i det sørlige område og 10.000 tonn i det nordlige. Det er innmeldt 42 fartøyer.

Utvalget var enig i at registreringstillatelse bør gis til alle som har søkt om registrering og som innen 3. april d.å. fastholder søknaden.

Møtet ble åpnet kl. 09.00 og varte til kl. 17.15. En ble enig om at neste møte i utvalget skal holdes i Oslo 21. og 22. mai 1974. Møtet begynner første dag kl. 09.30 og holdes i Fiskeridepartementets møtesal.

27.5.74.

AAa/RP.

REFERAT fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 21. mai 1974 ble det holdt møte i Oslo (Fiskeridepartementet) i det permanente utvalg for behandling av saker vedrørende regulering av fiske.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Representanter fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Underdirektør Olav Lund

Ekspedisjonssjef Gunnar H. Gundersen

Byråsjef Kjell Raasok

Direktør Gunnar Sætersdal, Havforskningsinstituttet.

Representanter fra fiskernes organisasjoner:

Generalsekretær Arnulv Midtgaard,
Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Per Vartdal - " -

Fiskebåtreder Arnljot Eidnes - " -

Fiskebåtreder Harald Birkeland - " -

Fiskebåtreder Roald Olsen - " -

Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund.

Kontorsjef Aslak Aasbø (sekretær for utvalget).

Dessuten møtte:

Assisterende direktør Hallstein Rasmussen
Kontorsjef Arthur Holm
Havforsker Arvid Hylén
Havforsker Ole Johan Østvedt.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende saksliste for møtet:

1. Nasjonal regulering av fisket etter atlantiskandisk sild i 1974. - Dispensasjon.
2. Foreløpig drøfting av spørsmålet om regulering av sommerloddefisket.
3. Regulering av nordsjøsildefisket.
4. Årsmøte i NEAFC 26.5. 1974.
 - a) Orientering om norske forslag:
 1. Regulering av fisket av atlantiskandisk sild for 1975.
 2. Regulering av fisket av makrell for 1975.
 3. Forandring i inspeksjonssystemet.
 4. Forandring i maskeviddebestemmelsene
 5. Forbud mot beskyttelsesnot.
 6. Forbud mot flytetral.
 - b) Drøfting av kvoteordning for norsk-arktisk torsk for 1975.
 - c) Fiske med småmasket trål, 10 %-regelen, jfr. § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22.12. 1955.
5. Årsmøtet i ICNAF 4.6. - 15.6. 1974.
 1. Kvoteordning for lodde i underområdene 2 og 3.
 2. Kvoteordning for torsk i underområdene 1, 2 og 3.
6. Eventuelt.

SAK 1. Nasjonal regulering av fisket etter
atlanto-skandisk sild i 1974. -
Dispensasjon.

Formannen viste til behandlingen av saken på forrige møte i Reguleringsutvalget, hvor saken etter anmodning fra Norges Fiskarlag ble utsatt slik at spørsmålet om Norge skulle nytte dispensasjonsadgangen kunne bli drøftet i Norges Fiskarlags landsstyre. På landsstyrets møte 25. april d.å. deltok fiskeridirektør Vartdal, direktør Sætersdal og professor Dragesund da denne saken ble behandlet.

Landsstyret fant det nødvendig, på grunn av de nye opplysningene som forelå å legge saken fram for fylkesfiskarlagene og gruppeorganisasjonene for ny behandling. Kopi av Fiskarlagets brev til fylkesfiskarlagene og gruppeorganisasjonene vedlegges.

Efter at det nå forelå svar på denne henvendelsen hadde landsstyret behandlet saken på ny. En fraksjon på 5 medlemmer gikk inn for Fiskeridirektørens og Havforskningsinstituttets standpunkt i saken. Disse gikk som enkelte fylkesfiskarlag hadde antydnet, inn for at det skulle kunne gis adgang til å fiske et mindre kvantum (f.eks. 5000 hl) med garn. Flertallet, 13 landsstyremedlemmer, gikk inn for at det gis dispensasjon for hele kvantumet på 77.000 hl. Disse gikk inn for at fisket åpnes 20.juli og at det forbeholdes 10.000 hl for garnflåten

(begrenset til 5 garn pr. mann eller 20 garn pr. båt). Resten 67.000 hl forutsettes fordelt på de deltakende snurpefartøyer med en kvote pr. enhet på maksimalt 300 hl.

Norsk Sjømannsforbunds representant støttet Fiskeridirektøren og Havforskningsinstituttets standpunkt om ikke å tillate noe snurpefiske av atlanto-skandisk sild. Sjømannsforbundets representant gikk videre inn for at det dispenseres for et mindre kvantum på 10.000 hl. til garnfiskerne.

Da denne saken allerede har vært behandlet i Norges Fiskarlag og landsstyrets vedtak i tid falt før møtet i Reguleringsutvalget fant utvalget ikke grunn til å foreta noen avstemning i saken.

SAK 2. Foreløpig drøfting av spørsmålet om regulering av sommerloddefisket 1974.

Det forelå en uttalelse fra Havforskningsinstituttet som ga en oversikt fra september - oktober 1973 over de forskjellige årsklassers styrke (1971-, 1972- og 1973-årsklassene). Nye data vil først foreligge etter avsluttet tokt med "G.O.SARS" i slutten av juni d.å.

I instituttets brev uttales:

"Årsklassen 1971, som i år utgjør treåringene, er av omtrent normal styrke. Årsklassen har hittil hatt unormalt lav vekst, og vi må derfor regne med at treåringene i år blir småfalne. Likevel vil denne årsklassens biomasse være vesentlig større enn biomassen

av 1970 års-klassen til samme tid i fjor.

Årsklassen 1972, som i år utgjør toåringene er sterk. Den har hittil vist tilnærmet normal vekst, og hvis denne tendensen har holdt seg, vil gjennomsnittslengden for toåringer i år ligge nokså nær gjennomsnittet for treåringer.

Årsklassen 1973 (ettåringene) vet vi lite om ennå. Yngelundersøkelsene i høsten 1973 gir imidlertid ingen grunn til å anta at denne årsklassen er over middels styrke, og enhver fangst av ettåringer bør unngås.

For å oppnå tilnærmet maksimal utnyttelse av bestanden bør også fiske på toåringer mest mulig unngås, slik at deres videre vekst potensial kan utnyttes.

Det har tidligere vist seg vanskelig direkte å benytte minstemål som et middel til å regulere størrelsen av den lodde som blir beskattet i sommerloddefisket. Dersom lengdeforskjellen mellom toåringer og treåringer i år blir mindre enn normalt, vil nytten av minstemålet som et reguleringsmiddel trolig bli ytterligere redusert. En bør derfor søke å begrense fisket av toåringer ved områdebegrensninger. Eventuelle områdebegrensninger må selvsagt også ta sikte på å unngå beskatning av ettåringer.

Ettersom treåringene i år vil ha en mindre størrelse enn normalt, bør de få lengst mulig vekstperiode før fisket starter. En tør derfor foreslå at fisket ikke åpnes før i begynnelsen av august."

Etter en del drøftelse ble utvalget enig om å foreslå en åpning av sommerloddefisket den 29. juli, kl. 00.00, og at Fiskeridirektøren i samråd med Havforskningsinstituttet bemyndiges til å fastsette områder for å unngå beskatning av smålodde. En ble videre enig om foreløpig ikke å foreslå noen kvantumsbegrensning. I tilfelle det pågående tokt skulle vise at det er nødvendig med en kvantumsbegrensning vil spørsmålet bli forelagt fiskernes organisasjoner.

Under drøftingene reiste direktør Sætersdal spørsmålet om å fastsette en minste maskevidde i loddenøtene. Utvalget ble enig om at dette spørsmål først må bli nærmere utredet av Fiskeridirektøren.

SAK 3. Regulering av nordsjøsildefisket.

Det ble opplyst at en fra norsk side, i samsvar med det standpunkt som Reguleringsutvalget har tatt, har funnet ikke å kunne godta det forslag til kvoteordning som foreligger fra Presidenten i NEAFC. Dette forslag går ut på at fangstene av sild tatt av medlemslandene i Nordsjøen og Skagerak, ikke skal overstige et samlet kvantum på 480.000 tonn i perioden 1.7.1974 til 30.6.1975, og at ikke mer enn 107.000 tonn av dette kvantum skal bestå av ungsild (årskl. 0 og 1). I tillegg til dette kan medlemslandene på visse vilkår ta 5% voksensild og 23% ungsild før 1.2.1975.

Norges kvote er 100.000 tonn, mens f.eks Danmarks (inklusive Færøyane) kvote er 210.000 tonn.

Det ble opplyst at ved den skriftlige avstemning i Kommissjonen var det 9 medlemsland som stemte for Presidentens forslag og 2 stemte mot. 2 land avsto og 1 stemte ikke.

Belgia hadde nå opplyst at en håpet at det med det første ville ratifisere konvensjonen art. 7,2.

Spørsmålet om Norge bør protestere mot Presidentens forslag ble inngående drøftet av utvalget. Et flertall av utvalget mente at Norge bør protestere.

Direktør Sætersdal presiserte at han ikke kunne være med på en regulering som øker vårt fiske av nordsjøsilde i forhold til 1973. Det er etter hans mening bare Norge som har mulighet til å øke sitt fiske.

Flertallet i utvalget tilrår at Norge protesterer med den begrunnelse at totalkvoten er for høy og derfor har liten eller ingen regulerende effekt og at fordelingen av kvoten er skjev og urimelig for Norges vedkommende. I forbindelse med protesten foreslås det at det uttales at Norge er innstilt på å gjennomføre nasjonal regulering av nordsjøsildefisket og at en vil gjennomføre en kvoteordning slik at Norge ikke overskrider et kvantum på 120.000 tonn (inklusive leveranse til konsum).

Underdirektør Lund ville ha følgende protokollert:

"Selv om den vedtatte regulering ikke kan anses tilfredsstillende bør Norge av hensyn til samarbeidet i Kommissjonen bøye seg for et kvalifisert flertall i Kommissjonen og unnlate å protestere. - Norge har ved avstemming gitt sitt standpunkt til kjenne, noe som vi kan bygge på når det gjelder fremtidige reguleringer"

Sjømannsforbundets representant advokat Nes, mente at en burde unnlate å protestere. Han fant imidlertid spørsmålet så vidt tvilsomt at han ikke ville dissentere når det foreligger et sterkt flertall i utvalget for protest.

Utvalget drøftet spørsmålet om hvordan den nasjonale regulering bør gjennomføres.

Fiskernes representanter forbeholdt seg å komme tilbake til spørsmålet om fastsettelse av en norsk maksimalkvote dersom det ikke blir noen internasjonal regulering.

Utvalget ble enig om at det tas sikte på åpning av fisket for oppmaling den

1. juli 1974. Det forutsettes at Fiskeridirektøren i tilfelle utarbeider et forslag til periodedeling av oppmalingskvantumet.

Utvalget drøftet også spørsmålet om det bør gjennomføres en ordning med kvote pr. enhet eller en kvoteregulering gjennom salgslagene. Norges Fiskarlags representanter viste til Fiskarlagets standpunkt om å gjennomføre en ordning med kvote pr. enhet i fisket etter nordsjøsild og makrell. En ble enig om at disse spørsmål bør tas opp til behandling etter drøftelser mellom fiskerimyndighetene og fiskernes faglige organisasjoner og salgslagene

SAK 4. Årsmøte i NEAFC 26.6. - 2.7. 1974.

- a) Det ble gitt orientering om de norske forslag som er sendt Kommisjonen. Utvalget tok denne til etterretning.
- b) Drøfting av kvoteordning for norsk-arktisk torsk for 1975.
-

Det forelå for utvalget et notat fra kontorsjef Arthur Holm angående kvoteordningen for 1974 for norsk-arktisk torsk.

Dette notat vedlegges.

Etter at forskjellige sider av saken var drøftet ble utvalget enig om at spørsmålet om kvoteregulering for norsk-arktisk torsk i 1975 fremmes på

NEAFCs årsmøte i år.

Utvalget forutsatte at en tar sikte på en avtale etter samme prinsipper som i den någjeldende avtale, dog med justering hvorpå en tar hensyn til fisket i 1973.

- c) Fiske med småmasket trål, 10 %-regelen.
-

På årsmøte i NEAFC i 1973 ble det fra den britiske delegasjon foreslått at bestemmelsen skulle endres slik at 10 %-regelen skulle omfatte alle beskyttede fiskearter uansett størrelse. Spørsmålet har vært forelagt for fylkesfiskarlagene i Hordaland og Rogaland sammen med et forslag fra Fiskeridirektøren om at det under industrifisket kan landes

inntil f.eks. 20% i vekt av beskyttede fiskearter, dog ikke utover 10 % undermålsfisk. Når det gjelder fisk fanget i reke-trål bør prosentsatsen være høyere, f.eks. inntil 30%, dog ikke utover 10% undermålsfisk.

De to nevnte lag fant å kunne tilrå Fiskeridirektørens forslag til endring av bestemmelsen. Rogaland Fiskesalgslag mener imidlertid at prosentsatsen i industri fangster bør høynes til 25%, med høyst 10% undermålsfisk.

Utvalget var enig om at Fiskeridirektørens forslag fremmes på NEAFCs årsmøte.

SAK.5. Årsmøte i ICNAF 4.6. - 15.6. 1974.

1. Kvoteordning for 1975 for lodde i underområdene 2 og 3.
-

Det ble redegjort for den registrering som nå er etablert i forbindelse med kvoteordningen for lodde i det nordvestlige Atlanterhav. For å kunne disponere den norske kvote skal registrering foretas av Fiskeridirektøren med oppgaveplikt til Fiskeridirektørens representant om bord på f/s "NORGLOBAL". De fartøyer som vil fiske for Canada skal også registreres og i forbindelse hermed bekrefte at deres leveranser til kanadiske mottakere skal belastes den kanadiske kvote.

Det ble opplyst at det ikke forelå noe nytt vitenskapelig materiale når det gjelder

loddebestandene ved New-Foundland og Labrador.

Utvalget var enig om at en fra norsk side burde gå inn for økning av totalkvoten og i alle tilfelle må Norge kreve en høyere andel. I den anledning bør det vises til det løfte Canada ga i forbindelse med spørsmålet om norsk protest på kvotefordelingen for 1974. Det bør også pekes på at den kanadiske kvote var satt så vidt høyt at Canada har leiet norske fiskefartøyer for å fiske på den kanadiske kvote.

Det ble uttalt at Norge bør etablere et nært vitenskapelig samarbeid med Canada. Fra norsk side er det ikke planlagt undersøkelser i området når en ser bort fra den forskning som nå er basert på analyse av pågående prøvetaking. Disse undersøkelser vil fortsette. Norge er imidlertid forberedt på å gå inn i et forskningssamarbeid med Canada.

2. Kvoteordning for 1975 for torsk i under-
områdene 1, 2 og 3.

Det ble redegjort for den avtale om kvote i underområde 1 (Vest-Grønland) som er inngått for 1974. Etter det historiske fiske 10 år + 3 år i årene 1962 - 1971 skulle Norge hatt 10.9 % eller tilsvarende vel 7.000 tonn, men fikk 8.000 tonn på grunn av at Norge har hatt en betydelig del med passive redskaper. Dersom 1972 tas med i beregningen

og 1962 tas ut, vil den norske andel gå opp til 15.8 %. Dette tilsvarer 10:000 tonn med samme totalkvote som i 1974.

Det ble uttalt at det er lite sannsynlig at Norge vil få et ekstra tillegg for 1975 for konvensjonelle redskaper, da økningen i den norske fangsten fra 1971 til 1972 skyldes hovedsakelig økningen av trålfisket.

Ved Labrador og New-Foundland (underområdene 2 og 3) vil, forutsatt uendret totalkvote, den norske kvote gå ned som følge av at Norges prosentandel reduseres når 1972 tas med og 1962 tas ut av beregningene.

Det ble referert et kanadisk forslag om en kvoteregulering i områdene 2 I, 3 K og 3 L, basert på en lavere totalkvote enn det som svarer til MSY. (maksimalt varig utbytte). Argumentet for dette var at en ville få et mer økonomisk fiske og det ville være fordelaktig for det kanadiske kystfisket. Alternativt foreslår Canada å frede Hamilton Inland Bank i gytetiden.

Utvalget ble enig om at Norge bør kunne akseptere en kvoteordning basert på historisk fordeling og om nødvendig med en ytterligere kyststatspreferanse for Canada. En skulle heller ikke gjøre innvendinger mot det kanadiske forslag om innføring av ensartet maskevidde i trålredskaper.

Det forutsettes at Fiskeridirektøren utarbeider forslag til instruks for den

norske delegasjon til ICNAFs årsmøte 1974.

Møtet ble åpnet kl. 9.30 og varte til
kl. 16.00. Det ble ikke berammet
nytt møte i utvalget.

N O T A T

Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk.

Kvoteordningen for 1974.

Den gjeldende kvoteordning mellom Storbritannia Sovjetsamveldet og Norge går som kjent ut på en totalkvote på 550.000 tonn (rund vekt) hvorav 50.000 tonn er beregnet tatt av andre land enn de tre ovennevnte land. Kvoten på 500.000 tonn er fordelt slik:

Norge	242.850 tonn
Sovjetsamveldet	179.500 "
Storbritannia	77.650 "

Grunnlaget for ovennevnte fordeling er de tre lands gjennomsnittlige prosentandeler av totalfangsten av norsk-arktisk torsk i 6-årsperioden 1963-1968 og 4-årsperioden 1969-1972 med lik vekt på hver periode. Dette ga:

Norge	40,81 pst.
Sovjetunionen	37,99 "
Storbritannia	<u>16,43 "</u>
Sum	<u>95,23 pst.</u>

Av prosentandelene til Sovjetunionen og Storbritannia ble 10 pst. overført til Norge slik at den nye fordeling så slik ut:

Norge	46,25 pst., omregnet = 48,57 pst.
Sovjetunionen	34,19 " " = 35,90 "
Storbritannia :	<u>14,79 " " = <u>15,53 "</u></u>
Sum	<u>95,23 pst., omregnet = <u>100,00 pst.</u></u>

Omregningen til høyre ovenfor ble foretatt for å få de 3 andelene lik 100 pst. i sum.

Norsk kyststatspreferanse kommer til uttrykk i beregningsformen, dvs. det prosenttillegg som ble overført fra de to andre avtalepartene til Norge, og dessuten adgangen for konvensjonelle redskaper å fortsette fisket også etter at kvoten måtte være på...

Når en skal vurdere førstnevnte del av avtalen, dvs. den norske prosentandel av totalkvoten, må en være merksam på at den ligger høyere enn de tilbud som tidligere var blitt framsatt av Sovjetsamveldet og Storbritannia. På den annen side er 48,57 pst. til Norge lavere enn det norske krav basert på en annen formel. Den tok som kjent utgangspunkt i det historiske fiske i siste 10-årsperiode og siste 3-årsperiode, med lik vekt på hver periode. Av totalkvoten skulle 80 prosent fordeles mellom Sovjet, Storbritannia og Norge etter deres prosentandeler av fisket i 10-årsperioden pluss 3-årsperioden. Av de resterende 20 prosent skulle Norge ha de 15 prosent som kyststatspreferanse, mens 5 prosent var avsatt til "andre land".

Etter den statistikk som forelå for perioden 1963-1972 den gang, ville fordelingen etter sistnevnte formel blitt slik:

Norge	53,6 pst., omregnet =	56,4 pst.
Sovjetsamveldet	28,4 " " =	29,9 "
Storbritannia	<u>13,0 " " =</u>	<u>13,7 "</u>
	<u>95,0 pst., omregnet =</u>	<u>100,0 pst.</u>

Som det går fram av ovenstående ble den endelige norske prosentandelen lavere enn det opprinnelige norske kravet. Det var imidlertid klart at de to andre avtalepartene ikke kunne godta en 10-års- og 3-årsperiode pluss et så stort prosenttillegg som kyststatspreferanse. Ved å forandre beregningsgrunnlaget var det mulig å komme fram til et kompromiss som beholdt hovedprinsippet i Norges opprinnelige krav, nemlig en beregning basert på historisk fiske pluss et prosenttillegg som kyststatspreferanse. Dessuten ble Norge innrømmet et i praksis fritt fiske for konvensjonelle redskaper, hvilket ikke var en del av det opprinnelige norske krav.

Kvoteordning for 1975.

Dersom en inkluderer året 1973 i det statistiske grunnlag for en eventuell kvoteavtale for 1975 (mot å utelukke året 1963), vil én få følgende fordeling:

	Alt. I Etter nåværende avtalegrunnlag, dvs. 6+4 år, m.v.	Alt. II Etter opprinnelig norsk krav, dvs. 10+3 år, m.v.
Norge	50,4 pst.	56,5 pst.
Sovjetsamveldet	35,0 "	31,9 "
Storbritannia	14,6 "	11,6 "
Sum	100,0 pst.	100,0 pst.

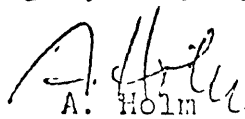
En prolongering av 1974-avtalen med korreksjon for inkludering av 1973-fangstene i beregningsgrunnlaget (ekskludering av 1963) vil øke den norske andelen fra 48,6 pst. til 50,4 pst. Sovjets andel vil gå ned fra 35,9 pst. til 35,0 pst. og Storbritannias andel vil gå ned fra 15,5 pst. til 14,6 pst.

Et eventuelt norsk krav beregnet etter den opprinnelige norske formel 10 år + 3 år, fordeling av 80 pst. av totalen og 15 pst. ekstra til Norge, ville komme opp i 56,5 pst. En legger merke til at avstanden mellom de to beregningsalternativer blir mindre når fangsten i 1973 tas med i beregningsgrunnlaget.

I de ovennevnte beregninger er den norske kysttorsken ikke tatt med. Som kjent inneholder kvoteavtalen et tillegg på 40.000 tonn kysttorsk til Norge, dvs. en har anslått den norske fangst av kysttorsk til å utgjøre 40.000 tonn i 1974. Samlet er den norske kvote av arktisk torsk pluss kysttorsk således på 282.850 tonn.

Det rapporteres bare ett fangsttall til de øvrige avtalepartnere, nemlig samlet fangst av arktisk torsk pluss kysttorsk. I praksis er det nemlig ikke mulig å skille mellom fisk fra de to bestander i de kommersielle fangster. Det betyr at Norges kvote for 1974 er uendret 282.850 tonn selv om fangsten av kysttorsk i realiteten skulle bli lavere eller høyere enn 40.000 tonn.

Bergen, 14.5.1974

A. Holm

FANGST AV NORSK ARKTISK TØRSK. 1963-1973

TONN RUNDVEKT.

	NORGE		SOVJET-SAMVELDET		STORBRITANIA		ANDRE LAND		TOTAL	
	TONN	%	TONN	%	TONN	%	TONN	%	TONN	%
1963	205.056	26,4	417.964	53,7	129.779	16,7	25.301	3,2	778.100	100,0
1964	149.878	34,3	180.550	41,3	94.549	21,6	12.421	2,8	437.398	100,0
1965	197.085	44,3	152.780	34,4	89.874	20,2	5.012	1,1	444.751	100,0
1966	203.792	42,2	169.300	35,0	103.012	21,3	7.372	1,5	483.476	100,0
1967	218.910	38,2	262.340	45,8	87.008	15,2	4.302	0,8	572.560	100,0
1968	255.611	23,8	676.758	63,0	140.054	13,1	1.406	0,1	1.073.829	100,0
1969	305.241	25,6	612.215	51,4	231.066	19,4	42.738	3,6	1.191.260	100,0
1970	377.606	43,1	276.632	31,5	179.562	20,5	42.788	4,9	876.588	100,0
1971	407.044	57,7	144.166	20,5	78.160	11,1	74.958	10,7	704.328	100,0
1972	394.181	69,3	96.653	17,0	56.669	9,9	21.504	3,8	569.007	100,0
1973	280.021	35,0	387.196	48,4	76.493	9,5	56.883	7,1	800.593	100,0

$\frac{14}{5} 74$

J.nr. 486/74

Ark. 9.1.0.3.1.

MD/AS

Trondheim, 26. april 1974.

Fylkeslag/gruppeorganisasjoner.

Atlanto-skandisk sild.

I henhold til avtalen mellom Sovjet, Island og Norge om fredning av den atlanto-skandiske sildestammen, har som kjent Norge fått adgang til å ta opp et kavntum på 77.000 hektoliter feit-sild og småsild i 1974. Det vil også være kjent at Havforskningsinstituttet med tilslutning fra Fiskeridirektøren sterkt har frarådet at Norge i det hele tatt gjør bruk av denne adgangen.

I forbindelse med landsstyrets behandling av denne saken torsdag 25. april var fiskeridirektør Knut Vartdal samt direktør Gunnar Sætersdal og forskningssjef Olav Dragesund ved Havforskningsinstituttet til stede og orienterte om situasjonen når det gjelder den atlanto-skandiske silda, bl.a. på bakgrunn av resultatene av årets undersøkelser.

Det ble i likhet med sesongen 1973 også i år foretatt prøvofiske i tidsrommet 1. februar - 31. mars på strekningen Stad-Vesterålen. Dette prøvofiske ble også denne gang gjennomført av M/S "Viknabuen" og M/S "Brusøyskjær". Vi viser til vedlagte fotokopi av toktrapporten.

Følgende kan oppsummeres etter dette:

Også i år - 1974 - var det 1969-års klassen som dominerte sterkt i fangstene, med innslag mellom 50 og 100 prosent. Dette viser, etter havforskerne mening, at sildebestanden i dag hovedsaklig består av en årsklasse.

Denne årsklassen er dessuten nå fullt rekruttert til gytebestanden, slik at en ikke kan vente noe mer tilskudd til denne.

Havforskerne understreket at de øvrige årsklasser som normalt skulle rekruttere bestanden er så svake at gytebestanden i 1975 i beste fall vil holde seg på samme nivå som i år. En avgjørende forutsetning for dette er imidlertid at 1969-års klassen ikke blir utsatt for beskatning

I de senere år har den kjønnsmodne del av bestanden oppholdt seg ved kysten, i motsetning til tidligere år da den vandret ut i Norskehavet. Dette vil igjen si at hvis man tillater fiske langs kysten, så vil man beskatte også denne årsklasse (1969), og dermed redusere gytebestanden ytterligere.

Undersøkelsene viser at gytebestanden er redusert til et så lavt nivå som den sannsynligvis ikke har vært på i dette århundre, hevder forskerne. Bestandens reproduksjonsevne synes for tiden å være inne i en unormal lav fase. Gytebestandens evne til å fornye seg selv, eller sørge for rekruttering til bestanden, er så lav at det ikke er noe "overskudd" som kan fiskes opp uten at det reduserer rekrutteringen ytterligere. Havforskerne hevder med andre ord at rekrutteringen er avhengig av hvert enkelt individ.

Havforskerne ga ellers uttrykk for at man i dag ikke har noen garanti for at 1969-års klassen alene kan bidra til gjennoppbygging av bestanden.

I en slik situasjon hevder de at det er nødvendig å forsøke å forhindre en hver reduksjon i gytepotensialet, - og en bør derfor unngå en hver beskatning på atlanto-skandisk sild og altså også feitsild og småsild.

Grunnen til at det nå registreres småsild på kysten er nettopp det forhold at vi har praktisert så strenge reguleringer i de senere år.

Når det gjelder de enkelte yngre årsklasser blir 1970 -, 1971 - og 1972-årsklassene karaktisert som "intet å regne med". 1973-års klassen representerer et "lite lyspunkt" sammenliknet med de nærmest foregående års, men er likevel meget svak.

Fiskeridirektøren kunne ellers opplyse at det i år vil bli forsøkt leiet et fartøy fra midten av mai til utgangen av juni for å holde oppsikt med sildas fordeling og for å ta prøver av sammensetningen. Dermed vil man også få et bilde av mengdeforholdene.

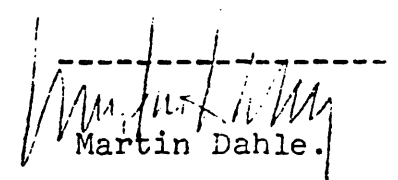
På bakgrunn av det som kom fram gjennom disse redegjørelsene, fant landsstyret ikke å ville avgi uttalelse i saken på dette møte. Landsstyret vil jo bli innkalt igjen i slutten av mai, og man fant det riktig å legge saken fram for fylkesfiskarlag/gruppeorganisasjoner påny, slik at saken eventuelt kan behandles på grunnlag av de nye opplysninger som nå foreligger.

Fiskeridirektøren presiserte ellers bl.a. at Norge er den eneste av de tre avtaleparter som har fått adgang til å ta opp et mindre kvantum som unntak fra totalfredningen.

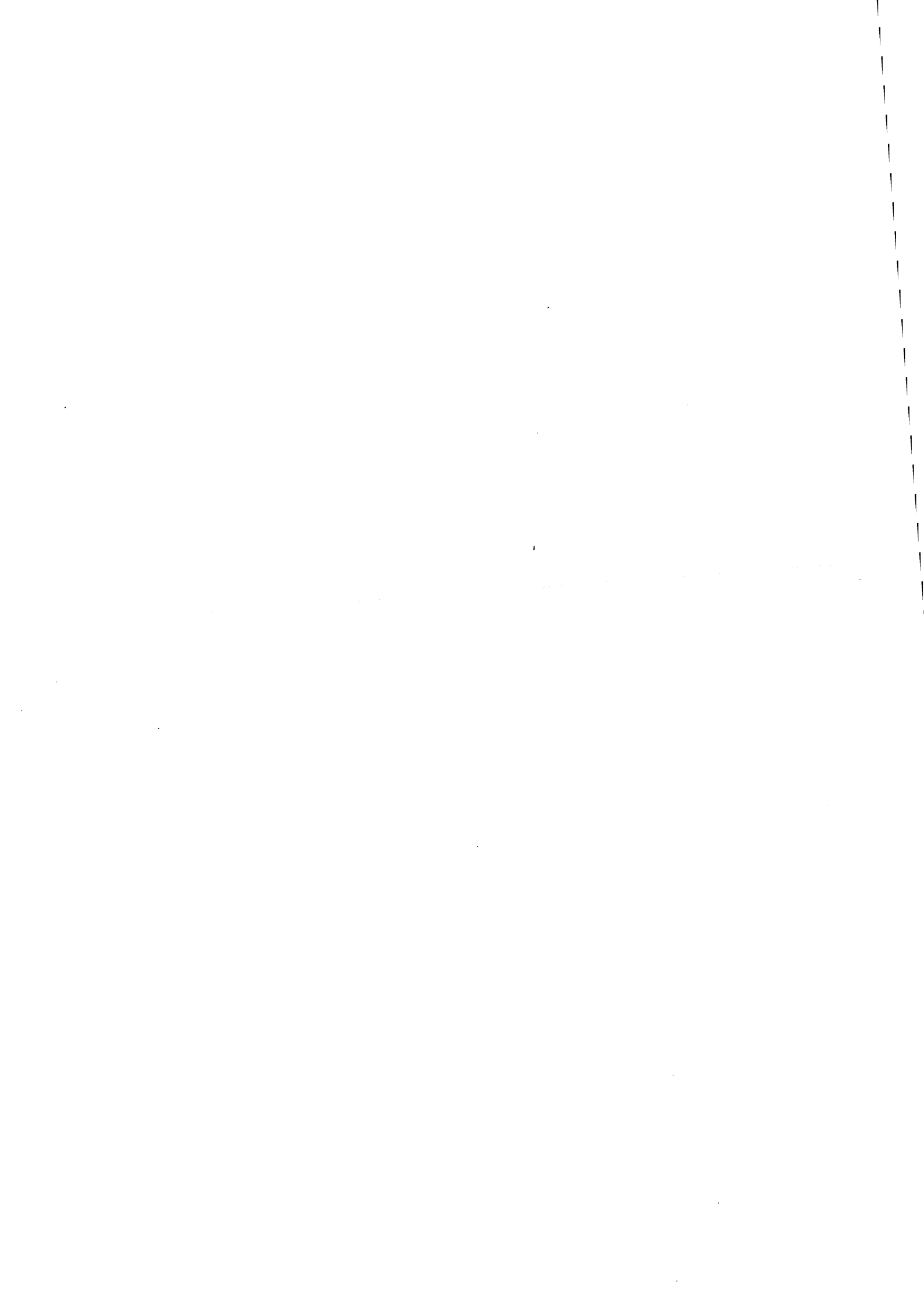
Vi ber om at eventuelle uttalelser må vær innsendt innen 20 mai.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arnulv Midtgaard

Martin Dahle.

Vedlegg

REFERAT
" " " " " " " " " " " "

fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 27. september 1974 ble det holdt møte i Bergen (Fiskeridirektoratet) i det permanente utvalget for behandling av saker vedrørende regulering av fisket.

Følgende av utvalget møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Underdirektør Olav Lund

Ekspedisjonssjef Gunnar H. Gundersen

Direktør Gunnar Sætersdal, Havforskningsinstituttet.

Fra fiskernes organisasjoner:

Generalsekretær Arnuld Midtgaard, Norges Fiskarlag

Fiskebåtskipper Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag

" Harlad Birkeland, Norges Fiskarlag

" Roald Olsen, Norges Fiskarlag.

Sekretær Bernt Midtbø i Norsk Sjømannsforbund.

Kontorsjef Aslak Aasbø (sekretær for utvalget)

Dessuten møtte:

Assisterende direktør Hallstein Rasmussen

Underdirektør Per Mietle

Kontorsjef Arthur Holm

Forskningssjef Arvid Hysten

Kontorsjef Håvard Angerman

Fiskerikonsulent Hans Edvard Olsen

Konsulent O. H. James Olsen

Fiskeskipper Einar Ytterstad

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

1. Referater:
 - a) Av rapporten av 24.6.74 fra årsmøtet 4.-15.6.74 i ICNAF.
 - b) Av rapporten av 8.7.74 fra årsmøtet 26.6.-2.7.74 i NEAFC.
 - c) Av protokoll fra møtet 14. og 15.8.74 om torskeavtalen mellom Norge, Storbritannia og Sovjetunionen.
 - d) Av referat av 19.9.74 fra møtet 18.9.74 mellom de nordiske land om regulering av makrellfisket.
2. Ekstraordinært møte i NEAFC 4-8.11.74.
 - a) Regulering av fisket av norsk-arktisk torsk i 1975.
 - b) Regulering av makrellfisket 1. halvår 1975.
3. Fordeling på redskapsgrupper av den norske torsk kvoten for 1975 ved Vest-Grønland (område 1).
4. Eventuelt.

Sak 1 a og b.

Utvalget hadde ingen bemerkninger til rapporten fra møtene i NEAFC og ICNAF. Det ble imidlertid anført i forbindelse med referatet av rapporten fra NEAFC-møtet at en måtte regne med at spørsmålet om et minstemål på 35 cm. for sei igjen vil bli tatt opp på neste årsmøte i kommisjonen.

c. Møte om torskeavtalen.

Det ble fremlagt en uoffisiell oversettelse av protokollen fra det møte som ble holdt i Oslo i dagene 14. og 15. august d.å. med representanter fra Storbritannia og Sovjet. Et avtrykk av denne oversettelse vedlegges.

./.

Ekspedisjonssjef G. Gundersen redegjorde nærmere for forhandlingene som førte til at trelandsavtalen ble sagt opp. Han kom i denne forbindelse inn på det initiativ som presidenten i NEAFC deretter hadde tatt for å få fisket av torsk i 1974 begrenset til 700.000 tonn ved at de tre avtaleland øket sitt

kvantum fra 500.000 til 570.000 tonn og at kvantumet for tredjeland skulle begrenses til 130.000 istedenfor 50.000 tonn.

Det ble opplyst at følgende land hadde svart positivt på henvendelsen fra presidenten: Storbritannia, Vest-Tyskland og Norge. Følgende land har tatt et visst forbehold: Danmark, Øst-Tyskland og Belgia. Sovjetunionen og Spania har svart negativt.

Etter dette har presidentens initiativ ikke ført frem og fisket av norsk-arktisk torsk er følgelig fritt for 1974.

- d) Utvalget hadde ingen merknader til referatet som vedlegges. Det ble opplyst at Island hadde meddelt at det i første halvdel av 1974 hadde fisket 1500 tonn makrell i alt.

Sak. 2.

Ekstraordinært møte i NEAFC 4.-8.11.1974.

Utvalget drøftet inngående de saker som skal behandles på nevnte møte og spørsmål om hvilken instruks den norske delegasjon bør gis i:

- a) Saken om regulering av fisket av norsk-arktisk torsk i 1975 og
- b) Saken om makrellreguleringen 1. halvår 1975.

Ad. sak 2 a).

Som utgangspunkt for drøftelsene forelå to notater fra Fiskeridirektoratet. I det ene er det redegjort for forventet fangst i 1974 og dens innvirkning på totalkvoten for 1975 hvis man skal oppnå den målsetting som Liason-komiteen har satt, nemlig å bygge gytebestanden opp igjen til 1970-72 nivået fra 1978. Deretter er det fremlagt beregninger for forventet norsk fiske i 1975 og fordelingen av totalkvoten. I det andre notatet som ble utdelt på møtet er det redegjort for sammenhengen mellom bestandens størrelse, fangstsinnsats, beskatningsform og tilgjengelighet av norsk-arktisk torsk. Disse notater vedlegges. Fiskeridirektøren framsatte i førstnevnte notat følgende foreløpige utkast til norsk reguleringsforslag:

1. Det fastsettes en totalkvote basert på havforskernes prognoser dvs. 575.000 tonn (alternativt 640.000 tonn anses bortfalt etter at presidentens initiativ ikke førte fram).
2. Som utgangspunkt for fordelingen mellom medlemslandene nyttes vedkommende lands fiske over en 10-års periode slik at fisket i første 6-årsperiode teller 50 prosent og fisket i siste 4-årsperiode 50 prosent.
3. I tillegg til den historiske andel og før fordeling på historisk basis skjer, tildeles Norge en kyststatspreferanse på 10-20 prosent av totalkvoten.
4. I tillegg til den norske kvote for arktisk torsk tillegges Norge et kvantum på 40.000 tonn svarende til et beregnet kvantum kysttorsk.
5. Fiske med garn, line og håndsnøre kan fortsette selv om kvoten er fylt.
6. For å imøtekomme eventuelle krav om spesiell regulering av fisket av gytebestanden bør det overveies å ha et forslag om begrensning av Lofotfisket til et nærmere bestemt kvantum eller andre ytterligere reguleringer av dette fiske. Et slikt forslag bør ikke fremsettes med mindre det fremsettes krav om en slik regulering og at en aksept i en eller annen form anses nødvendig for å få tilstrekkelig tilslutning til reguleringsforslaget.

Utvalget diskuterte nærmere dette forslag og var enig i at det utarbeides et memorandum overensstemmende med punktene 1 til 5. For så vidt angår pkt. 3 mente utvalget at Norge burde kreve en kyststatspreferanse på 20%.

Når det gjelder punkt 6 drøftet utvalget inngående spørsmålet om hvordan en fra norsk side bør stille seg til et eventuelt nytt krav fra Sovjetunionen om regulering av fisket på gytebestanden, særlig Lofotfisket.

Direktør Sætersdal uttalte at det prinsipielt er riktig å regulere fisket på alle alderstrinn av en fiskebestand, men problemet i den norsk-arktiske torskebestand skyldes en for stor beskatning av ungfisk og ikke beskatningen av voksen fisk. Beskatningen av voksen fisk var allerede regulert ved forbudet mot bruk av snurpenot under Lofotfisket og de øvrige reguleringer av Lofotfisket. Disse reguleringer medvirker til å redusere fiskedødeligheten på kjønnsmoden fisk.

Det ble fra fiskernes representanter reist spørsmål om en burde overveie et kortere stopp i fisket i den tid gytingen pågår. Til det svarte direktør Sætersdal at det ikke er noen spesiell grunn til å stoppe skreifisket i gyteperioden. Heller ikke har det noen hensikt å frede enkelte gyteområder som under loddefisket. Under gytingen legger lodden sine egg på bunnen. Derfor har slike felt vært forbudt for tråling eller bruk av andre redskaper for å forhindre at eggene blir ødelagt. For torsken derimot som gyter oppe i sjøen, har en slik regulering ingen virkning.

I tilfelle Sovjet-Unionen ikke vil godta at det ikke er nødvendig med en ytterligere regulering av Lofotfisket og at en kvoteavtale for 1975 kunne falle dersom en fra norsk side ikke ville gå med på en slik regulering, fant utvalget det nødvendig å drøfte alternative reguleringsformer for dette fisket. Det ble pekt på begrensning i mengden av de redskaper som nyttes under Lofotfisket. Det ble videre antydnet et forbud mot setting av redskaper på lørdager. Et annet alternativ som ble reist var en begrensning av fangstkvantumet.

Det ble fra representantene for fiskerne uttalt at det neppe vil være mulig å få klarert spørsmålet om en eventuell begrensning i mengden av redskaper før det ekstraordinære årsmøtet i NEAFC. Det bør derfor heller vurderes om en kan finne fram til en hensiktsmessig kvantumsbegrensning.

Det var enighet i utvalget om at på NEAFC-møtet bør den norske delegasjon i første omgang innskrenke seg til å minne om de norske reguleringer av Lofotfisket og avvente Sovjet-Unionens reaksjon.

Utvalget var videre enig om å tilrå at den norske delegasjon, dersom den skulle bli satt under press i dette spørsmål, bør kunne gå med på en regulering av Lofotfisket for 1975 som begrenser fisket til en viss prosentdel av 1973-kvantumet, 40% vil tilsvare Lofotfisket i 1974 og dette ble ansett som et minimum. Det må i denne forbindelse presiseres at en slik kvantumsbegrensning bare skal gjelde for 1975 og at den ikke skal ha konsekvenser for reguleringen av senere Lofotfiske.

Det bør også kunne gis uttrykk for at Norge vil se nærmere på muligheten for å foreta en ytterligere begrensning av fangsttinsatsen i dette fisket for senere år.

ad. Sak 2b

På møtet i Oslo den 18.9.74 med representanter fra Danmark, Færøyane, Sverige og Island om makrellreguleringen for 1975 ble en enig om å vurdere følgende forslag og at det skulle gis beskjed innen 27.9.74 om en kan støtte forslaget om

Regulering av makrellfisket i 1975 i ICES statistikkområde III a og IV:

1. I perioden 1.1.-30.6.1975 kan ikke noe land ta mer enn 150% av det høyeste kvantum makrell vedkommende land tok i samme periode i et av årene 1972 og 1973, begrenset oppad til 10.000 tonn og nedad til 2.500 tonn. Det forutsettes dog at Sverige får det samme kvantum som Danmark.
2. I tillegg til hvert enkelt lands kvote etter punkt 1, kan det tillates bifangster av makrell i industri-trålfangster med inntil 20% av samlet fangst pr. tur.

Det ble opplyst at Sverige hadde meddelt at det ville akseptere forslaget. Færøyane hadde derimot reist spørsmål om Norge kunne gå med på at området ble begrenset til 60° n.br. i nord mot 62° n.br. som ICES statistikkområde går til. Danmark hadde ennå ikke svart, men en regnet med at de også ville akseptere forslaget.

Utvalget ble enig om at Norge skulle gi sin tilslutning til forslaget under forutsetning av at Dan-

mark gjør det. I motsatt fall bør Norge fremme det opprinnelige forslag om forbud mot fiske av makrell til oppmaling i 1. halvår 1975.

Utvalget mente at det burde drøftes nærmere med Havforskningsinstituttet om en kunne fastsette en øst-vest grense, (eventuelt 0°) for delvis å imøtekomme Færøyenes ønske.

Fiskeridirektøren reiste spørsmålet om ikke begrensningen nedad i pkt. 1 bør strykes. Begrensningen var medtatt av hensyn til Island, men den ville føre til at andre land som i ett av disse årene hadde et ubetydelig fiske, også ville få 2.500 tonn. Utvalget var enig i at forslaget bør endres på dette punkt.

Sak 3.

Fordeling på redskapsgrupper av den norske torskekvoten for 1975 ved Vest-Grønland.

Formannen gjorde rede for hvordan en hadde foretatt fordeling av den kvote på 8.000 tonn som ble tildelt Norge i 1974. Fordelingen ble foretatt på grunnlag av fangstene i perioden 1962-71 og ga 5.680 tonn til garn- og linefartøyene og 2.320 tonn på trålerne. Det siste kvantum ble i samråd med trålernes organisasjoner fordelt med 165 tonn på hver av de 14 registrerte trålere. Hittil har det deltatt kun et fartøy som har tatt 309 tonn.

Av garn/linekvoten var fisket pr. 17.9. 1.358 tonn.

Under drøftelsene av saken ble det understreket at det vil være meget uheldig om Norge ikke utnytter de tildelte fangstkvoter i 1975 i det vestlige Atlanterhav slik tilfellet var i 1973 og sannsynligvis vil bli i 1974. Under forhandlingene i ICNAF i kommende år vil dette forhold kunne medføre at Norge vil få sine kvoter vesentlig redusert.

Formannen ville tilrå at ordningen med individuelle fartøykvoter for trålerne i 1974 blir opphevet slik at de kan fiske fritt inntil kvoten på 2.320 tonn er nådd. Utvalget var enig i dette.

På ICNAF's årsmøte i 1974 ble totalkvoten for torsk i 1975 i området 1 (Vest-Grønland) satt til 60.000 tonn, hvorav 9.000 tonn forutsatt fisket utenfor

konvensjonsområdet, dvs. i grønlandske territorialfarvann. Av restkvoten, 51.000 tonn fikk Norge 4.800 tonn. Med samme prosentvise fordeling som i 1974 på redskapssgrupper vil trålerne få 1.400 tonn og garn- og linefartøyene få 3.360 tonn.

Utvalget ble enig om å anbefale at det for 1975 ble gjennomført en slik fordeling, men at en skulle komme tilbake til spørsmålet om individuell fordeling av trålerkvantumet. Det ble i den forbindelse utdelt og referert et brev av 18. september d.å. fra A/S Grønlandstrål der firmaet hevder at det er nødvendig med en vesentlig høyere kvote for de to trålere som skal levere til landstasjonen i Færingehavn i 1975. Utvalget var enig i at Fiskeridirektøren tar dette spørsmålet opp med trålernes organisasjoner.

Sak 4. Eventuelt.

Etter at garnfisket av atlanto-skandisk sild ble stoppet da det avsatte kvantum på 10.000 tonn var nådd, er det innkommet endel henvendelser om å få kvoten til garnfiske forhøyet med 5.000 hl.

Utvalget fant at det ikke er grunnlag for en slik økning, idet kvantumet på 77.000 hl. som Norge etter avtalen med Island og Sovjet har fått adgang til å fiske i 1974 nå er disponert i sin helhet. Det ble reist spørsmål om bedre kontroll med at bestemmelser som gir adgang til fiske av sild med faststående garn til eget forbruk til agn blir overholdt. Utvalget var enig om at kontrollen bør innskjerpes og at en melding bør sendes ut over kringkastingen om at omgørelser av bestemmelsene vil bli anmeldt.

Formannen opplyste at det ekstraordinære ICNAF-møte for behandling av reguleringen av loddefisket i det nordvestlige Atlanterhav i 1975 vil bli holdt i Bergen i tiden 13.-18. januar 1975.

Det var enighet om at neste møte i utvalget bør holdes i slutten av november f.k. for å behandle de skjellige reguleringsaker for 1975.

Møtet ble åpnet kl. 09.30 og varte til kl. 15.00

P R O T O K O L L

Delegasjoner fra Norge, Storbritannia og Sovjetunionen holdt møte i Oslo 14.-15. august 1974 for å gjennomgå gjennomføringen av den nordøst-arktiske (norsk-arktiske) tonseavtalen underlegnet av de tre land 15. mars 1974, slik som foreskrevet i avtalens artikkel III (1) og som vedtatt i Rom i juli av de tre delegasjoner under det 12. årsmøtet til Kommissjonen for det nordøstlige Atlanterhav.

Delegasjonene utvekslet meninger om statistiske data og opplysninger om tredjelands fangster i første halvdel av 1974. Tilgjengelige rapporter viste at tredjelands fangster i denne periode kom opp i om lag 70.000 tonn. I tillegg ble det anslått ikke mindre enn 30.000 tonn for andre halvdel av 1974, hvilket gir et samlet kvantum på 100.000 tonn for hele året mot 50.000 tonn som fastsatt i avtalen.

Samtlige delegasjoner beklaget sterkt denne situasjonen. At flere land hadde unnlatt å rette seg etter den resolusjon som var vedtatt av Kommissjonen for det nordøstlige Atlanterhav og å antyde innen 15. juli 1974 om og i hvilken grad de kom til å gjøre de ytterste anstrengelser for å sørge for at deres fiske etter tonse i området i 1974 opphørte etter 31. juli 1974, ga også grunn for stor bekymring.

Delegasjonene merket seg imidlertid med tilfredshet at de to viktigste av de angjeldende land, hvis fangster i første halvdel av 1974 oversteg 50.000 tonn, hadde reagert med velvilje på Kommissjonens resolusjon.

Etter avtalen kan de kontraherende parter løses fra sine forpliktelser hvis fangstene til de ikke-kontraherende parter overskrider 50.000 tonn i 1974.

Til tross for at dette kvantum allerede er overskredet betraktelig, framholdt den norske delegasjon det standpunkt at avtalen etter omstendighetene fortsatt representerer en betydelig konserveringseffekt og er det eneste praktiske alternativ for å hindre fullstendig ukontrollert fiskeinnsats i området.

Den britiske delegasjon inntok et liknende standpunkt.

Den sovjetiske delegasjon fant imidlertid at avtalen, på grunn av de store fangster til de ikke-kontraherende parter, ikke lenger tjente effektive konserveringsformål.

Den sovjetiske delegasjon gikk sterkt inn for at en snarere skulle kalle inn medlemslandene i Kommissjonen for det nordøstlige Atlanterhav for å forhandle om en ny og omfattende avtale om regulering av fiske etter nordøst-arktisk (norsk-arktisk) torsk under Konvensjonen og som skulle dekke resten av 1974 og året 1975.

Den norske og den britiske delegasjon delte den oppfatning at det skulle kalles inn til det nevnte møtet med det formål å inngå en avtale for 1975, men ønsket å opprettholde den nåværende avtalen idet man ikke fant det gjennomførlig å forhandle om en ny avtale tidnok til å gjøre den effektiv for resten av 1974.

Den sovjetiske delegasjon opprettholdt imidlertid sitt standpunkt og fremla sin regjerings oppsigelse av avtalen under henvisning til Artikkel III (1). I sin meddelelse appellerer den sovjetiske regjering til partene om samlet å ta innledende skritt til et møte gjennom NEAFCs sekretariat.

N O T A T

Regulering av fisket etter norsk arktisk torsk.

Kvoteevtalen for 1974.

Avtalen mellom Norge, Sovjetunionen og Storbritannia om kvoteregulering av fisket etter norsk arktisk torsk i 1974 ble oppsagt av Sovjetunionen under avtalen mellom de tre land i Oslo 14. - 15.8.d.å. Selv om tredjelands fangster hadde langt overskredet de 50.000 tonn som var avsatt i avtalen, hevdet Norge og Storbritannia at avtalen fortsatt ville ha betydelig konserverings-effekt og at den representerte det eneste praktiske alternativ til et fullstendig fritt og ukontrollert fiske i området. Den sovjet-russiske delegasjon hevdet derimot at avtalen ikke lenger tjente noen konserveringsformål fordi tredjelands fiske var så stort. Den sovjetrussiske delegasjon la fram en skriftlig oppsigelse av avtalen med begrunnelse for oppsigelsen og med forslag om straks å kalle sammen alle NEAFC-land for å få i stand en ny avtale som skulle omfatte alle NEAFC-medlemmer (jfr. uoffisiell oversettelse av protokoll fra møtet og den sovjetrussiske oppsigelse av avtalen).

Etter at presidenten i NEAFC, G. Moecklinghoff, var underrettet om at tredjelandsavtalen var oppsagt kom han i brev av 22.8.d.å. til alle NEAFC-medlemmer med en sterk henstilling om å begrense fisket i området i 1974 og foreslo:

1. At alle andre land enn Norge, Sovjetunionen og Storbritannia gjør alt de kan for å stoppe fisket etter torsk i området etter 30. september og ut året.
2. at de tre avtalenland opprettholder sine forpliktelser under avtalen, dog slik at deres samlede kvote økes fra 500.000 tonn til 570.000 tonn.
3. at alle land svarer innen 15. september d.å. om de er forberedt på å imøtekomme denne henstilling.

Norge og Storbritannia har underrettet kommisjonen at de vil akseptere denne løsning. Det er imidlertid på det nåværende tidspunkt ikke kjent hvilket svar Sovjetunionen og andre land har avgitt.

Dersom presidentens forslag hadde fått alminnelig til-

Atlantehav blitt begrenset til ca. 700.000 tonn i 1974. Det ville fortsatt representere en beskyttelse i forhold til et fritt fiske som kan anslås til ca. 800.000 tonn.

Kvotearvtale for 1975.

Spørsmålet om en kvoteordning for 1975 omfattende alle medlemsland i NEFC er satt opp på dagsordenen for kommisjonens ekstraordinære møte i Hamburg 4-8. november d.å.

Røge bør gå inn for en kvoteordning som bygger på Liasonkomiteens anbefalinger med hensyn til hvilken totalfangst (TAC) en skal kunne tillate i henhold til målsettingen for det varige utbyttet av bestanden og gytbestandens størrelse. Det beste nivå for gytbestandens størrelse er ikke kjent, men en gytbestand av samme størrelse som i perioden 1970-1972, kunne være den første målsetting, uttaler Liasonkomiteen. Dette kan etter Liasonkomiteens mening oppnås ved å redusere fiskedødeligheten i 1975-1977 til 3/4 av nivået i 1973 hvilket vil øke gytbestandens med ca. 40 prosent. De alternative fangstkvoter fremgår av nedenstående tabell:

Alternative fangstkvoter 1975-1977. 1.000 tonn

År	Liasonkomiteen				Havforskningsinstituttet			
	A		B		C		D	
	Fangst- innsats	Kvantum	Fangst- innsats	Kvantum	Fangst- innsats	Kvantum	Fangst- innsats	Kvantum
1974	F=F for 1973	686	F=F for 1973	686	F=1,03 F for 1973	706	F=1,25 F for 1973	706
1975	"	813	F=0,75 for 1973	647	F=0,75 for 1973	640	F=0,70 for 1973	640
1976	"	909	"	781	"	773	"	773
1977	"	909	"	905	"	898	"	898

Med en fiskeinnsats i 1974 på samme nivå som i 1973, vil totalfangsten i 1974 ligge på 686.000 tonn etter beregningene i Liasonkomiteens rapport. Med en slik fiskeinnsats i 1974 og med 1/4 lavere fiskeinnsats i 1975 vil totalfangsten i 1975 ligge på 647.000 tonn.

Med mindre presidentens forslag til å begrense torskefisket i resten av 1974 skulle bli vedtatt, hvilket er lite sannsynlig, må en imidlertid regne med at et fritt fiske i resten av

1974 kan bringe totalfangsten i 1974 opp i om lag 800.000 tonn. Det vil nødvendigvis gi lavere prognosetall for 1975 enn de 647.000 tonn som var nevnt ovenfor. Etter beregninger utført av Havforskningsinstituttet vil en totalfangst i 1974 på 802.000 tonn gi en TAC på 575.000 tonn i 1975. Opprettholder en målsettingen om at gytebestanden i 1978 skal bringes opp på 1970-1972 nivået, må fangst-innsatsen i 1975-1977 reduseres med 30 prosent i forhold til 1973 for alle aldersgrupper. :

Når det gjelder fordelingen av en totalkvote bør det norske krav ta utgangspunkt i det kvantum Norge vil kunne ta ved fritt fiske i 1975. Det er naturligvis vanskelig å anslå dette kvantum da det foruten av bestandsforholdene også vil avhenge av innsatsen, som igjen bestemmes av kapasitet, markedsforhold m.v. Imidlertid viser anslag foretatt av Havforskningsinstituttet at med en innsats i skrefisket svarende til 1973-innsatsen og med en 20 prosent høyere innsats i fiske etter ungfisk (trål og konvensjonelle redskaper) enn i 1973, vil den sannsynlige norske fangst ligge på ca. 290.000 tonn. Legger en det norske kvotekravet på dette nivå vil det representere ca. 45 prosent av en TAC på 647.000 tonn og ca. 50 prosent av en TAC på 575.000 tonn.

Som kjent bygde trelandsavtalen på det historiske fiske i selsårsperioden 1963-1968 og den etterfølgende fireårsperiode 1969-1972 pluss en kyststatspreferanse svarende til 10 prosent av Sovjets og UK's prosentandeler. Videre ble det avsatt 50.000 tonn til tredjeland slik at fordelingen ble:

Norge	242.850 tonn	= 44,15 prosent
Sovjetunionen	179.500 "	32,64 "
Storbritannia	77.650 "	14,14 "
Andre land	<u>50.000 "</u>	<u>9,09 "</u>
	<u>550.000 tonn</u>	<u>100,00 prosent</u>

Det er mye som taler for at man i det norske opplegget bygger på beregningsprinsippet 6 + 4 år fra tre-landsavtalen + en kyststatspreferanse. Storbritannia vil sannsynligvis støtte dette prinsipp. Tar en med 1973 i beregningsgrunnlaget får en følgende allokeringer:

	Historisk andel 1964-1973			Alt. I Kol. (3) + 10 pst.	Alt. II Kol. (3) + 20 pst.
	6 år	4 år	6+4 år	Kyststats- preferanse til Norge pst.	Kyststats- preferanse til Norge pst.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Norge	34.73	51.28	43.00	48.70	54.60
USSR	45.15	29.35	37.25	33.53	29.80
UK	18.46	12.77	15.62	14.06	12.50
Vest-Tyskland	0.61	1.21	0.91	0.82	0.73
Andre	1.05	5.39	3.22	2.89	2.57

Anvender en prosentfordelingene i alt. I og alt. II ovenfor på totalkvoter på henholdsvis 647.000 tonn og 575.000 tonn, får en følgende:

	TAC 647.000 tonn		TAC 575.000 tonn	
	Allokering alt. I	Allokering alt. II	Allokering alt. I	Allokering alt. II
	(a)	(b)	(c)	(d)
Norge	315.089	351.968	280.025	312.800
USSR	216.939	192.806	192.798	171.350
UK	90.968	80.875	80.845	71.875
Vest-Tyskland	5.305	4.723	4.715	4.198
Andre	18.699	16.628	16.617	14.777
	647.000	647.000	575.000	575.000

Det går fram av tabellen ovenfor at alt. (a), (b) og (d) gir en norsk kvote som ligger over anslaget over sannsynlig fangst i 1975 på ca. 290.000 tonn. Bare alt. (c), dvs. TAC = 575.000 tonn og 10 pst. kyststatspreferanse til Norge ligger noe under.

Det har ved flere anledninger vært reist krav fra Sovjetunionen om særlig regulering av gytebestanden, dvs. skreifisket. En må regne med at dette krav blir tatt opp igjen og kanskje med større styrke under kommende kvoteforhandlinger. Fra norsk side har man imøtegått den sovjetiske argumentasjon med at det norske skreifisket allerede er sterkt regulert gjennom forbud mot trålfiske og notfiske, forbud mot fiske om natten, helligdagsfredning m.v.

Norge bør overveie tiltak som kan innbringe til en viss grad et krav om en slik regulering. Et forslag herom bør imidlertid ikke fremsettes med mindre det blir fremsatt krav om en slik regulering og at en aksept i en eller annen form er nødvendig for at reguleringsforslaget kan få tilstrekkelig tilslutning.

På grunnlag av foranstående har Fiskeridirektøren satt opp følgende foreløpige utkast til norsk reguleringsforslag som forutsettes drøftet på Reguleringsutvalgets møte:

1. Det fastsettes en totalkvote basert på havforskernes prognoser dvs. 575.000 tonn hvis det ikke blir noen regulering i 1974 og 640.000 tonn hvis presidentens initiativ fører fram.
2. Som utgangspunkt for fordelingen mellom medlemslandene ryttes vedkommende lands fiske over en 10-års periode slik at fisket i første 6-årsperiode teller 50 prosent og fisket i siste 4-årsperiode 50 prosent.
3. I tillegg til den historiske andel og før fordeling på historisk basis skjer, tildeles Norge en kyststatspreferanse på 10-20 prosent av totalkvoten.
4. I tillegg til den norske kvote for arktisk torsk tillegges Norge et kvantum på 40.000 tonn svarende til et beregnet kvantum kysttorsk.
5. Fiske med garn, line og håndsnøre kan fortsette selv om kvoten er fylt.
6. For å innbringe eventuelle krav om spesiell regulering av fisket av gytebestanden bør det overveies å ha et forslag om begrensning av Lofotfisket til et nærmere bestemt kvantum eller andre ytterligere reguleringer av dette fiske. Et slikt forslag bør ikke fremsettes med mindre det fremsettes krav om en slik regulering og at en aksept i en eller annen form anses nødvendig for å få tilstrekkelig tilslutning til reguleringsforlaget.

NOTAT

Fra Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

Beskatning av norsk arktisk torsk

Fangstutbyttet fra en bestand er avhengig av bestandens størrelse, fangstinnsetsen, beskatningsformen og tilgjengeligheten. Av disse størrelser kan menneskene påvirke direkte fangstinnsetsen og beskatningsformen. Fangstinnsetsen kan varieres ved antall båter, deres fisketid og effektivitet. Beskatningsformen karakterisert ved laveste beskatningsalder, kan varieres ved å forandre redskapenes evne til å fange fisk av forskjellig alder. I denne sammenheng er trålen det viktigste redskap. Økes maskevidden i trålposen vil laveste beskatningsalder av en årsklasse også øke. En viss maskevidde vil imidlertid ikke slippe gjennom maskene all fisk opp til en bestemt lengde eller alder som kommer inn i trålen. Seleksjonen vil strekke seg over en rekke lengde- og aldersgrupper. Fisk mindre enn en viss lengde eller alder blir sluppet gjennom, og fra og med denne lengde og alder blir flere og flere av den fisk som kommer inn i trålen holdt tilbake. Over en viss lengde eller alder blir alle holdt tilbake. Ved teoretiske betraktninger kan imidlertid seleksjonen regnes som knivskarp. Til enhver maskevidde svarer det en laveste beskatningsalder. Sammenhengen mellom laveste beskatningsalder eller maskevidden og fangstutbyttet kan følgende studeres. I fig. 1. er vist hvordan utbyttet forandrer seg med fangstinnsetsen ved en laveste beskatningsalder på henholdsvis 3, 4, 5, 6 og 7 år. Under beregningen av fangstutbyttet kan en bruke den gjennomsnittlige rekruttering fra årene 1946 - 1971.

Ved en laveste beskatningsalder på 3 år vil det maksimale fangstutbytte oppnås ved en midlere fiskedødelighet eller fangstinnsetts. Med høyere og lavere innsats vil utbyttet avta. Økes laveste beskatningsalder vil det maksimale fangstutbyttet kunne økes, og en kan sette inn høyere innsats for å ta dette kvantum. Det maksimale kvantum som kan tas med en laveste beskatningsalder på 3 år er 740 000 tonn

ved gjennomsnittlig rekruttering. Økes denne alder til 6 år kan totalutbyttet økes til 270 000 tonn. En prosentvis økning av fangstutbyttet ved en økning i laveste beskatningsalder fra 3, 4, 5, 6 og 7 år er henholdsvis 10, 20, 31 og 43%. For 6 oppnås denne økning nå innsatsen økes med henholdsvis 4, 53, 100 og 188%. I praksis kan økningen i utbyttet bli noe mindre, da veksten kan bli nedsett som følge av større bestand.

Betydningen av å øke beskatningsalderen kan seg illustrere på en annen måte også. Tenker en seg at det fanges 10 000 tonn av 3-åringer, er det naturlig å spørre hva dette kvantum vil representere dersom beskatningen ble utsatt til torsken var henholdsvis 5, 6 og 7 år og fiskedødeligheten i hvert tilfelle ble satt til den som gir markant utbytte ved vedkommende laveste beskatningsalder. Ifølge slike beregninger vil de 10 000 tonn 3-åringer senere representere en fangst på 22 100 tonn, dersom beskatningen ble utsatt til de var 5 år. Dersom fisket først ble satt inn på 6 og 7-åringer ville de 10 000 tonn 3-åringer kunne representere henholdsvis 24 140 og 26 180 tonn. Tenker en seg derimot at en fanger 10 000 tonn 4-åringer, så ville disse representere 17 530 tonn dersom beskatningen ble utsatt til de var 5 år gamle og 19 180 og 20 790 tonn dersom beskatningen ble utsatt til de var henholdsvis 6 og 7 år. Beregninger viser følgende at det er mye å vinne ved å utsette beskatningen til årsklassene er 6 - 7 år gamle.

Sammenhengen mellom gytebestandens størrelse og fiskedødeligheten for en laveste beskatningsalder på henholdsvis 3, 4, 5, 6 og 7 år er vist i fig. 2. Ved hver av disse aldre reduseres gytebestanden sterkt ved økende fiskedødelighet, og ved en og samme innsats økes gytebestanden sterkt når laveste beskatningsalder økes. Forutsettes det gjennomsnittlig rekruttering vil gytebestandens størrelse kunne holdes konstant ved økende fiskedødelighet under forutsetning av at laveste beskatningsalder også økes.

Gytebestanden vil i 1975 bli svært liten. Forutsettes det at totalkvantumet for 1974 blir ca. 500.000 tonn, vil gytebestanden pr.1.januar 1975 bli ca. 200 000 tonn som er litt i underkant av 1/3 av bestanden i 1970 - 1972, en bestands størrelse som vi vet ga til dels rike årsklasser. Den beste størrelse på gytebestanden kjennes riktignok å bli,

men som et første mål kan en prøve å få den opp på 1970- 1972 nivået. Da styrken på de årsklasser som gytebestanden vil være sammensatt av i 1975, er svake vil dette mål ikke kunne oppnås allerede i 1975, selv om fisket i skreiområdene stoppes helt i årets 4 første måneder. En så sterk innskrenkning i fisket ville spare gytebestanden for 55 000 til 80 000 tonn. Da en del av dette kvantumet uten innskrenkning i fisket, ville ha blitt fanget etter gyting, kan en kanskje regne med at mengden av den fisk som ville få gyte i 1975, kunne økes med 20 - 30% med full stopp i fisket i skreiområdene. Hvorvidt dette tillegget i mengden av fisk som fikk gyte, ville resultere i en større 1975-årsklasse kjennes ikke. Virkningen for gytebestanden i 1976 og 1977 av et redusert fiske på skreien i gyteseasonen 1975 er vanskelig å beregne, da dette også vil være avhengig av innsatsen i fisket i oppvekstområdene i henholdsvis 1975 og 1976. Uten noen særlig begrensning i fisket i Barentshavet og ved Bjørnøya - Spitsbergen, vil vinningen fra det reduserte fisket på kjennemoden fisk i 1975 helt kunne forsvinne.

Slik alderssammensetningen nå er i bestanden må gjenoppbyggingen av gytebestanden foregå ved moderat beskatning av de rikere årsklassene 1970 og 1969 i de nærmeste årene. Dette vil måtte medføre reduksjon i fisket de nærmeste årene, særlig i ungtorrkomsrådene. Bestemmer en seg for å få gytebestanden i 1978 opp på nivået i årene 1970 - 1972, kan dette oppnås ved å redusere innsatsen fra og med 1975 med 30% i forhold til 1973.

Bergen, 26. september 1974

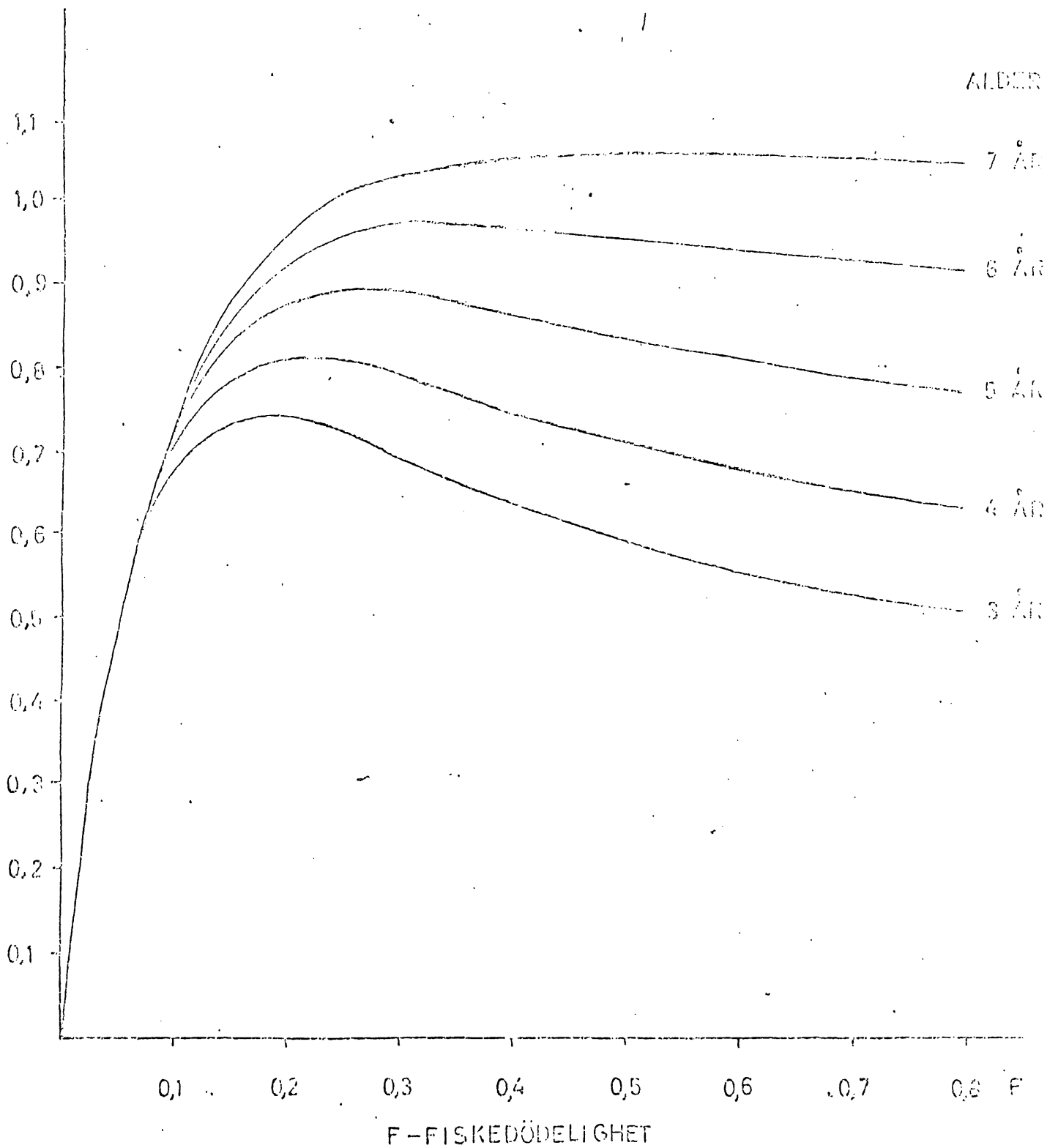

Fig. 1. Norsk arktisk torsk. Teoretisk sammenheng mellom fiskedødelighet (fangsttynnsats) og fangstutbytte i tonn ved en laveste beskætningsalder på henholdsvis 3, 4, 5, 6 og 7 år og gjennomsnittlig rekruttering. Naturlig dødelighet = 0,20.

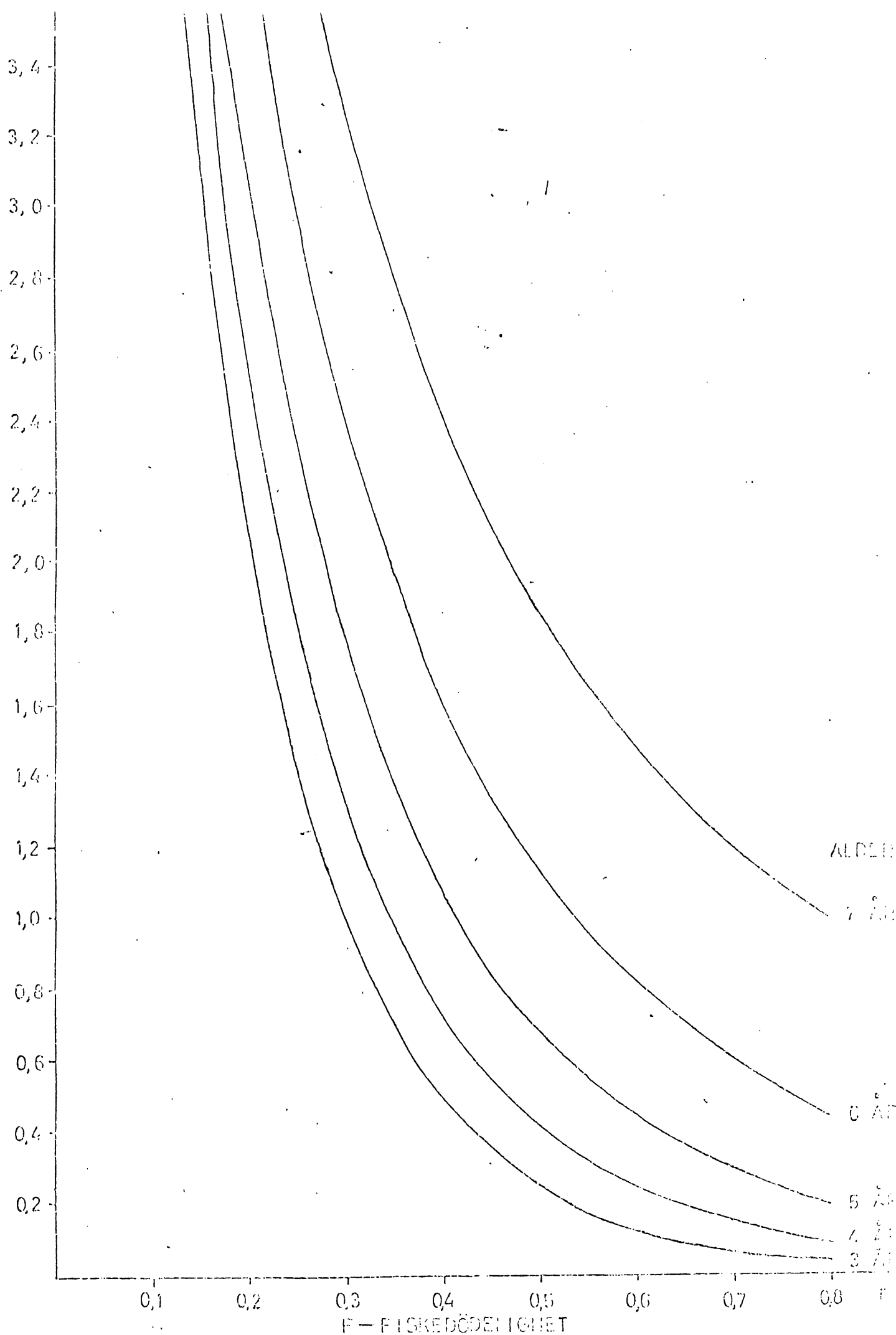

Fig. 2. Norsk arktisk torsk. Teoretisk sammenheng mellom fiskefølsomhet (fangeandelen) og avkastning i tonn ved en laveste bestandsnivå (beredningsnivå 7, 4, 5, 6 og 7 år). Naturlig dødelighet 0,20.

2. Regulering av vinterloddefisket 1975.
3. Regulering av nordsjøsildefisket i tiden 1.2.-30.6.1975.
4. Regulering av marellfisket 1975.
5. Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild 1975.
6. Regulering av sildefisket vest for 4^ov.1.1975.
7. Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk - Ekstraordinært NEAFC-møte i januar 1975.
8. Det ekstraordinære ICNAF-møte i januar 1974. Loddereguleringen i det nordvestlige Atlanterhav.
9. Fordeling på redskapsgrupper av den norske torskekvoten for 1975 ved Vest-Grønland (område 1).
10. Forbud mot snurpenotfiske etter torsk og hyse.
11. Eventuelt.

Utvalget hadde ingen bemerkninger til saklisten og innkalling.

Sak 1.

Rapporten.

Den fremlagte rapport var utsendt på forhånd, og rapporten ble tatt til etterretning.

Utvalget behandlet særskilt rapportens pkt. b: Kvoteregulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Det forelå et vedtak fra det ekstraordinære NEAFC-møte i Hamburg 4.-8.november 1974 hvor Norge var tildelt 8.500 tonn torsk, 10.000 tonn hyse, 3.800 tonn hvitting, som totalt utgjør 22.300 tonn. Medlemslandene var anmodet å meddele kommisjonen innen 20.desember 1974 om de aksepterte vedtaket som bindende fra 1.1.1975. Da det ikke var mulig innen kommisjonen å

vinne fram med et norsk forslag om å holde ordinære kysttorskefangster og bifangster tatt ved industritrålfiske utenfor nevnte regulering, gikk den norske delegasjon inn for å kreve bestemte kvanta torsk, hyse og hvitting som var store nok til å kunne dekke antatt behov av disse fiskeslag i 1975.

Utvalget fant å kunne tilrå at Norge aksepterer NEAFC-vedtaket. Utvalget tilrådte videre at det fastsettes maksimumkvoter for nevnte fiskeslag for 1975. Dette krever en utvidelse av prøvetakingene fra industritrålfangstene for til enhver tid å være å jour med oppfisket kvantum.

Det ble understreket at fiskerne må bli godt informert om reguleringen og at de burde anmodes om å holde seg unna spesielle torske- og hysefelt.

Sak 2.

Vinterloddefisket 1975.

Som utgangspunkt for drøftelsene forelå et notat utarbeidet i Fiskeridirektoratet om vinterlodde-reguleringene i 1972, 1973 og 1974. Det forelå videre et brev av 6.12.1974 fra Havforskningsinstituttet om loddebestanden og utsiktene for loddefisket i 1975. Dette brev vedlegges.

Havforsker Odd Nakken orienterte utvalget om de foretatte undersøkelser. Det ble opplyst at loddekonstrasjonene var spredt over et stort område nord for 74° n.br. Undersøkelsene har vist at det var store mengder smålodde. Hovedtyngden av lodden ble målt til 10,5-11 cm. Den totale bestand målt som biomasse var vesentlig større enn den bestanden som ble målt høsten 1973, men innslaget av stor kjønnsmoden gytelodde er mye mindre enn forventet på grunn av nedsatt vekst. Dette er en unormal utvikling i bestanden. Forskerne antar at årsaken til dette kan være at en har fått en "overbefolkning" i forhold til mattilgangen.

Forskerne konkluderte med at i denne spesielle situasjon synes det ikke å være nødvendig å regulere vinterens loddefiske for å opprettholde rekrutteringen. Årsklassene 1972, 1973 og 1974 synes alle sterke, og den store akumulerte bestanden av unglodde vil burde danne grunnlaget for en tilstrekkelig rekruttering til gytebestanden i 3-4 år framover. Det synes heller ikke å være behov for restriksjoner på fiske etter unglodde. Det ble imidlertid understreket at situasjonen i loddebestanden er unormal, og det var derfor vanskelig å forutsi utviklingen.

På grunnlag av uttalelsene fra Havforskningsinstituttet og den inngående drøftelse av situasjonen var utvalget enig om ikke å foreslå noen kvantumsbegrensning av vinterloddefiske 1975.

Utvalget tilrådte heller ikke fastsettelse av åpningsdato for fisket. Det forutsettes at Fiskeridirektøren utsender en melding herom til fiskerne hvor det samtidig meddeles at det på grunn av den spesielle situasjon i loddebestanden kan bli aktuelt å innføre kvantumsbegrensning på kort varsel og at det kan bli aktuelt å frede gytefeltene.

Sak 3 og 6.

På grunn av den nære sammenheng foreslo formannen at sakene ble behandlet parallelt.

a) Fiske av nordsjøsild øst for 4° vest.

Til saken forelå et notat av 20.11.1974 utarbeidet i Fiskeridirektoratet hvor det er redegjort for gjeldende NEAFC-regulering av nordsjøsild fra 1.7.1974 til 30.6.1975. Norges kvote i denne perioden er 100.000 tonn. I tillegg vil en kunne øke kvantumet med 5% av den del som fiskes før 1.2.1975. Det er ikke utferdiget reguleringsbestemmelser etter 31.1.1975. Fiskeridirektøren er bemyndiget til å fastsette hvor meget nordsjøsild som kan fiskes til konsum, agn og oppmaling fra 1.2.-1.7.1975.

Det kan regnes med at kvoten for denne tidsperiode vil utgjøre godt og vel 50.000 tonn. Utvalget

har derfor fått seg forelagt spørsmålet om forslag til regulering fram til 1.7.1975.

b) Sildefiske vest av 4^ov.1.

Det var utarbeidet et notat i Fiskeridirektoratet hvor det er redegjort for kommisjonens vedtak, hvoretter Norges kvote er 24.000 tonn i 1975.

Utvalget skulle ta stilling til spørsmålet om det burde etableres forbud mot oppmaling til mel og olje. Til sammenligning ble opplyst at det pr.

10.12.1974 er innmeldt 31.000 tonn sild fra dette området, herav 17.200 tonn til oppmaling og 13.800 tonn til konsum.

Spørsmålet om regulering i de to områder ble inngående diskutert i utvalget. Formannen pekte på at her var flere mulige løsninger. Norge har fisket en forholdsvis liten del av kvoten i det østlige område og dette kan tale for at en bør tillate oppmaling. På den annen side understreket han at det er dårlig utnyttelse av ressursene å tillate oppmaling før sommerhalvåret da silden tidligere på året er mager.

I NEAFC-vedtaket er det ikke satt krav til forbud mot oppmaling i første halvår. Ved etablering av forbud mot oppmaling vil dermed norske fiskere være underlagt strengere reguleringer enn andre lands fiskere.

Det ble fremholdt at det var uheldig å innføre strengere reguleringer for norske fiskere enn andre lands fiskere. Ved et oppmalingsforbud ville ikke Norge ta sin kvote og det kunne være uheldig ved fastsettelsen av kvoten for 1975/76.

På den annen side var utvalget enig i at oppmaling av nordsjøsild evt. måtte tillates tidligst fra 1.juni.

Fiskebåtreder Arnljot Eidnes pekte på de vansker som kunne oppstå i forbindelse med ferieavvikling ved sildoljefabrikkene. Derfor var det viktig å få fastlagt reguleringene så tidlig som mulig.

Utvalget tilrådte at Fiskeridirektøren benytter adgangen til å forby fiske etter nordsjøsild til oppmaling øst for 4^ov.1. fra 1.2.1975 til 1.7.1975. Utvalget forutsatte at det tas stilling til spørsmålet om å tillate oppmaling i juni etter NEAFC's årsmøte i mai. Videre tilrådte utvalget at det blir etablert forbud mot fiske av sild til oppmaling for 1975 i området vest for 4° vest.

I begge tilfeller forutsatte utvalget at det blir gitt adgang til å dispensere fra oppmalingsforbudet når det på grunn av fangstens størrelse eller kvalitet ikke er mulig å omsette fangsten i sin helhet til menneskeføde eller agn.

Sak 4.

Makrellfiske første halvår 1975.

Til saken forelå et notat utarbeidet av Havforskningsinstituttet vedrørende makrellfiske 1974.

I rapporten fra NEAFC-møtet i Hamburg 4.-8.11.d.å. var det gjort rede for kommisjonens vedtak som går ut på:

- a. Syd for 60^on.br. og øst for 4^ov.1. er fiske etter makrell til industriformål forbudt i perioden 1.1.-30.6.1975.
- b. Unntatt fra dette forbudet kan hvert land fiske inntil 2.500 tonn eller 150% av de respektive lands fangstopptak av makrell til industriformål i perioden 1.1.-1.7. i et av årene 1972 eller 1973, dog begrenset til 10.000 tonn.
Videre er det tillatt å ta inntil 20% makrell pr. landing som bifangst ved fiske til industriformål. Ifølge dette vedtak vil Norge få en kvote på 10.000 tonn.

Formannen redegjorde for de forhandlinger som hadde ført fram til ovennevnte vedtak i kommisjonen og pekte på at medlemslandene innen 15.12.1974 var anmodet å meddele kommisjonen hvorvidt en aksepterte vedtaket som bindende fra og med 1.1.1975. Utvalget tilrådte kommisjonens vedtak.

Utvalget vurderte så spørsmålet om en regulering også burde omfatte områder nord for 60^on.br. og vest for 4^ov.1.

Forsknings sjef Johannes Hamre uttalte at bestandssituasjonen for nordsjømakrellen tilsier at det bør etableres oppmalingsforbud også i nevnte område.

Representantene for Norges Fiskarlag mente imidlertid at det ville være uheldig å pålegge norske fiskere strengere bestemmelser enn fiskere fra andre land.

Utvalget konkluderte med å tilrå at det ble etablert et forbud mot fiske av makrell til oppmaling øst for 4° v.l. i første halvår 1975, dette er samme regulering som i 1974.

Spørsmålet om reguleringen av makrellfisket i 2. halvår 1975 vil bli drøftet til våren når Havforskningsinstituttet har bearbeidet materialet fra fisket i 1974.

Sak 5.

Atlanto-skandisk sild.

Til saken var utarbeidet et notat fra Fiskeridirektoratet. I notatet er redegjort for regulering av fiske i 1974 og hvilke erfaringer en har høstet ved gjennomføring av denne reguleringen. Norges kvote i 1974 var 77.000 hl. som var fordelt med 67.000 hl. på not og 10.000 hl. til garn. Fiske til eget agnforbruk var unntatt fra reguleringen.

På møte ble det utdelt et brev av 6.12.d.å. fra Havforskningsinstituttet til Fiskeridirektøren. (Kopi vedlegges). Brevet redegjorde bl.a. for de bestandsundersøkelser havforskerne har foretatt i 1974. Disse undersøkelsene ble nærmere kommentert av havforsker Johs. Hamre. Han opplyste at på grunnlag av undersøkelsene anslås bestanden av mussa til ca. 30.000 hl. og bestanden av bladsild i størrelsesorden 100.000-150.000 hl. Larvemengden vinteren 1974 utgjorde bare 1% av hva den var i årene 1966-68. Havforskerne konkluderte med at situasjonen er så prekær at alt fiske av atlanto-skandisk sild må forbys i 1975.

Samtlige av utvalgets medlemmer var enig i at situasjonen var alvorlig. Det ble derfor enighet om å forby fiske etter atlanto-skandisk sild fram til 15.9.1975.

Spørsmålet om tillatelse av fiske til eget forbruk av agn ble inngående diskutert. Det var enighet om at årets fiske hadde vist at bestemmelsene kunne omgås. Fiskeridirektøren redegjorde for de kontrolltiltak som var gjennomført. Uten å iverksette et voldsomt kontrollapparat var det helt umulig for Fiskeridirektoratet å kontrollere at slike bestemmelser ikke ble omgått. Han konkluderte derfor med at det, både av kontroll- og bestandsmessige grunner, ikke burde gis noen form for dispensasjon i 1975. Det var imidlertid noe ulikt syn blant utvalgets medlemmer om garnfiske til eget bruk helt burde forbys.

Generalsekretær Midtgaard uttalte at når det gjelder spørsmålet om et eventuelt fiske etter 15.9. må dette forelegges Norges Fiskarlag til organisasjonsmessig behandling før lagets representanter i utvalget kan ta stilling til spørsmålet. Utvalget ble enig om følgende tilråing:

Det etableres forbud mot fangst av atlantisk sild i perioden 1.1.1975-15.9.1975. Det overveies senere om det i løpet av våren eller sommeren bør tillates fisket et begrenset kvantum av sild til eget agnforbruk.

Norges Fiskarlags representanter ville senere komme tilbake til spørsmålet om dispensasjon for fiske etter 15.9.1975. De øvrige av utvalgets medlemmer mente at slik bestandssituasjonen var, kunne det ikke tilrådes noe fiske i det hele tatt i 1975.

Sak 7.

Norsk-arktisk torsk, kvoteregulering 1975.

Situasjonen før det ekstraordinære NEAFC-møte i Bergen 13.-15.1.1975 er beskrevet i den norske rapport fra NEAFC-møte i Hamburg 4.-8.11.1974 (sak 1) og i Fiskeridirektørens notat at 7.12.1974, som ble utdelt på møtet. Videre forelå et memorandum av 3.d.m. fra den norske delegasjon til den sovjetiske delegasjon om beskatningen av den norsk-arktiske torskebestand.

Ekspedisjonssjef G.H. Gundersen redegjorde for de pågående forhandlinger mellom Norge og Sovjetsamveldet.

På grunnlag av disse drøftelser antar en at det vil være mulig å komme fram til et kompromissforslag om en totalkvote på 800.000 tonn for 1975 som foreslått av Storbritannia på NEAFC-møtet i Hamburg. Gundersen understreket at det ville være vanskelig å komme til enighet om et mindre totalkvantum. Sammenlignet med et fritt fiske som antas å ville komme opp i ca. 1,2 mill.tonn i 1975 er en avtale om 800.000 tonn å foretrekke.

Gundersen kunne videre opplyse at russerne krever kvoten fordelt med 40% til Sovjetsamveldet og 40% til Norge og 20% til de andre land. Norge har arbeidet for en større norsk andel av kvoten.

Formannen var også av den formening at det tross alt var bedre å få i stand en avtale på 800.000 tonn enn at fisket skulle bli fritt. Dette ble støttet av de fleste utvalgsmedlemmene.

Derimot kunne ikke utvalget akseptere russernes krav om like kvoter på Norge og Sovjetunionen. Norge kunne bli bundet til dette fordelingsprinsippet.

Direktør Gunnar Sætersdal hadde betenkeligheter med å godkjenne en kvote på 800.000 tonn, idet han mente å kunne påvise at et så stort torskekvantum ikke ville gi Norge et tilfredsstillende skreifiske. Han mente imidlertid at gytebestanden kanskje kunne bli stor nok til å sikre et tilfredsstillende ungtorskefiske i Barentshavet. Han pekte videre på at i år med godt skreifiske ville 40% bli altfor lite for Norge, og viste til at vi så sent som i 1972 hadde hatt nesten 70% av totalfangsten av norsk-arktisk torsk. Det bør derfor tas sikte på en reguleringsform som kan justeres under hensyntagen til vekslingen i bestandsstørrelsen og variasjonene i den kjønnsmodne del av bestanden slik at den norske kvoteandel blir størst i perioder med store skreiforekomster.

Generalsekretær Midtgaard sa han ikke hadde fullmakt til å ta stilling til saken. Han ba om at norske myndigheter ikke måtte binde seg for meget før

NEAFC-møte i Bergen. Han ba videre om et nytt møte med fiskerimyndighetene for å få drøfte alle sider av denne saken.

Midtgaard uttalte videre at det isolert sett er bedre med den antydde totalkvote enn ingen. Fordelingen av totalkvoten må holdes innen rammen av det tidligere norske forhandlingsopplegg.

Utvalget anså det som riktig i den foreliggende situasjon å tilrå at Norge aksepterer en totalkvote på 800.000 tonn for 1975. Videre var det enighet om at Norge kunne gå med på en fordeling omtrent som det britiske forslag (44.4% til Norge og 34.8% til Sovjetunionen).

Sak 8.

Loddefiske i ICNAF-området.

Det forelå til saken et notat av 28. november utarbeidet av Havforskningsinstituttet. I tillegg ble det på møte utdelt et notat utarbeidet av Fiskeridirektoratet.

Denne sak skal behandles på ICNAF's ekstraordinære møte i Bergen i januar 1975.

Ass. direktør Hallstein Rasmussen redegjorde innledningsvis for de fremsatte reguleringsforslag på siste årsmøte i ICNAF.

Den vitenskapelige komité (STACRES) har anbefalt at totalkvoten i 1975 for hele området blir 500.000 tonn fordelt med 300.000 tonn i det nordre område og 200.000 tonn i det søndre.

Canada har allerede gitt uttrykk for at de ikke kan akseptere så stor kvote i det nordre område. I det søndre område kan Canada akseptere totalkvoten under forutsetning av at denne blir oppdelt som følger:

Område 3L deles i en østlig og en vestlig sone. I den østlige sone skal det kunne fiskes 35.000 tonn. Kvoten i område 3NOPS blir derved 165.000 tonn.

Av dette er Norge i Canadas forslag tildelt en kvote på i alt 60.000 tonn, hvorav 5.000 tonn i område 3L og 55.000 tonn i område 3NOPS (Norges kvote i område i 1974 var 43.000 tonn).

Direktør Rasmussen anbefalte at Norge bør godta det kanadiske forslag, da dette er identisk med det siste kvotekravet Norge fremmet for 1974 på ICNAF-møtet i Roma i januar 1974.

Norske fartøyer har i alt vesentlig tatt sine fangster i området 3NO. Det vil derfor være hensiktsmessig at Norge gis adgang til å ta hele sin tildelte kvote i dette området.

Direktør Rasmussen antydde derfor at Norge bør søke å få til en ordning hvor de to søndre områder ses under ett slik at Norge kan fiske 60.000 tonn i hele området, men maksimalt 5.000 tonn i område 3L.

Å oppnå en høyere totalkvote i det søndre område ble ansett som lite realistisk.

I det nordre området har Norge etter gjeldende regulering rett til å fiske 10.000 tonn.

Utvalget tilrådte under den forutsetning at totalkvoten i det søndre området ikke ble forhøyet, å akseptere Canadas forslag, men at en forsøker å få benytte de 5.000 tonn Norge er tildelt i område 3L i område 3NOPS.

Dersom det skulle være mulig å få forhøyet totalkvoten, må Norge kreve å få andel i økningen.

Sak 9.

Fiske ved Vest-Grønland.

(Underområde 1.)

Som utgangspunkt for drøftelsene forelå to notater av 6.12.1974 utarbeidet i Fiskeridirektoratet. Den norske torskekvoten i underområde 1 for 1975 er fastsatt til 4.800 tonn (rund vekt). På møte i Reguleringsutvalget den 27.9.d.å. ble det anbefalt gjennomført samme fordeling som for 1974, dvs. med 71% (3.410 tonn) på garn/line og 29% (1.390 tonn) på trålrudskaper.

Det er pr. 6.12.1974 innkommet søknader fra 10 trålere om å få delta i området.

Utvalget konstaterte at ved en lik fordeling på trålerne ville det ikke være økonomisk grunnlag for å trålfiske ved Vest-Grønland.

Utvalget merket seg at det i ovennevnte notat ble referert 2 brev fra A/S Grønlandstrål hvor det bl.a. var pekt på nødvendigheten av at rederiets 2 fartøyer fikk en tilfredsstillende kvote for 1975. Ifølge firmaet hadde dette vært forutsetningen ved anskaffelse og finansiering av fartøyene.

Det ble på møtet opplyst at det var usikkert om fabrikktrålerne ville gå til ICNAF-området. Utvalget mente at dette måtte klarlegges først.

Hvis det viser seg at de fleste av de registrerte trålerne kommer til å delta i fisket, tilrådte utvalget at fisket blir fritt inntil totalkvoten på 1.390 tonn blir nådd. Fartøyene måtte bli pålagt å informere hverandre om oppfisket kvantum for å forhindre overskridelser.

Blir det oppgitt at et mindre antall fartøyer akter å delta i fisket tilrådte utvalget at totalkvoten blir fordelt likt mellom de deltakende fartøyer.

Sak 10.

Forbud mot snurpenotfiske etter torsk og hyse.

Formannen foreslo at sak 10 ble utsatt. Det var ingen innvendinger mot dette.

Sak 11.

Under sak 11 ble intet anført.

Møtet tok til kl. 09.00 med pause fra kl. 10.45 til 13.30 og ble avsluttet kl. 16.30.

Bergen, 16.12.1974

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 2906 - 5011 BERGEN - NORDNES

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, NORWAY

BERGEN, 6. desember 1974

SENTRALBORD 21 77 60

J. NR. Utg./74/GS/ES

(BES OPPGITT VED SVAR)

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN.

Tilstanden i loddebestanden og utsiktene for loddefisket i 1975.

En viser til de av Havforskningsinstituttets tidligere redegjørelser for tilstanden i loddebestanden hvor en har berørt de deler av bestanden som vil danne grunnlaget for fisket i 1975. I ressursoversikten for 1974 pekte en således på at observasjonene av årsklassestyrkene viste at de nye rekruttgruppene var meget tallrike og ville danne grunnlaget for et godt fiske i 1975 og 1976 "under forutsetning av at årsklassene utviklet seg normalt". I våre brev til Fiskeridirektøren av 13. mai og 25. juni 1974 gjorde vi oppmerksom på at vekstforholdene i ungloddebestanden ikke syntes å være normale, men viste usedvanlig lave verdier. Dette er nå blitt bekreftet av analyser av materiale innsamlet under sommerens loddefiske, og ved videre undersøkelser i Barentshavet i høst. En skal gi et kort referat av disse undersøkelsene som ble foretatt med "G.O.Sars" og "Havdrøn" i september - oktober:

Når det gjelder utbredelse og mengde så fant en at lodda i år sto fra ca. 74°N til iskanten (se fig. 1). De tettete forekomstene ble funnet i de sentrale og nordøstlige deler av undersøkelsesområdet. Over hele området sto lodda som slør, vesentlig i 30 - 200 m dyp; langs iskanten fra 50°E til 55°E observerte en relativt tette stimer i 150 - 200 m dyp. Enkelte steder ble det også observert lodde helt nede på bunnen, og dette var for en vesentlig del stor lodde.

Den totale bestanden målt som biomasse var vesentlig større enn den bestanden som ble målt høsten 1973 (se fig. 2), og forekomstene sto vesentlig tettere i større områder enn siste år. Et tilsvarende forhold fant en i mai - juni 1974, da lodda sto i tette konsentrasjoner over et vesentlig større område enn til samme tid i 1973.

Prøver tatt fra et stort antall tråltrekk fordelt over hele området viser imidlertid at loddebestanden i år er sterkt dominert av småfallen lodde, ialt vesentlig størrelser under 12,5 cm, og den overveiende del av denne smålodda var mager og i dårlig kondisjon.

Det er mulig at prøvetakingen med trål fører til en viss underrepresentasjon av den større lodda, men en ser at mengden av storlodde i prøvene i 1974 var langt mindre enn i 1973, mens unglodda var langt tallrikere. En har i det forløpne år hatt visse vanskeligheter i aldersanalysene av lodda, noe som tildels skyldes de unormale biologiske forhold i bestanden med stagnasjon i veksten. Der hersker imidlertid ikke tvil om at den årsklassen som i år normalt ville danne det vesentlige grunnlaget for gytebestanden i mars 1975, er blitt satt så mye tilbake i vekst, at bare en relativt liten del blir kjønnsmoden. Annen større lodde er lite tallrik. Det er derfor trolig at gyteinnsiget i 1975 kan bli betydelig mindre enn ventet, og sannsynligvis også mindre enn i fjor. Mengden av unglodde ute i havet vil imidlertid bli meget stor.

Årsaken til den unormale biologiske tilstanden i loddebestanden kjenner vi ikke. Fra andre bestander kjenner vi imidlertid til at der kan være en relasjon mellom veksten hos fisk og bestandstettheten, økt bestandstetthet gir nedsatt vekst og omvendt. I antall er ungloddebestanden nå betydelig større enn på noe tidligere tidspunkt siden våre bestandsberegninger begynte i 1971. Bestanden synes nå å være nær den maksimale grense som Barentshavet som produksjonsområde kan underholde.

I denne spesielle situasjonen synes det ikke å være nødvendig å regulere vinterens loddefiske for å søke å opprettholde rekrutteringen. Den store akkumulerte bestanden av unglodde, som også vil få tilført den nye årsklassen 1974, vil trolig danne grunnlaget for en tilstrekkelig rekruttering til gytebestanden i 3 - 4 år fremover.

Det synes heller ikke å være behov for restriksjoner på det fisket som kan utøves på unglodde ute i Barentshavet som ikke siger inn til kysten.

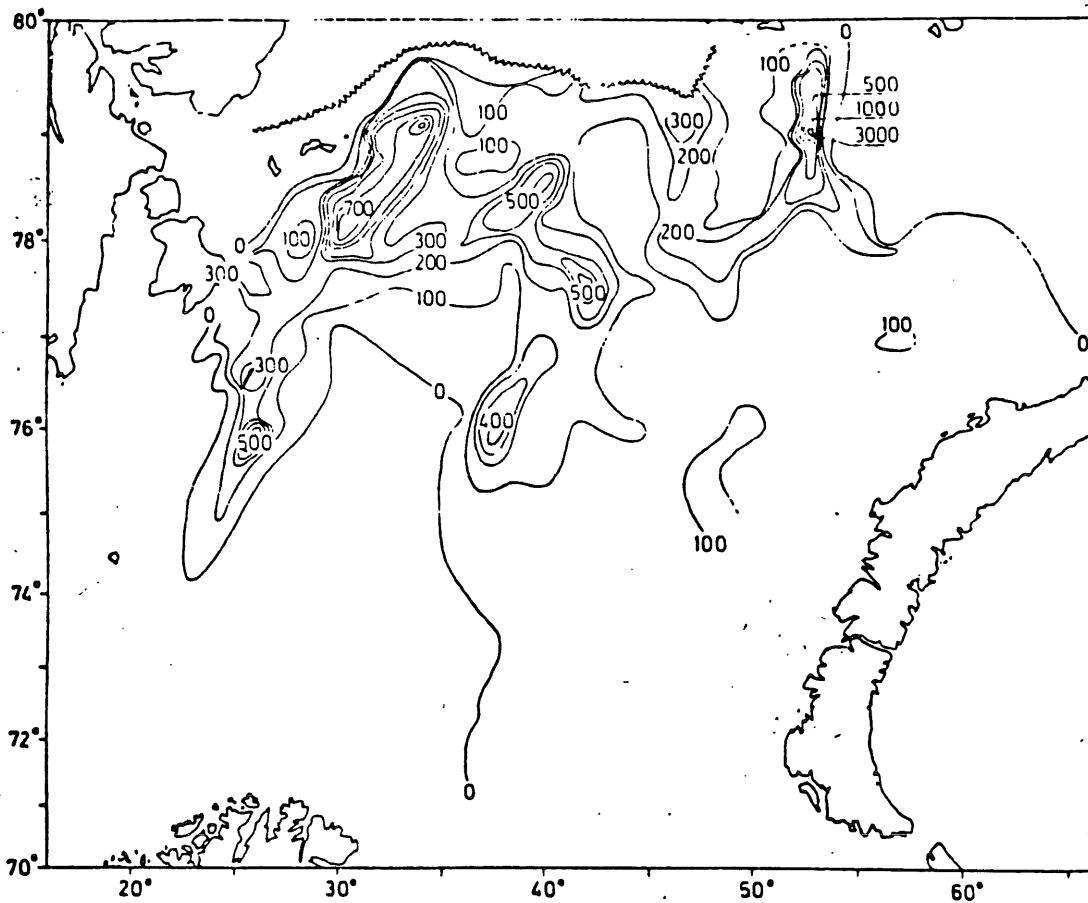
En liknende situasjon med sterkt unormale biologiske forhold har en ikke tidligere observert i loddebestanden, eller i noen liknende bestand forøvrig. Dette har nok medvirket til at en ikke har kunnet forutsi effektene

på et tidligere tidspunkt. Det synes imidlertid nå sannsynlig at selve gyteinnsiget i år vil bli betydelig mindre enn forventet, men i et visst monn kan fisket bli kompensert med gode forekomster av unglodde ute i havet. Utsiktene for sommer-loddefisket skulle også være gode, dersom en ikke får nye uforutsette biologiske prosesser i bestanden.

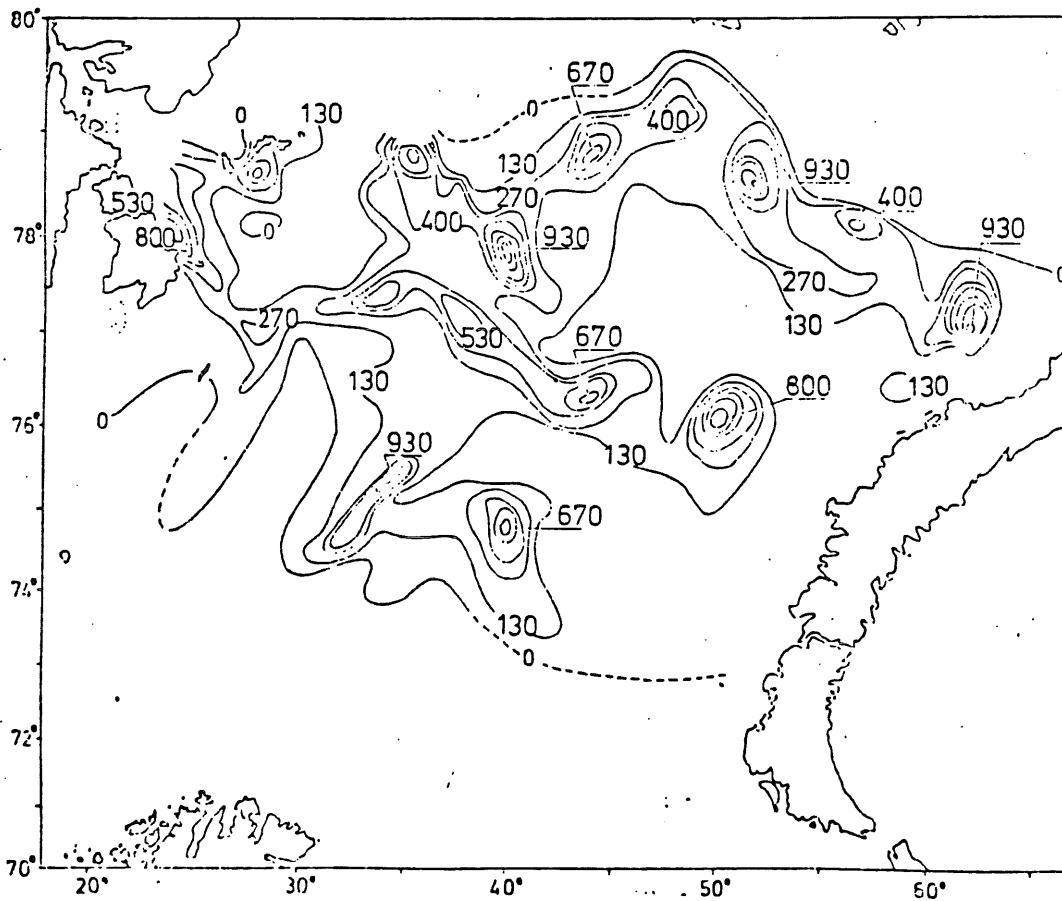

Gunnar Sætersdal

FIG. 1.

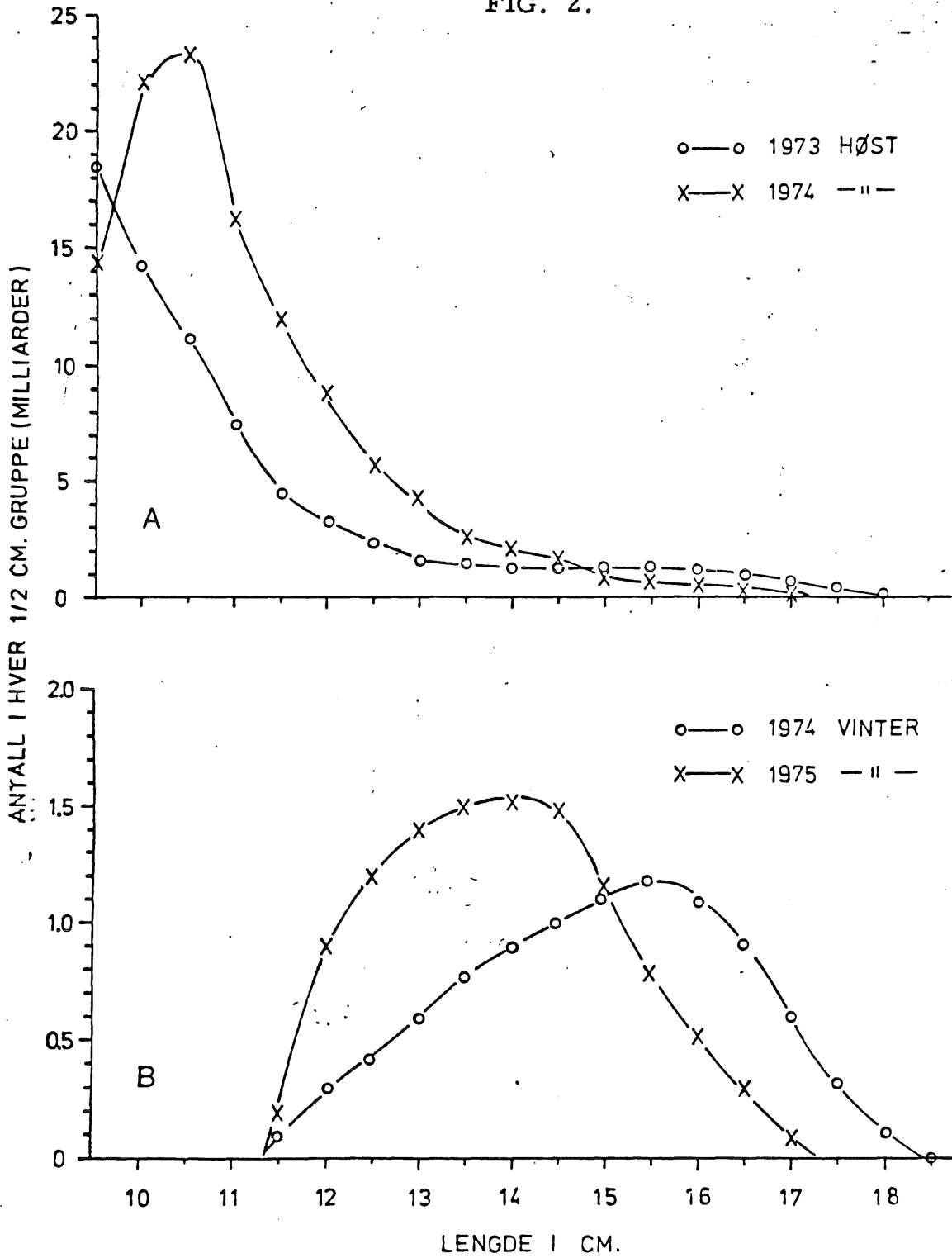

Ekkomengde høst 1973.

Ekkomengde høst 1974.

FIG. 2.

A) Totalbestand

B) Gytebestand

J. NR. 15/74 JH/SM

(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren

Her.

Regulering av Atlanto-skandisk sild 1975

En viser til notat av 30/5-1973 vedr. tilstanden i den atlanto-skandiske sildestamme.

I 1974 er det gjennomført følgende tokter for overvåkning av utviklingen i sildestammen:

1. 1/2 - 30/3 Lokalisering av gytefelt Møre - Vesterålen.
2. 2/4 - 20/4 Larveundersøkelser Møre - Vesterålen.
3. 21/5 - 21/6 Lokalisering av sild Møre - Vestfjorden.
4. 16/9 - 17/10 Lokalisering av sild Møre - Finnmark.
5. 21/10 - 15/11 Mengdemåling av sild og brisling Rogaland - Troms.

Resultater:

1. I februar - mars ble det påvist gytende sild på flere steder langs kysten fra Svinøy til Vestfjorden. Forekomstene stod spredt og det kunne ikke påvises dominerende gytefelt som i 1973, da hovedgytingen foregikk på Røstbanken. 1969-årsklassen dominerte (ca. 90%) og undersøkelsene viser en viss økning i gytebestanden sammenlignet med 1973. Dette ansees som en naturlig utvikling, idet en måtte forvente at ikke hele 1969-årsklassen ble kjønnsmoden som 4 år gammel sild.
2. Larveundersøkelsene ble foretatt etter samme plan som i tidligere år. Undersøkelsene bekrefter en viss økning i gytebestanden. Utbredelsen av larvene indikerer størst gyteaktivitet på Mørgekysten. Det må imidlertid presiseres at larvemengden ennå er meget liten sammenlignet med målt larvemengde

i årene 1967 - 68 (størrelsesorden 1%).

3. I mai - juni ble det registrert utgytt sild i spredte forekomster fra Møre til Vestfjorden. De beste forekomstene ble registrert utenfor Træna og Bodø (Landego). Dette viser igjen at vintersilda ikke vandrer ut etter gyting som i 60-årene, men blir stående i våre kystfarvann hele året. Det ble videre registrert litt bladsild (73-årsklassen) og feitsild (72-årsklassen) i fjordene fra Rørvik til Bodø.
4. I september - oktober ble den voksne silda (1969-årsklassen) registrert i samme områder som under foregående tokt. Det ble også funnet endel voksen sild ved Andenes. Sild fra 1973-årsklassen ble registrert i meget spredte forekomster fra Helgeland til Vesterålen, mens forekomstene i fjordene fra Harstad til Hammerfest var mere tallrike. Mussa (1974-årsklassen) ble registrert i fjordene fra Buholmråsa til Træna, og sporadisk i Troms. Forekomstene av musa var betydelig mindre enn i 1973, spesielt i Troms, og sett på bakgrunn av utviklingen i gytebestanden indikerer dette at rekrutteringsforholdene har vært mindre gunstige i 1974 enn året før.
5. Formålet med toktet i oktober - november var å mengdemåle sildeforekomstene langs kysten ved akustisk målemetodikk. Slike undersøkelser er i flere år blitt gjennomført for brisling. Disse akustiske målene har gitt god overensstemmelse med den mengde som blir oppfisket av årsklassen i vedkommende område. Beskatningen av brisling i fjordene er tilnærmet total, d.v.s. at de akustiske målene kan omregnes til mengde fisk som er tilstede (Erling Bakken: Undersøkelser høsten 1973 av bestandsgrunnlaget for brislingfisket i Vest-Norge. Fiskets Gang 60(7): 132-136).

I vedlagte tabell er gitt en summarisk oversikt over måleresultatene for brisling, musa (1974-årsklassen) og bladsild (1973-årsklassen). Større sild er ikke tatt med i oversikten fordi den var i vandring da undersøkelsen ble foretatt og ble bare delvis dekket.

Tabellen viser at det er lite musa sør for Rørvik, litt musa i Nordland, men lite lenger nord. De største forekomstene av

bladsild finner en i Troms og Vest-Finnmark, mens forekomstene lenger sør er ubetydelige.

Nederst i tabellen er angitt total ekkomengde for de tre fiske-
slag. For mussa og brisling er tallene tilnærmet sammenlign-
bare med hensyn til tilsvarende biomasse. Dette vil si at
forekomstene av brisling totalt sett er mer enn fem ganger
større enn mussaforekomstene. Tidligere års undersøkelser
viser at 1000 integratorenheter har gitt en fangst på ca.
40000 skjepper brisling (8000 hl), og bruker en denne omregnings-
faktor fremkommer en total mussabestand i størrelsesorden
30000 hl.

For bladsild er tallene ikke direkte sammenlignbare fordi
refleksjonsevnen er avhengig av størrelsessammensetningen i
bestanden. Omregningsfaktoren må sannsynligvis økes med omlag
50%. Dette indikerer en total bladsildbestand i størrelses-
orden 100000 - 150000 hl.

Fisket i 1974:

I henhold til forskrifter om regulering av fisket etter atlanto-
skandisk sild i 1974, ble det tillatt å fiske 77000 hl totalt,
fordelt med 67000 hl på notfartøyer og 10000 hl for garn.

Pr. 23 september var det innmeldt 19000 hl garnfanget sild, og
garnfisket ble da bestemt stoppet. Imidlertid var det fortsatt
anledning til å fiske sild med garn innenfor grunnlinjen for eget
forbruk til agn. Dette agnforbruket må i høst ha vært særlig
stort, skal man dømme etter det omfattende garnfiske som ble
drevet i oktober - november. Under årets høsttokter ble det
nemlig observert et betydelig garnfiske i så å si alle fjordom-
råder hvor det forekom sild av fangbar størrelse.

I henhold til de siste oppgaver fra Feitsildfiskernes Salgslag
er det nå oppfisket 46000 hl notfanget sild. Den totale kvote
er således ennå ikke oppfisket. Dette vil i praksis si at fisket
på atlanto-skandisk i siste halvår av 1974 nærmest må betraktes
som uregulert. En må her bemerke at den offisielle fangststatis-
tikk stemmer dårlig overens med de mange optimistiske sildesyner
det har gått rykter om i hele høst.

Konklusjon:

Etter flere år med særs lite sild i våre kystfarvann, har det i 1973 og 1974 foregått en viss fornyelse i den atlanto-skandiske sildestamme. Dette har skapt betydelig optimisme blant fiskerne, blant annet fordi de nye sildesyner er blitt førstesidestoff i dagspressen. Alle får høre om alle de steder man oppdager lokale sildeforekomster, og etterhvert som disse forflytter seg gir de stoff til nye sensasjoner. Det har også forekommet visse tendenser til å utnytte dette som politisk press mot de reguleringer som fisket er underlagt.

Det er imidlertid hevet over tvil at den atlanto-skandiske sildestamme fortsatt er urovekkende liten. Dette gjelder såvel gytebestanden som de yngre årsklasser som skal rekruttere den voksne bestand i årene som kommer. Sett på bakgrunn av at det som her skal forvaltes er de siste restene av ~~av~~ vår største pelagiske fiskeressurs, vil Havforskningsinstituttet igjen måtte anbefale forbud mot all fangst av atlanto-skandisk sild.

Gunnar Sætersdal

Johs. Hamre

Målt eldkomengde for sild og brisling i norske
kystfarvann høsten 1974

Område	Areal (n.mil) ²	Utscilt distanse n.mil	Indeks for mengde		
			Brisling	Mussa	Bladsil
lige Ryfylke			2100	0	0
lige Ryfylke			350	0	0
ordland			600	0	0
anger			4000	0	0
nefjordsområdet			1500	0	0
			2000	0	0
fjord			400	0	0
l., Hordal., Sogn, og Fjord.	1096	1083	10950	0	0
møre			60	0	0
dal			4500	0	0
møre			?	?	?
heimsfj., Beitstadfj.			2100	0	0
n, Folla			10	340	25
og Romsdal, Trøndelag	983	711	6670	340	25
alsfjordområdet			100	1000	0
fjord			400	0	0
en			0	0	0
en, Leirfjorden			100	250	0
fjorden			650	60	0
a, Tjuvfjorden			40	1500	0
fjord			600	0	0
gsfjorden			?	?	?
sfjord			0	0	0
rfjord, Glomfjord			100	0	0
yfjord, Gildeskål			10	0	0
n, Beiarn			0	0	0
lla			0	0	0
, Nordfolla			0	0	0
orden			?	?	?
ord			0	0	0
jorden			+	0	0
and	1052	613	2000	2810	0
j., Salangen			0	150	0
-Finnsnes			0	150	0
jorden			?	?	?
gen			0	0	1600
jord			?	?	?
jord			0	20	3800
n			0	0	650
ngen			0	0	250
	1148	422	0	320	6300
jordområdet			0	0	1900
sfj., Revsbotn			0	0	1000
Finmark	363	139	0	0	2900
	4642	2968	19620	3470	9225

